AVENTURI LA COTA 1600

Scenariu: CONSTANTIN DIACONU **Desene:** SORIN ANGHEL

9

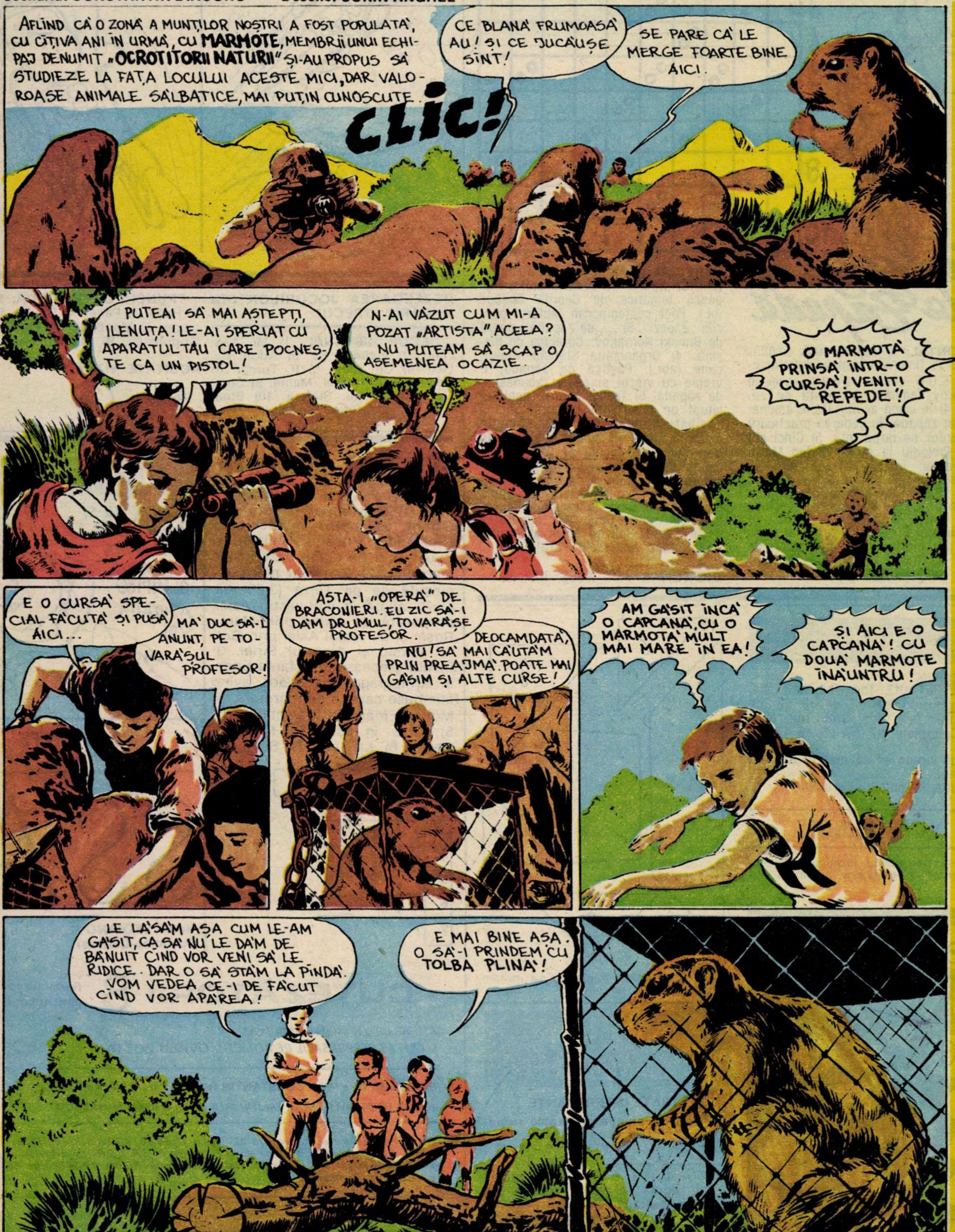
AFLÎND CĂ O ZONĂ A MUNȚILOR NOȘTRI A FOST POPULATĂ, CU CÎȚIVA ANI ÎN URMĂ, CU MARMOTE, MEMBRII UNUI ECHIPAJ DENUMIT „OCROTITORII NATURII" ȘI-AU PROPUS SĂ STUDIEZE LA FAȚA LOCULUI ACESTE MICI, DAR VALOROASE ANIMALE SĂLBATICE, MAI PUȚIN CUNOSCUTE.
CE BLANĂ FRUMOASĂ AU! ȘI CE JUCĂUȘE SÎNT!
SE PARE CĂ LE MERGE FOARTE BINE AICI.
CLIC!
PUTEAI SĂ MAI AȘTEPȚI, ILENUȚA! LE-AI SPERIAT CU APARATUL TĂU CARE POCNEȘTE CA UN PISTOL!
N-AI VĂZUT CUM MI-A POZAT „ARTISTA" ACEEA? NU PUTEAM SĂ SCAP O ASEMENEA OCAZIE.
O MARMOTĂ PRINSĂ ÎNTR-O CURSĂ! VENIȚI REPEDE!
E O CURSĂ SPECIAL FĂCUTĂ ȘI PUSĂ AICI...
MĂ DUC SĂ-L ANUNȚ PE TOVARĂȘUL PROFESOR!
ASTA-I „OPERA" DE BRACONIERI. EU ZIC SĂ-I DĂM DRUMUL, TOVARĂȘE PROFESOR.
DEOCAMDATĂ, NU! SĂ MAI CĂUTĂM PRIN PREAJMĂ. POATE MAI GĂSIM ȘI ALTE CURSE!
AM GĂSIT ÎNCĂ O CAPCANĂ, CU O MARMOTĂ MULT MAI MARE ÎN EA!
ȘI AICI E O CAPCANĂ! CU DOUĂ MARMOTE ÎNĂUNTRU!
LE LĂSĂM AȘA CUM LE-AM GĂSIT, CA SĂ NU LE DĂM DE BĂNUIT CÎND VOR VENI SĂ LE RIDICE. DAR O SĂ STĂM LA PÎNDĂ. VOM VEDEA CE-I DE FĂCUT CÎND VOR APĂREA!
E MAI BINE AȘA. O SĂ-I PRINDEM CU TOLBA PLINĂ!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

PE LUNGIMILE DE UNDĂ ALE PRIMĂVERII

O nouă ediție a concursului „PRIETENII NATURII"

(pag. 5)

9

JOI, 3 MARTIE 1988,
ANUL XXII (Nr. 1064)

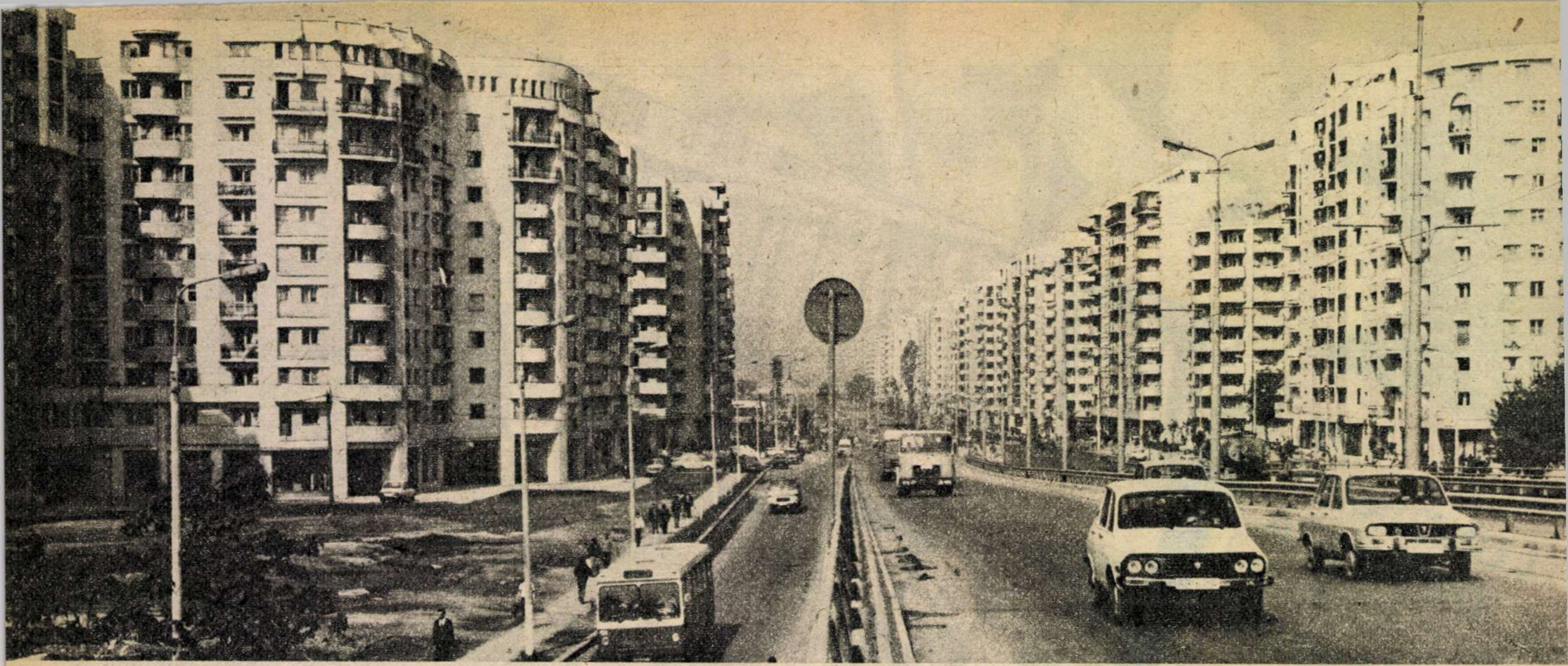

CADRAN POLITIC

Eveniment de importanţă majoră în viaţa social-politică a patriei, Conferinţa pe ţară a preşedinţilor consiliilor populare se înscrie drept una dintre formele vii, concrete de manifestare a democraţiei noastre socialiste, de participare a întregului popor la dezbaterea şi luarea hotărîrilor ce privesc prezentul şi viitorul dezvoltării tuturor sectoarelor de activitate, a judeţelor şi localităţilor. În pregătirea acestui înalt forum al democraţiei muncitoreşti, în întreaga ţară au avut loc conferinţele judeţene ale deputaţilor consiliilor populare municipale, orăşeneşti şi comunale. Instituţionalizate din iniţiativa secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, aceste conferinţe ilustrează modul creator în care partidul şi statul nostru asigură întărirea şi perfecţionarea continuă a democraţiei socialiste. Este demn de subliniat în acest sens faptul că la conferinţele judeţene au luat parte peste 57 500 de deputaţi aleşi în toamna anului trecut în organele locale ale puterii de stat, prin votul direct al tuturor cetăţenilor patriei.

Analizînd cu deosebită exigenţă activitatea consiliilor populare, pentru îndeplinirea integrală a planului producţiei fizice şi a celei pentru export, ridicarea eficienţei şi aplicarea principiilor noului mecanism economico-financiar, conferinţele judeţene au pus, totodată, în lumină justeţea politicii de amplasare armonioasă a forţelor de producţie pe întreg teritoriul patriei, de dezvoltare în ritmuri superioare a tuturor localităţilor şi sectoarelor de activitate. S-a remarcat, astfel, faptul că măsura de reorganizare teritorial-administrativă a ţării, hotărîtă în urmă cu 20 de ani, a creat un cadru optim de aplicare a politicii de înnoire iniţiată de Congresul al IX-lea al Partidului Comonist Român, în aşa fel încît toate aşezările patriei să beneficieze de roadele progresului şi civilizaţiei socialiste. Prin înfiinţarea judeţelor, în urmă cu două decenii, numeroase zone ale patriei, rămase în urmă din punct de vedere al dezvoltării economice, au beneficiat de mari fonduri de investiţii din partea statului, asigurîndu-se, astfel, ritmuri tot mai înalte industrializării, celorlalte ramuri productive, noi făgaşuri pentru un viitor al demnităţii şi bunăstării tuturor cetăţenilor patriei.

Desfăşurată într-o perioadă de amplă mobilizare a capacităţii creatoare a poporului nostru, Conferinţa pe ţară a preşedinţilor consiliilor populare se înscrie ca o manifestare a voinţei tuturor fiilor României socialiste de a îndeplini în cele mai bune condiţii sarcinile planului pe acest an şi pe întregul cincinal, hotărîrile Congresului al XIII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului de dezvoltare multilaterală, de înflorire a tuturor localităţilor şi judeţelor.

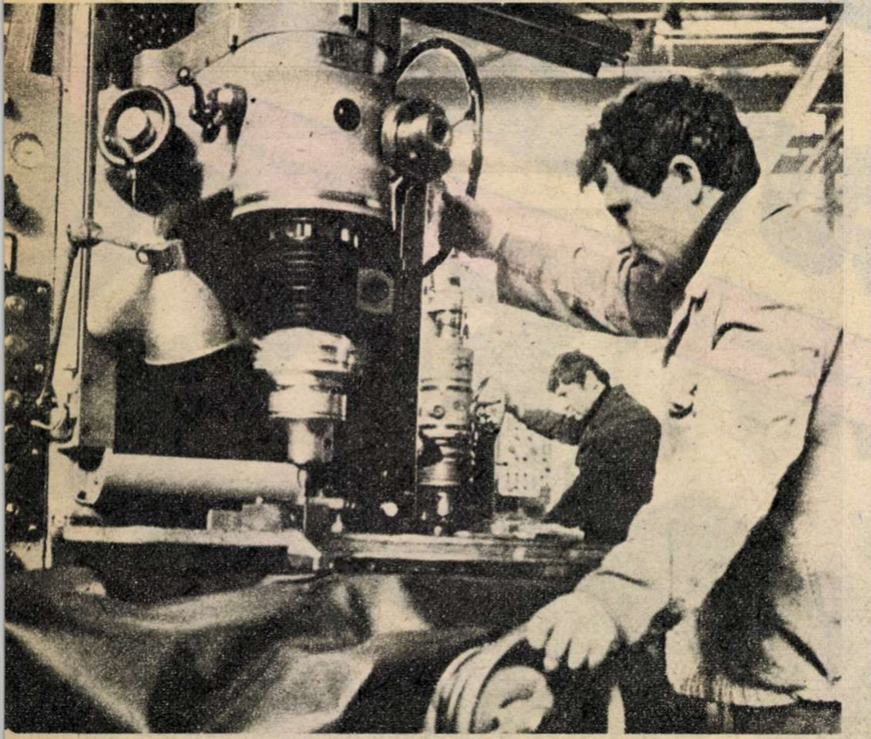

DICŢIONAR

Statul democraţiei muncitoreşti, revoluţionare

În cele peste patru decenii de la cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, în alianţă cu celelalte categorii de oameni ai muncii, statul nostru socialist a cunoscut mai multe etape şi, în cadrul fiecăreia, multiple transformări în ceea ce priveşte conţinutul şi forma, cît şi funcţiile, mecanismul şi formele sale de activitate.

Prima Constituţie a ţării, din anul 1948, a consfinţit cucerirea puterii politice de către oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, şi a stabilit principiile de organizare a statului muncitorilor şi ţăranilor. Apoi Constituţia din anul 1952, reflectînd noile structuri economice şi sociale ale ţării, create ca urmare a naţionalizării principalelor mijloace de producţie, a fixat obiectivele politicii economice şi sociale ale statului democrat-popular. Înaintarea societăţii noastre pe calea construcţiei socialiste a impus modificări profunde în întreaga suprastructură politică şi juridică a societăţii. Analizînd aceste schimbări, Congresul al IX-lea a stabilit orientări noi cu privire la conducerea activităţii economico-sociale, a pus bazele unui nou sistem democratic în care poporul exercită direct puterea. Supunînd unei analize profunde stadiul de dezvoltare a societăţii noastre socialiste, Partidul Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu au subliniat cerinţa definirii statului nostru ca stat al democraţiei muncitoreşti, revoluţionare. În actuala etapă, statul socialist îşi îndeplineşte sarcinile şi funcţiile, exercitînd în forme calitativ noi rolul său, în strînsă unitate cu organismele democratice ale autoconducerii muncitoreşti. Teza fundamentată de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind necesitatea integrării organice a statului în societate porneşte de la caracterul profund popular al statului, de la faptul că puterea politică emană de la popor, se exercită împreună cu poporul şi pentru popor.

ALESE FLORI DE INIMĂ ŞI GÎND

8 Martie. Zi sărbătorească, de înaltă cinstire a Femeii. Zi în care, mai mult ca în oricare alta, florile cele mai alese ale gîndului şi simţămintelor se îndreaptă către milioanele şi milioanele de femei ale ţării — mamele şi surorile noastre.

Către femeia care an după an şi veac după veac, în necontenita cernere a vremii, şi-a încrustat numele în marea carte a istoriei.

Către femeia care în măreaţa carte a prezentului socialist îşi gravează numele pe tot ceea ce se gîndeşte şi se realizează pe întreg cuprinsul patriei pentru mai binele ţării şi al poporului. Faptele sale — fie că este vorba de femeia care lucrează în miile de noi întreprinderi, de femeia care face ogorul să rodească mereu mai bogat, de femeia care îşi valorifică puterea minţii în şcoală, în laboratoare, în institute de cercetare şi proiectare, de femeia dăruită activităţii politice, obşteşti — pun în lumină un uriaş potenţial de gîndire cutezătoare, de îndrăzneaţă visare, de hărnicie, îndemînare şi pricepere, de spirit gospodăresc şi simţ al frumosului.

Către femeia-mamă ale cărei comori de sensibilitate şi gingăşie, de răbdare, devotament şi iubire, ocrotesc copilăria, fac ca vlăstarele vieţii să crească, să deprindă drumul drept al vieţii, al muncii, al cinstei adevărului şi dreptăţii, să devină mîine oameni de nădejde ai României. Către toate femeile ţării care, prin munca lor, în numele vieţii, al viitorului, în numele valorilor pe care le făuresc cu inteligenţă, cu pasiune creatoare, se afla în primele rînduri ale luptei pentru pace, pentru ca pe planeta albastră cerul să fie şi să rămînă mereu senin.

Ţara trăieşte astăzi un timp de mari avînturi constructive, de amplu efort creator, de deosebite zidiri socialiste; un răstimp în care, în consens cu prefacerile revoluţionare din societatea românească, cu largile condiţii create participării maselor la elaborarea şi înfăptuirea politicii partidului şi statului nostru, milioanele de femei ale României au dobîndit un nou şi înalt statut social-politic — acela de participante active, efective, egale în drepturi, la întreaga viaţă economico-socială, la tot ceea ce se înfăptuieşte pe întreg cuprinsul românesc. Toate acestea constituie o semnificativă expresie a însemnătăţii deosebite pe care partidul, secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu o acordă rolului femeilor — peste jumătate din populaţia ţării — în îndeplinirea cutezătoarelor programe de dezvoltare puse în lucrare în anii ce-au urmat Congresului al IX-lea, marii încrederi în inepuizabilul lor potenţial de creaţie, de energie şi putere de muncă, de abnegaţie şi dăruire, de responsabilitate pentru prezentul şi viitorul ţării.

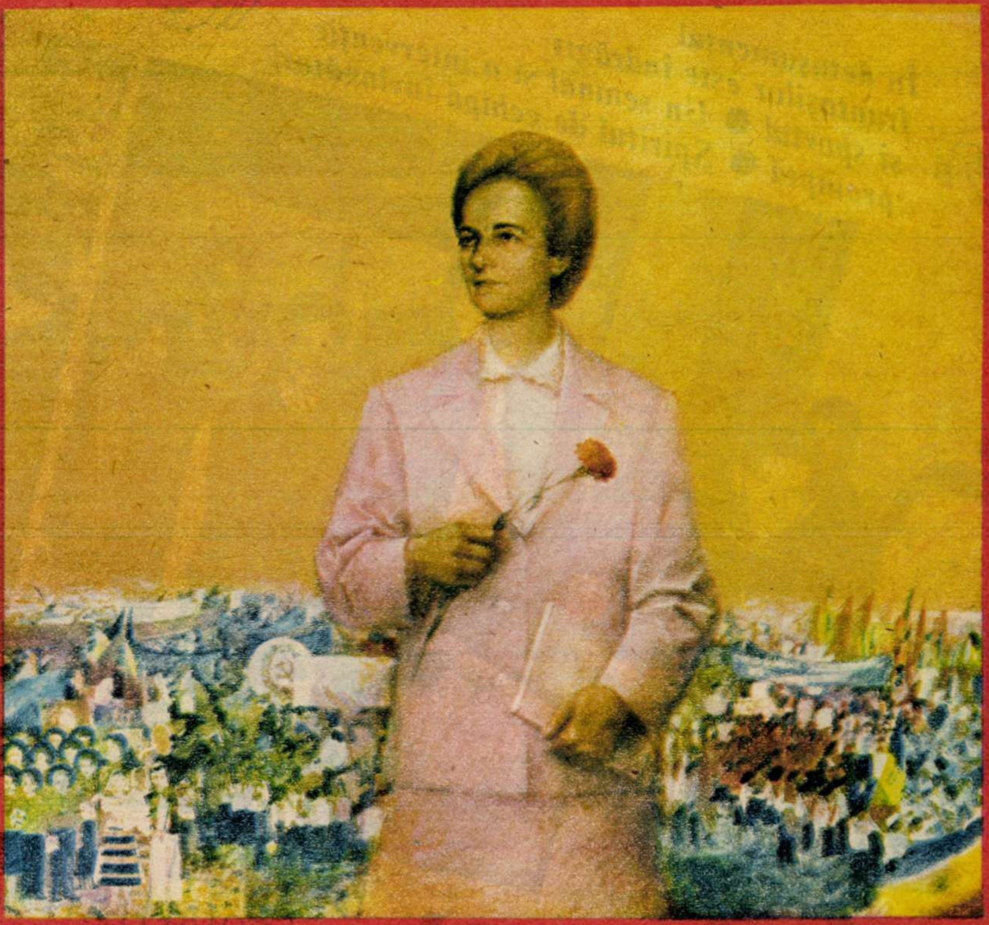

Cele mai alese gînduri, izvorîte din milioanele şi milioanele de inimi şi conştiinţe ale naţiunii noastre, se îndreaptă în această zi sărbătorească înspre tovarăşa academician doctor inginer Elena Ceauşescu pentru viaţa exemplară şi îndelungata sa luptă revoluţionară purtată neabătut sub gloriosul steag al partidului, pentru ampla şi prodigioasa activitate desfăşurată în conducerea partidului şi a statului, pentru contribuţia remarcabilă adusă la opera de dezvoltare economico-socială a ţării, la înflorirea ştiinţei, învăţămîntului şi culturii româneşti, pentru creaţia sa ştiinţifică impresionantă, amplu recunoscută şi preţuită pe plan internaţional ca un aport marcant la progresul cunoaşterii umane. Viaţa şi activitatea tovarăşei Elena Ceauşescu se constituie, pentru toţi fiii României socialiste, într-un luminos exemplu de slujire devotată a supremelor idealuri ale poporului, a marilor comandamente ale epocii pe care o străbate ţara.

DE ZIUA MAMEI

Am luat prima floare
Din surîsul soarelui;
Ţi-o dărui împreună
Cu inima mea.
Ţi-aduc şi izvorul
Din grădină. Iată-l!
Mamă, eşti întreaga mea bucurie.
Te îmbrăţişez
Cu toate florile şi cu toate
cîntecele.
De ziua ta
Şi eu sînt o floare.

IULIU DONCFA
clasa a VII-a,
Bucureşti

Sînt toate acestea gînduri şi simţăminte izvorîte din vibranta dragoste şi fierbintea recunoştinţă pe care milioanele de copii ai ţării le nutresc faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu, pentru preocuparea permanentă ca pretutindeni în România să le fie create minunate condiţii de învăţătură, de muncă şi de viaţă, pentru largile posibilităţi ce le au în vederea împlinirii personalităţii lor. Sînt alese gînduri şi calde simţăminte pe care se clădeşte angajarea solemnă a pionierilor, a tuturor elevilor patriei, de a răspunde grijii părinteşti cu care sînt înconjuraţi în societatea noastră, învăţînd şi muncind, formîndu-se în spiritul celor mai alese virtuţi ale poporului, spre a deveni oameni de nădejde ai României socialiste.

Pentru tot ceea ce femeia reprezintă acum în viaţa ţării, pentru tot ceea ce înseamnă pentru viitorul patriei — flori de inimă şi gînd din milioane de inimi şi conştiinţe, adunate într-un uriaş buchet al iubirii, respectului şi preţuirii unanime.

În detașamentul fruntașilor este îndrăgit și sportul ● Un semnal și o intervenție promptă ● Spiritul de echipă învingător!

ÎNVINGĂTORI LA SPORT ȘI LA... COLEGIALITATE

Ce-ați zice, dragi prieteni, dacă ați afla că într-un detașament toți — dar absolut toți — băieții fac sport? Ați zice, cu siguranță, că nu-i nimic ieșit din comun. Că doar și în detașamentele voastre, nu numai băieții, dar și fetele joacă handbal, înoată, patinează, merg în expediții. Într-un cuvînt, îndrăgesc sportul. Ei bine, așa stau lucrurile și în **clasa a VIII-a B** de la **Școala nr. 2** din **Bistrița.** Numai că...

Pe scurt, povestea ar trebui începută de anul trecut. Pentru că atunci au apărut la ei primele semne curioase.

Privită din afară, clasa lor se menținea tot cea mai bună din școală. Și nu era puțin lucru! Din cei peste 1 500 de elevi, mai mult de jumătate aveau numai medii de la 8 în sus. Toată lumea — și aprecierea pornea, firește, mai întîi de la tovarășii profesori — îi considera pe cei de la a VII-a B drept exemplu de promptitudine în tot ceea ce aveau de făcut. Învățătură, activități gospodărești, programe culturale și... sport. Da, erau lăudați pentru victoriile la întrecerile de lupte ale lui **Nicușor Tămășoi,** pentru succesele promițătoare în competițiile de haltere ale lui **Stelian Naste,** pentru frumusețea exercițiilor de gimnastică executate de **Ovidiu Gavrilaș,** pentru siguranța și forța la inele dobîndite de **Tiberiu Stanciu,** ca și pentru... ei bine, pentru grația fetelor — care se înscriseseră și ele la clubul sportiv școlar, la gimnastică și la balet.

Și uite așa, se poate spune că, la un moment dat, cu toții făceau sport. Și nu oricum, ci presupunînd mari ambiții. Adică, mai toți se și vedeau campioni. Deci mereu discuții la temă, mereu antrenamente, mereu pronosticuri. Pentru unii dintre ei însă, care nu aveau o adevărată aplicație pentru sport, situația devenise obositoare. Aceștia ar fi preferat să vadă mai des un film, să citească o carte, fiind vorba de timpul liber. Dar, în sfîrșit, ce să-i faci? Așa era „moda" în clasa lor. Nu puteai să rămîi mai pe urmă.

S-a întîmplat însă ca, într-o zi, Stelian, halterofilul lor, să lipsească de la școală. Bolnav nu fusese niciodată, antrenamentele nu se țineau în timpul cursurilor, obiceiul de a lipsi de la școală nu-l caracteriza. Deci ce se putuse întîmpla? se întrebară colegii. De aceea, după ultima oră de curs, cei mai mulți dintre ei s-au oprit în fața blocului în care locuia Stelian. Cîțiva au urcat scările și au sunat nerăbdători la ușă. Într-un tîrziu, ud leoarcă de transpirație, le-a deschis chiar colegul lor.

— Azi am antrenament și nu prea sînt în formă. Mă mai pregătesc și acasă, le-a explicat el, cu aerul cel mai firesc posibil. Părea, într-adevăr, foarte convins că procedase așa cum se impunea. Doar nu era să rateze antrenamentul! Fetele și băieții s-au uitat unii la alții surprinși de „logica" sportivului cu pretenții.

— Dar azi am dat o lucrare de control la matematică, despre care știai și tu!

— Nici acolo n-aș fi fost în „formă". Așa că am avut de ales.

Discuția, purtată acum și aici, în fața ușii, se dovedea fără sens. Mai multe erau de spus. Pentru că dintr-o dată și-au amintit că uneori au încercat să-l salveze și pe Ovidiu de la o notă mică la fizică, dîndu-i problemele gata făcute, că și Florin adesea cerea să copieze reacțiile la chimie, că și alții începuseră să-și facă lecțiile de mîntuială. „Oare unde vom ajunge dacă vom lăsa să înainteze astfel lucrurile?" a început să-i încolțească fiecăruia întrebarea. Renumele de cel mai bun detașament fusese cucerit cu multă muncă și strădanie. Puteau renunța la el chiar acum, cînd se pregăteau pentru ultima clasă gimnazială, ca apoi să pășească pragul diferitelor licee?

37 de zimbete la „Semafor"

Sîntem în clasa a VIII-a B, printre prietenii noștri sportivi de anul trecut. Nimeni n-a renunțat la vechile pasiuni. Acum Tiberiu este campion național, Stelian a fost selecționat în lotul olimpic, fetele participă la cele mai prestigioase manifestări artistice. La „Semaforul" unității a apărut fotografia celor 19 fete și 18 băieți zîmbind mulțumiți. Mulțumiți, în primul rînd, pentru faptul că **au reușit să se mențină primii la învățătură!** După „dușul rece" pe care l-au simțit cu toții în întîmplarea cu Stelian, detașamentul a avut o lungă și sinceră discuție. Au acceptat și ideea grupelor de întrajutorare sau cooperare, cum le-a plăcut mai mult să le numească, au solicitat ore de consultații în preajma tezelor, și-au organizat judicios timpul liber. Spiritul de echipă a învins, colegialitatea și mai ales sinceritatea i-au ajutat să fie învingători.

ELENA MĂNESCU

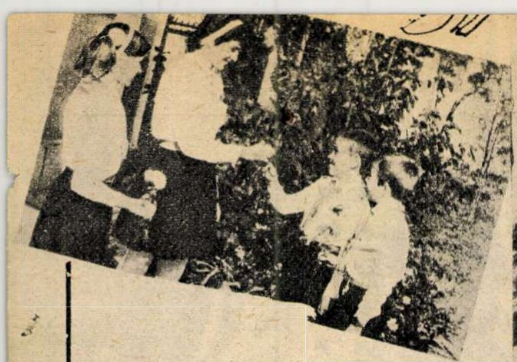

● **„A venit primăvara!“** (foto: Marcel Martin, C.P.Ș.P., Sibiu).

FOTOREPORTER „Cutezătorii“

O floare, un zîmbet, un gînd plin de dragoste și prețuire adresate, în aceste zile de martie luminos, mamei, sorei, tovarășei profesoare.

Pionierii fotoreporteri încearcă, firește, să surprindă gingășia acestor frumoase gesturi. Iată doar cîteva dintre imaginile trimise de ei.

● **„De ziua ta, mămico, florile s-au încărcat de culoare și parfum!“** (foto: **Veronica Cristea,** C.P.Ș.P., Pitești).

◆

● **„Și un cîntec vesel poate fi un dar frumos“**, spun pionierii de la Școala Porumbacu de Jos, Sibiu (foto: **George Simulescu**).

◆

Ritm

● **„Legămînt cu viitorul — legămînt cu țara“** s-a intitulat acțiunea de rostire și semnare a Legămîntului pionierului la care au luat parte, cu firească emoție, pionierii clasei a V-a C de la Școala nr. 8 din Onești ● **O interesantă și rodnică dezbatere** pe probleme de învățătură s-a desfășurat, sub genericul „Catalogul întreabă, pionierii răspund“, la Școala nr. 27 din Capitală ● **În localitatea Vizantea** din județul Vrancea s-a deschis de curînd o frumoasă expoziție de artă plastică. Simfonia de culori din lucrările micilor pictori dă glas unuia dintre cele mai curate gînduri: „Pace pentru toți copiii lumii“ ● **O suită de acțiuni** cultural-artistice ale pionierilor gorjeni, desfășurate la Tîrgu-Jiu și Hobița, au cinstit memoria genialului sculptor român Constantin Brâncuși, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la ridicarea, la Tîrgu-Jiu, a unuia din monumentele de referință în sculptura mondială. Coloana infinitului ● **Adieri de primăvară** ne aduc cele mai multe dintre știrile primite la redacție, și cum este firesc, primele simboluri ale primăverii sînt dedicate mamelor ● **Iată cîteva „mărțișoare“** oferite de pionierii de la C.P.Ș.P din Alexandria: primele lalele și frezii din microsera lor, o expoziție — ce reunește realizările cercurilor de artă plastică, Atelierul fanteziei și Confecții și tricotaje — și spectacolul „Mamei“, gîndurile noastre“ ● **Membrii cercurilor de pictură și tapiserie** de la C.P.Ș.P. din Alba-Iulia au deschis, în holul Fabricii de covoare din localitate, expoziția cu titlul „Omagiul mamei“, iar cei de la cercul de teatru fac ultimele repetiții la spectacolul „Din inimă și tînăr gînd“, pe versurile colegilor lor de la cercul literar, dedicat harnicelor lucrătoare din fabrică ● **În încheierea rubricii** noastre, împreună cu corul **Voces Primavera** vă invităm la... Operă. Alături de renumiți interpreți ai Operei, membrii acestui cor își dau concursul la realizarea a trei dintre spectacolele dedicate vouă: „Micul coșar“, pe muzică de Benjamin Britten, „Povestea micului Ben“ de Laurențiu Profeta și „Inimă de copil“ de Carmen Petra Basacopol.

PE LUNGIMILE DE UNDĂ ALE PRIMĂVERII

CASA PIONIERILOR NĂSĂUD

O nouă ediție a concursului „PRIETENII NATURII“

Iată-vă, dragi prieteni, la startul unei noi ediții a concursului „Prietenii naturii“, ce se va desfășura în decursul anului 1988–1989. În acest număr al revistei vă oferim, pe scurt, cîteva din prevederile Regulamentului său.

Cine poate participa

● Pionieri și școlari din clasele II-VIII, membri ai cercurilor agrobiologice din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei de la sate și de la orașe, după cum și alți pionieri iubitori ai naturii, constituiți în echipaje de cel puțin 15 membri, îndrumați de un cadru didactic, alături de care pot fi părinți ai copiilor, alți oameni ai muncii care manifestă interes și pasiune pentru cunoașterea și ocrotirea mediului înconjurător.

Cum se desfășoară

● Fiecare echipaj își alege o denumire și o emblemă legate de conținutul activităților desfășurate ● Înscrierea echipajelor în concurs se realizează de la 1 martie pînă la 15 aprilie, prin completarea și trimiterea talonului de participare (publicat în acest număr al revistelor „Cutezătorii“ și „Jóbarát“) la consiliile județene ale Organizației Pionierilor ● Concursul se organizează în trei etape: etapa de masă (începe în luna martie și se desfășoară pe perioada unui an); etapa județeană (se desfășoară în luna martie); etapa republicană (se desfășoară în tabăra republicană organizată în timpul verii).

Care sînt sarcinile obligatorii pentru echipajele participante

● Dobîndirea și însușirea cunoștințelor teoretice de biologie și de protecție a mediului înconjurător necesare desfășurării activității de îngrijire și ocrotire a florei și faunei specifice zonei în care își desfășoară activitatea echipajul ● Stabilirea și delimitarea teritoriului pe care se va desfășura activitatea de investigare și cercetare a echipajului ● Întocmirea schiței topografice a teritoriului de activitate, pe care se vor însemna grafic, pe parcurs, rezultatele acțiunii de investigare și cercetare ● Realizarea de către membrii echipajului a unei documentări proprii din literatura de specialitate, diafilme, fotografii, planșe etc.

● Fiecare membru al echipajului va planta, anual, cel puțin un arbore; plantația creată de copii va purta o tăbliță cu inscripția „Prietenii naturii“ și va fi îngrijită de echipajul respectiv ● Toți membrii echipajului vor învăța tehnica altoirii și fiecare în parte va îngriji un pom sau un trandafir altoit de el ● Fiecare echipaj va desfășura în colectiv o activitate la alegere din creșterea animalelor mici, apicultură, sericicultură; va construi diferite adăposturi și puncte de hrănire pentru păsări, pentru animale.

Sarcini la alegere

● Cercetarea și studierea, din punct de vedere ecologic, a solului, pădurilor, lacurilor, rîurilor, rezervațiilor naturale sau a monumentelor naturii de pe teritoriul și împrejurimile localității ● Urmărirea modului de viață al unor animale sălbatice, al viețuitoarelor ocrotite de lege, organizarea unor acțiuni de ajutorare a acestora ● Cercetarea diferențiată a unor elemente de floră și faună în scopul aprofundării științifice a datelor despre acestea.

Aprecierea rezultatelor

Pentru fiecare etapă comisiile de jurizare vor aprecia activitatea depusă de echipaje pe baza jurnalelor întocmite de acestea, în etapa republicană adăugîndu-se și probe practice vizînd sarcinile obligatorii pentru echipaje.

Dorindu-vă tuturor mult succes în noua ediție a concursului „Prietenii naturii“, așteptăm, dragi prieteni, vești cît mai bogate de pe traseul desfășurării acestuia.

Distincțiilor
și premiilor oferite
de C.N.O.P. li se vor
adăuga și premiile
speciale ale revistelor
„Cutezătorii“
și „Jóbarát“.

TALON DE PARTICIPARE LA CONCURSUL

Echipajul cu denumirea .... membri, de la Școala .... județul ....
avînd un număr de .... telefon ....
localitatea ....
îndrumați de profesorul ....
ne înscriem la concursul „Prietenii naturii“, ediția 1988—1989
Directorul școlii,
Comandant-instructor de unitate

PRIETENII NATURII

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

FASCINAȚIA ELECTRONICII

Cu sau fără puterea noastră de imaginație și... anticipație, electronica se instalează temeinic în viața fiecăruia dintre noi. Universul apropiat al existenței noastre este tot mai mult înconjurat de această minunată creație a secolului XX. Să-i trecem pragul...

De la joc la... electronică

Nu era prima oară cînd treceam prin fața standului pe care scria cu litere mari, rotunde: „Jocuri electronice". Neavînd însă pasiunea tehnicii, de fiecare dată găseam drumul drept spre alte raioane de mărfuri. Deunăzi, aflîndu-mă din nou în marele magazin „Bucur Obor", curiozitatea îmi sare în ajutor și, fără să vreau, asist la o demonstrație captivantă. Protagoniștii sînt trei pionieri bucureșteni. Mulți dintre „spectatori" urmăresc, ca și mine, cu amuzament, construcția cu care Florin, Alina și Cristian aveau să ne uimească, de-a dreptul, în cîteva minute. Din cîteva cutii și cutiuțe cumpărate de la standul I.P.R.S. Băneasa, aflat în magazinul amintit, ei scot niște „jucării" năstrușnice, le conectează după o schemă pe care o privesc de fiecare dată cu atenție, le așază apoi în niște casete viu colorate și, cînd totul a fost gata, asistăm la demonstrație. Despre ce era vorba? La cel mai mic zgomot (bătut din palme, fluierat etc.), „centrul" de comandă sonoră transmitea, instantaneu, semnalul de declanșare al unei sirene miniaturale. Efectul imediat a fost acela de creștere a interesului publicului față de standul pe care scria cu litere mari, rotunde, „Jocuri electronice".

— Ce sînt, de fapt, acestea? îl întrebăm pe inginerul **Ionică Cojocaru,** proiectant principal la I.P.R.S. Băneasa.

— Jocurile electronice sînt seturi de montaje alcătuite din componente electronice active — tranzistoare, diode, circuite integrate — cît și din componente pasive —, rezistoare, condensatoare etc. Pînă acum am creat și am pus la dispoziția cercurilor pionierești de profil și a altor amatori peste 20 de astfel de „jocuri", printre care temporizor telefonic, lampă automată de semnalizare, iar, în curînd, vor apărea soneria muzicală, amplificatorul stereo de 2x5 W și altele. Cu ajutorul unui cablaj imprimat și al prospectului ce însoțește fiecare set, aproape fiecare copil va reuși să facă primul pas spre electronică, să cunoască acest „personaj" important care poartă numele de circuit integrat.

Să-l cunoaștem și noi mai bine...

...Pornind de la o scrisoare

Ne îndeamnă la această incursiune în laboratoarele tehnicii de vîrf o scrisoare primită nu demult din partea lui **Marcel Felix Ghiță,** elev în clasa a VIII-a, la școala din comuna **Slătioara,** județul Olt. „În ultimul timp — ne scrie el — am început să desenez calculatoare, aparate de comandă, stații automate care să se deplaseze în spațiul intergalactic. Mă pasionează electronica. Mai tîrziu, cînd mă voi pregăti în acest domeniu, am să încerc să le și construiesc. Pînă atunci aș vrea să știu cît mai multe despre circuitul integrat. De ce este considerat el un fel de unealtă ce a revoluționat electronica?".

Curiozitatea lui Marcel este îndreptățită. Circuitul integrat,

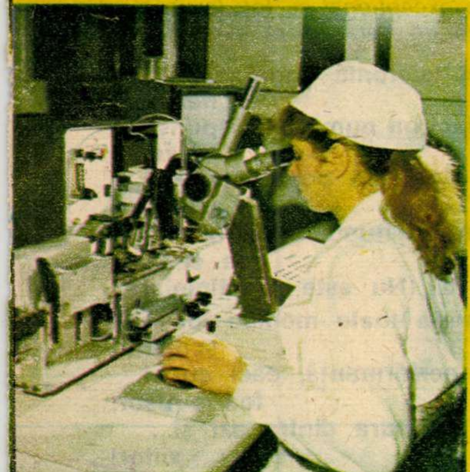

acest „copil minune" al tehnicii secolului XX, a reușit să transforme zeci și sute de mașini, făcînd astfel încît cele mai multe, la care s-a instalat pe post de „creier", să aibă calități tot mai bune, precizie mereu mai mare. Astăzi, un calculator electronic îndeplinește aceleași funcțiuni — și chiar mai bine — pe care le avea în urmă cu 20—30 de ani un „dulap" electronic de dimensiuni impresionante. Sau un alt exemplu: centralele telefonice electronice au o greutate de cîteva zeci de kilograme, față de sutele de kilograme ale celor electromagnetice, însă primele asigură de cîteva ori mai multe linii pentru abonații telefonici în comparație cu cele vechi. Aceeași „metamorfoză" se petrece cu televizoarele, denumite de „buzunar", cu alte aparate și instalații ce au în alcătuirea lor circuite integrate.

Într-un laborator al tehnicii de vîrf

De fapt, circuitele integrate sînt un produs industrial ca oricare altul. Ele se realizează, la noi în țară, la Întreprinderea de piese radio și semiconductoare Băneasa-București. Totul pornește de la o „bară" de siliciu, cu diametrul de cîțiva microni, pe care, prin tehnici speciale de presare, fotografiere și trasare, se imprimă o anumită schemă electrică, potrivit nevoilor de utilizare ale circuitelor integrate. La mesele de lucru, muncitoare îmbrăcate în halate albe urmăresc la microscop și pe ecranele computerelor întregul proces de fabricație care, altfel, nu ar putea să asigure finețea și calitatea noilor produse. În atelierul de montaj ambianța de lucru întrece pe cea dintr-un laborator de farmacie: temperatura trebuie să fie constantă, de 25° Celsius, umiditatea aerului este mereu controlată, cea mai mică particulă de praf este exclusa pentru că, depusă pe placheta de siliciu, ar determina defecțiuni în funcționarea circuitului integrat.

Maria Neamțu, Mihaela Marin, Maria Pitulice, Cristina Păvălucă, împreună cu alte zeci de colege, lucrează în flux continuu. Nu trebuie să le deranjăm, să le distragem atenția. Cea mai mică greșeală...

Inginerul **Grigore Marinescu,** șeful atelierului de montaje, ne oferă detalii: deci „bara" de siliciu se presează pînă la dimensiuni milimetrice și pe ea se fotografiază, prin tehnici speciale, viitorul circuit integrat, numit, pe scurt, c.i.p. După ce sînt verificate, acestea sînt „asamblate" pe un suport metalic (grilă). Urmează operația de sudură între ieșirile circuitelor electrice și suportul metalic. Este cea mai delicată și...microscopică dintre fazele de lucru. Ea nu se face cu aparate obișnuite în industrie, ci cu o mașină specială ce folosește un fir metalic de aproape 4 ori mai subțire decît firul de păr. Aici unitatea de măsură de bază este micronul. Firul de sudură de care aminteam are diametrul de 25 de microni, calea de trasare a circuitelor este de 80 de microni. Altfel nici nu s-ar putea ca pe un pătrat de siliciu, cu latura de 1—2 milimetri, să încapă 1 000 sau chiar mai multe tranzistoare. Circuitele integrate sînt apoi separate și marcate cu simboluri speciale, în funcție de domeniile de utilizare: circuite logice, pentru calculatoare și comenzi numerice, altele pentru industria de radio și televizoare, pentru cea electronică sau alte aplicații industriale.

Platforme ale electronicii

Odată ieșit de pe porțile I.P.R.S. Băneasa, circuitul integrat devine „materie primă" pentru producția unui număr tot mai mare de întreprinderi. Tehnica de calcul și robotica, telecomunicațiile și aparatele audio-video sînt astăzi de neconceput fără prezența circuitelor integrate realizate într-o „arhitectură" tot mai complexă și cu performanțe din ce în ce mai ridicate. Pastila de siliciu pe care s-a imprimat c.i.p.-ul face tot mai puternică memoria sistemelor de calcul românești, cum sînt cele de tip „Felix", „Independent" și „CORAL" sau ale calculatoarelor de proces „ECAROM", a roboților industriali, a comenzilor numerice pentru mașini-unelte, a terminalelor inteligente sau a componentelor electronice bazate pe tehnologii laser sau de transmisii prin fibre optice. În domeniul aparatelor audio-video noutățile au un spectru foarte larg: de la minireceptorul din familia RIC, echipat cu circuite integrate, pînă la televizorul alb-negru tip TDA 4503, cu circuit integrat multifuncțional, realizat pentru prima dată în lume.

Platforma electronicii românești s-a dezvoltat și diversificat în fiecare an, sădind pe tot cuprinsul țării noi roade ale cutezanței, inteligenței și inventivității. La București și Iași, Tîrgu-Mureș și Timișoara, la Cluj-Napoca și Urziceni s-au înălțat adevărate citadele ale electronicii, ale căror performanțe sînt cunoscute în țări de pe toate continentele.

CONSTANTIN RĂDUȚ

ȘCOLI CARE VĂ AȘTEAPTĂ

O largă rețea de școli profesionale și licee asigură pregătirea viitorilor muncitori specialiști ce vor lucra în întreprinderile de electronică și electrotehnică. Ateliere și laboratoare bine înzestrate, cadre didactice cu o îndelungată experiență, colaborarea strînsă cu întreprinderi de prestigiu dau, tuturor celor care vor urma aceste unități de învățămînt, garanția însușirii temeinice a unor cunoștințe teoretice și practice de cel mai înalt nivel. Așadar, după absolvirea celor opt clase, vă puteți înscrie la următoarele licee: „Electrotehnica", „Spiru Haret", „Dimitrie Bolintineanu" din București, nr. 8 din Cluj-Napoca, „Electrotimiș" din Timișoara. Toate acestea, alături de care ființează și școli profesionale, asigură calificarea în domeniile mecanicii și electrotehnicii (meseria de electronist). Aceeași meserie se poate dobîndi și în cadrul liceelor de matematică-fizică din Petroșani, nr. 1 București, nr. 1 Iași, nr. 2 Cluj-Napoca, nr. 1 Brașov, nr. 1 Timișoara.

SEMAFOR ...DE MĂRȚIȘOR

Fotoreportera noastră, pioniera Amalia Moleanu din clasa a VI-a, Școala nr. 9 din Drobeta-Turnu Severin, a invitat în fața obiectivului patru colege din clasa ei: DENISA POPESCU, LIDIA ISTUDORESCU, DANA DĂIANU și NADIA DINU. Amalia a măsurat lumina și distanța, a stabilit cadrul și... pe adresa revistei „Cutezătorii" a pornit încă o fotografie a unor pioniere demne de respect pentru sîrguința lor la învățătură. Cele patru pioniere sînt fruntașele clasei, dar...

Cineva-ntr-o zi, pe tablă,
Mare, o-ntrebare scris-a:
„Care-i cea mai bună: Dana,
Nadia, Lidia sau Denisa?!"
Iar răspunsu-a fost așa:
Cea mai bună este... ea!

Cîte dintre aplauzele „recoltate" de formațiile artistice ale Școlii nr. 6, Baia Mare, se datorează în mod special solistei vocale LIANA VAIDA din clasa a V-a? Nu se știe, dar sînt foarte multe. Se spune că Liana cîntă atît de frumos că, uneori, la repetiții, ascultînd-o fermecați, colegii din orchestră uită s-o acompanieze...

După concert, despre Liana noastră,
Aplaudînd-o, publicul a spus
C-atît la microfon cît și la școală
Ia foarte bine notele de sus!

Nu, nimeni nu s-a gîndit să-i selecționeze pe cei mai dotați elevi pentru a forma cu ei o clasă de excepție. PIONIERII ACESTEI CLASE – A VI-a C, Școala nr. 2, Hunedoara – s-au gîndit singuri să devină, fiecare, un elev excepțional și, toți la un loc, să alcătuiască un detașament excepțional.

Pe cadranul telefonic figurează,
negreșit,
Zece cifre; faci un număr și răspunsul a
venit.
Dar acești elevi din poză folosesc în
acest an
Noul telefon cu numai... patru cifre
pe cadran:
7, 8, 9 și 10. (Nu este o întîmplare
Că la fel arată toate mediile lor
școlare!)
Telefon de performanță, căci cu el,
foarte ușor,
Poți obține legătura dintre azi și...
viitor!

LAURA BONDICI, din clasa a VI-a, Școala nr. 4, Baia Mare, pare o fată visătoare și firavă. Așa și este, ceea ce n-o împiedică să fie campioană republicană la una dintre cele mai grele discipline sportive: orientarea turistică! Dar, în același timp, deține și locul 3 pe țară la badminton. Și este, de asemenea, o schioară eminentă!

Cîte puncte cardinale ne arată o
busolă?
Nordul, sudul, estul, vestul. Patru
sînt, bineînțeles.
Însă Laura posedă o busolă specială
Care-arată încă unul: punctul
cardinal „succes"!

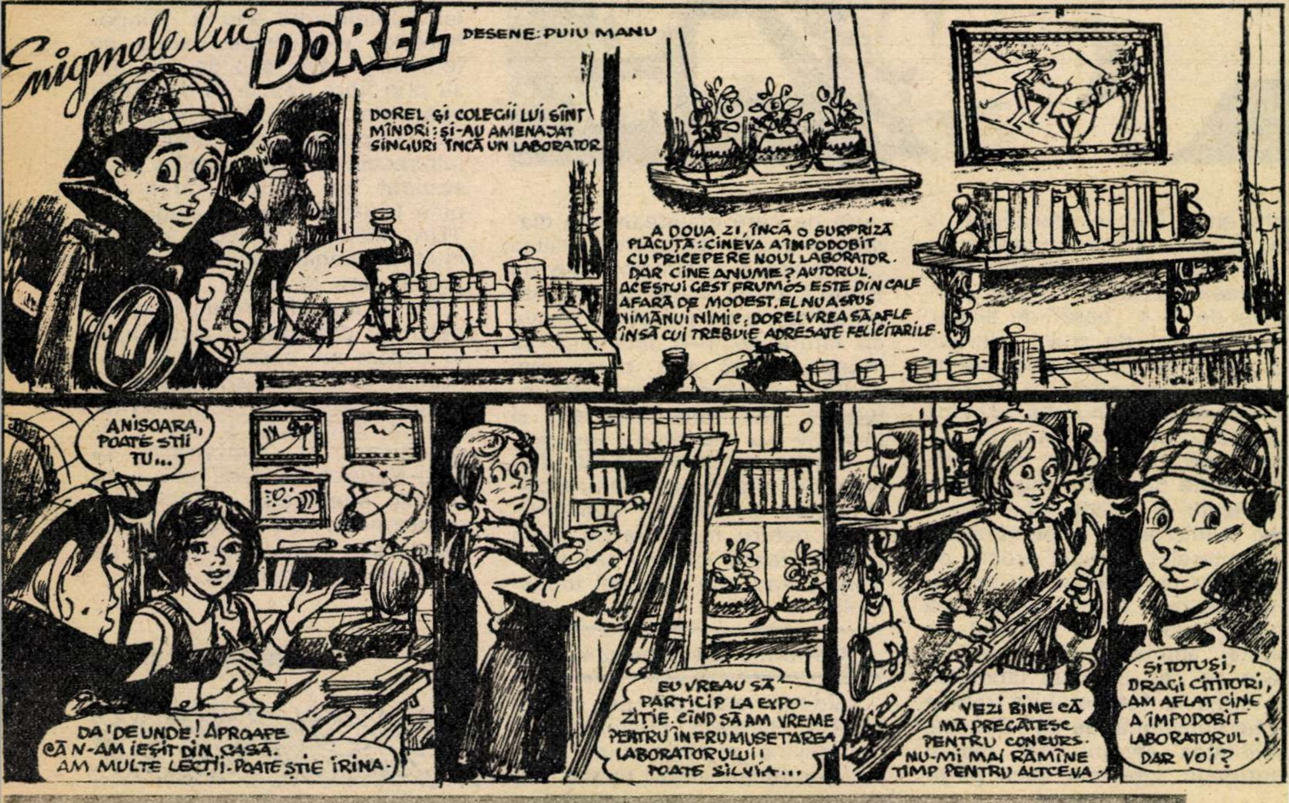
Enigmele lui DOREL
DESENE: PUIU MANU
DOREL ȘI COLEGII LUI SÎNT MÎNDRI: ȘI-AU AMENAJAT SINGURI ÎNCĂ UN LABORATOR.
A DOUA ZI, ÎNCĂ O SURPRIZĂ PLĂCUTĂ: CINEVA A ÎMPODOBIT CU PRICEPERE NOUL LABORATOR. DAR CINE ANUME? AUTORUL ACESTUI GEST FRUMOS ESTE DIN CALE AFARĂ DE MODEST. EL NU A SPUS NIMĂNUI NIMIC. DOREL VREA SĂ AFLE ÎNSĂ CUI TREBUIE ADRESATE FELICITĂRILE.
ANIȘOARA, POATE ȘTII TU...
DA' DE UNDE! APROAPE CĂ N-AM IEȘIT DIN CASĂ. AM MULTE LECȚII. POATE ȘTIE IRINA.
EU VREAU SĂ PARTICIP LA EXPOZIȚIE. CÎND SĂ AM VREME PENTRU ÎNFRUMUSEȚAREA LABORATORULUI! POATE SILVIA...
VEZI BINE CĂ MĂ PREGĂTESC PENTRU CONCURS. NU-MI MAI RĂMÎNE TIMP PENTRU ALTCEVA.
ȘI TOTUȘI, DRAGI CITITORI, AM AFLAT CINE A ÎMPODOBIT LABORATORUL. DAR VOI?

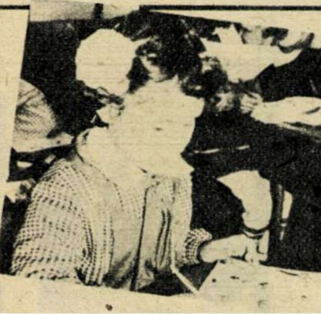

La fiecare expoziție unde se află și lucrări ale elevilor Școlii nr. 9 din Bîrlad, spectatorii se opresc îndelung în dreptul picturilor semnate de OANA MIHĂILĂ. Uneori vor s-o cunoască pe autoare și atunci au ce căuta fiindcă talentata pictoriță e numai în clasa a III-a și-i atît de mică încît o găsești greu în mulțimea publicului!

Atît de bine Oana a pictat
O zi de vară, astrul ei de foc,
Încît, privind tabloul, un
cireș,
Deși ningea, a înflorit pe loc!

SANDU ALEXANDRU

ENIGMELE LUI DOREL • ENIGMELE LUI DOREL

Olguța VĂ SFĂTUIEȘTE

Simțiți, desigur, adierea primăverii. Odată cu ea se apropie și o zi dragă nouă – 8 Martie –, în care le întîmpinăm, cu flori și daruri, pe cele mai dragi ființe – mame, bunici, surori, tovarășe profesoare. Ca-n fiecare an, ele ne zîmbesc și ne îmbrățișează cu nespusă bucurie, știind că ceea ce le oferim este rod al fanteziei, al dragostei ce le-o purtăm. Pentru această zi vă sugerez cîteva idei:

- **Felicitările,** *pe care așterneți cu multă îngrijire cele mai frumoase gînduri și sentimente, trebuie să fie mai deosebite. Acum este un moment prielnic să valorificați floricelele culese și presate de voi, adunînd într-un buchețel (lipind cu aracet floare cu floare) toate anotimpurile.*

- **Alături de cărțile** *pe care, eventual, le oferiți adăugați și un frumos semn de carte. Îl puteți confecționa din peliculă fotografică veche. După spălare și uscare, o tăiați în segmente, stabilind lungimea acestora în funcție de mărimea cărții. Direct pe peliculă, în acuarele sau tuș negru, desenați imagini cît mai plăcute, mai vesele. După uscare, suprapuneți cele două bucăți de peliculă (desenele vor fi înăuntru) astfel încît perforațiile să corespundă între ele. Coaseți strîns, pe ambele laturi, trecînd prin orificii mătase colorată, înnodată la capete. Dacă prin această „teacă" treceți și o fundă viu colorată sau o panglică oarecare, terminată la ambele capete cu franjuri (obținute prin destrămarea acesteia), veți crea un contrast plăcut, punînd și mai bine în evidență desenele.*

- **Un șirag original** *puteți obține prin simpla înșirare, pe un fir de ață rezistent, a unor paiete colorate avînd aceeași dimensiune. Pentru un efect mai deosebit, la mijlocul șiragului, intercalați 2–3 grupuri de altă culoare. Vor contrasta frumos.*

- **Este important și felul în care oferiți darurile.** *Șnururile viu colorate cu ajutorul cărora le împachetați, fixarea unei funde bogate sau a unui mic aranjament floral pe suprafața pachetului vor da un aspect deosebit, sărbătoresc darului vostru.*

- **Creați o atmosferă plăcută de ziua mamei:** aranjați voi înșivă masa, dîndu-i un aer festiv. Așterneți o față de masă albă sau colorată, curată și frumos călcată, așezați farfuriile, tacîmurile, șervețelele, iar sub fiecare pahar puneți suporturi multicolore. În fața tacîmului sărbătoritei aranjați într-un pahar cîțiva ghiocei, viorele sau o garoafă cu coadă mai scurtă.

- **Iată și o surpriză...** *dulce. În mare secret preparați, de pildă, trufe. Se fac repede, fără folosirea cuptorului. Într-un castron de porțelan amestecați bine, cu o lingură de lemn, 300 g de zahăr pudră cu 400 g de nuci măcinate, cu 3 albușuri și cu 3 linguri de cacao și o linguriță de esență de rom. Cu o linguriță luați din compoziție și, în podul palmei, modelați-o asemenea unei nuci. Cînd sînt gata, le treceți prin nucă măcinată și le puneți la rece.*

Toate aceste mici atenții vor avea darul de a emoționa și, în același timp, prilejul de a vă dovedi hărnicia și mai ales dragostea voastră pentru cele dragi.

Cea mai mare bibliotecă din țara noastră

• ADRIAN PIEPTENARU din BRAȘOV s-a adresat redacției pentru a afla care este cea mai mare bibliotecă din țara noastră.

Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România este cea mai mare bibliotecă a țării. Înființată în 1867, păstrează circa 85 la sută din fondul național de manuscrise și din publicațiile apărute pe teritoriul României, deținînd, totodată, peste 1 500 000 cărți, circa 3 milioane unități periodice, 360 000 foi volante și broșuri, peste 446 000 manuscrise și documente, 340 000 stampe, 14 000 hărți, peste 32 000 volume muzicale, peste 220 000 piese numismatice, filatelie etc. În fondul de manuscrise se află cele mai vechi texte de limbă românească: „Codicele voronețean" și „Psaltirea scheiană (sec. XVI).

Din istoria almanahului

• Cînd și unde a apărut primul almanah din țara noastră? vrea să știe LAVINIA PANTALON din PIATRA NEAMȚ.

Încă din cele mai vechi timpuri, zilele anului, sărbătorile și unele date astronomice se înserau pe un calendar (almanah). Așa a fost întîlnit la vechii egipteni, greci și romani. Indienii și chinezii îl foloseau și ei în același scop, dar cu multe secole mai înainte. Deci antichitatea cunoștea și folosea o asemenea „publicație" de informare.

În evul mediu, arabii îl aduc în Europa și odată cu apariția tiparului almanahul capătă o mai mare răspîndire.

În țara noastră, primul calendar (almanah) tipărit în limba română a apărut la Brașov, în anul 1733, și cuprindea indicații privitoare la timpul cel mai bun pentru semănat, informații asupra eclipselor ș.a.

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

Columna lui Traian

• RADU APOSTOL din CRAIOVA ne cere amănunte despre Columna lui Traian.

Monumentul ridicat la Roma, în Forumul lui Traian, în anul 113, de către celebrul arhitect Apolodor din Damasc, în amintirea victoriei repurtate de armatele romane, conduse de împăratul Traian, asupra dacilor, constituie un autentic document pentru istoria poporului român.

Columna este înaltă de 39,83 m, acoperită de jur-împrejur cu un basorelief în formă de spirală reprezentînd scene grăitoare din războaiele romanilor cu dacii. „Citirea" tablourilor sculptate pe acest monument ne dă informații incontestabile și asupra contopirii daco-romane ulterioare, pe multiple planuri, inclusiv cel spiritual, datorită căreia a rezultat o indisolubilă sinteză daco-romană (secolele II-III).

Columna reprezintă o valoroasă operă pentru istoria artei romane și constituie, totodată, una din sursele arheologice pentru studiul războaielor daco-romane. Despre frumusețea columnei, scriitorul francez Stendhal spunea că este întrecută, poate, doar de sculpturile Partenonului.

O copie a basoreliefurilor columnei a fost adusă în țara noastră și poate fi studiată și admirată în sălile Muzeului de istorie a R.S.R.

Insula de gheață

• MIHAELA BOTGROS din VĂGIULEȘTI, județul Gorj, ne solicită informații despre Groenlanda.

Cea mai mare insulă a planetei noastre este **Groenlanda,** situată între Oceanul Atlantic și Oceanul Înghețat, la nord-est de America de Nord. Suprafața ei, de 2 130 600 km^2, este acoperită în cea mai mare parte de o calotă glaciară groasă — pînă la 3 500 m în centru. Suprafața neacoperită cu gheață măsoară doar 371 700 km^2. A fost descoperită în secolul al X-lea de normanzii din Islanda. Populația actuală este alcătuită în cea mai mare parte din eschimoși. Suprafața Groenlandei reprezintă aproximativ 30% din cea a continentului Australia (7 618 500 km^2)

Știați că...

• ...Vîrful Omul (2 507 m) este denumit „polul frigului" din țara noastră, datorită faptului că aici poți întîlni ninsori în tot cursul anului, iar din octombrie și pînă în iunie temperatura se menține sub 0°C? Interesant este însă că de pe acest vîrf excursionistul poate admira un fenomen deosebit — așa-numita „mare de nori", formată dintr-un fel de plapumă de nori de joasă altitudine.

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

FARURILE

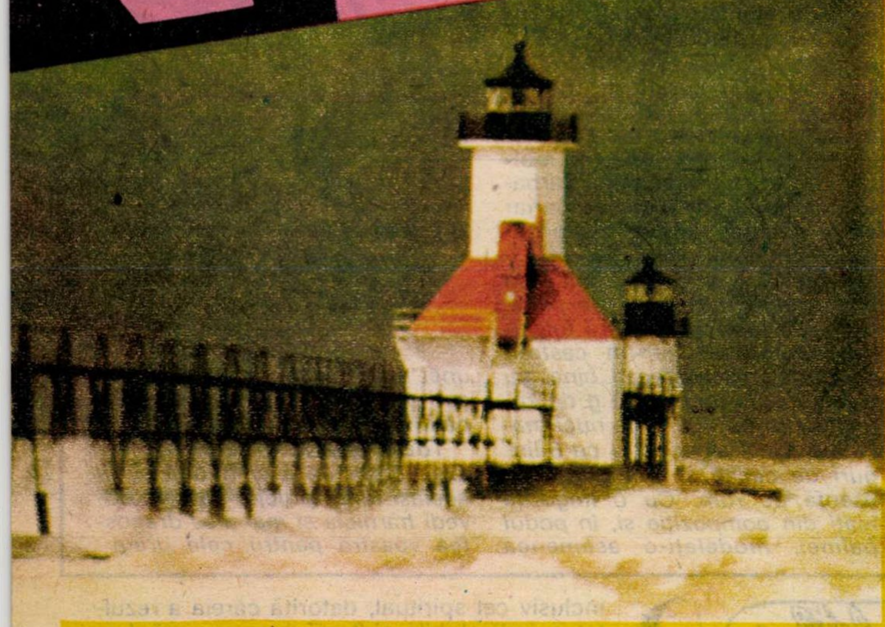

În momentul în care oamenii au ieşit cu ambarcaţiile lor în largul mării, ei au simţit nevoia de a găsi un mijloc de semnalizare care să-i ajute să revină din depărtări. La început acestea au fost focurile aprinse pe înălţimi, ale căror flăcări, pe timp de noapte, ca şi fumul în timpul zilei, le arăta marinarilor locul spre care trebuie să se îndrepte pentru a ajunge la ţărm, mai ales atunci cînd se prevestea furtună.

Cînd au început să fie construite primele faruri?

Pînă în prezent nu au fost găsite elemente care să permită stabilirea cu precizie a acestui lucru. Informaţii preţioase în acest sens ne oferă însă „Iliada" lui Homer, marele bard al antichităţii. Cum cartea aceasta relatează întîmplări petrecute cu cîteva secole înainte — Homer a trăit probabil în secolul al XII-lea înaintea erei noastre —, se poate aprecia că primele faruri au apărut în mileniul al treilea înaintea erei noastre.

Arheologii au stabilit, pe baza unor săpături, că la Capul Sigeiu (astăzi Yensehir) din Turcia a existat, în secolele XV-XIV înaintea erei noastre, un far dintre cele mai impozante. Nu există nici o îndoială că farul din Alexandria — una dintre cele şapte minuni ale lumii — a fiinţat cu adevărat. Cea mai bună dovadă în acest sens o constituie faptul că insula pe care a fost înălţat nu se numeşte altfel decît Faro, adică farul. Din scrierile lui Plinius şi Strabon aflăm că farul amintit a fost ridicat în secolul al III-lea înaintea erei noastre. Se ştie, de asemenea, că farul a fost opera arhitectului Sostratos din Knida, că era înalt de aproximativ 100 de metri şi a luminat drumurile marinarilor vreme de 16 secole, adică pînă în anul 1303, cînd a fost distrus de un cutremur.

Cu timpul, numărul farurilor a început să crească în special în epoca romană. Cele mai multe faruri au fost construite de romani în Galia. Cel mai cunoscut far era cel din actualul port Boulogne-sur-Mer, la Canalul Mînecii, care a rezistat pînă în anul 1644, cînd s-a distrus din cauza neglijenţei. Farul a fost ridicat pe vremea împăratului Caligula.

În evul mediu nu s-au construit prea multe faruri, iar cele vechi au fost abandonate. În anul 1800, pe ţărmurile franceze funcţionau numai 20 de faruri. După aceea, legat de dezvoltarea transporturilor pe apă, numărul farurilor a crescut spectaculos, ele fiind construite pe toate continentele, în cele mai îndepărtate colţuri ale lumii.

Farurile moderne nu se pot compara, desigur, cu cele de odinioară. Cele de astăzi sînt zvelte şi mult mai înalte. Este şi normal să fie aşa, pentru că ele sînt farurile epocii curentului electric, ale automatizărilor, ale electronicii. Farurile moderne nu reclamă prezenţa omului, toate funcţiile acestuia fiind preluate de aparate. Specialiştii, dar mai ales mai vîrstnicii paznici de far sînt însă de părere că farul ideal este cel slujit atît de om cît şi de aparatele cele mai perfecţionate. Aceasta pentru că sînt cazuri, şi nu puţine la număr, în care este nevoie ca paznicii să intervină cu promptitudine pentru a salva vieţile celor aflaţi în mare pericol.

Marinarii care străbat nesfîrşitele întinderi albastre cunosc exemplul lui Gouiliome Laisblesse, care a lucrat mulţi ani ca paznic la farul Penfret de pe ţărmurile Bretaniei. În jurnalul său de însemnări stă scris că într-o singură zi a salvat vieţile a treisprezece pescari care, fără ajutorul lui, ar fi sfîrşit tragic. Acest lucru a fost posibil pentru că Laisblesse a observat la timp cum vasul pescarilor începuse să se scufunde, pescarii sărind în apă. El a coborît din turn, s-a urcat în barca cu motor pe care o avea la dispoziţie şi a ajuns prompt la locul catastrofei. În felul acesta, curajosul paznic de far a realizat o faptă demnă de toată admiraţia, ceea ce n-ar fi fost în stare să facă nici aparatul cel mai perfecţionat.

Exemple de paznici de far care au salvat nenumărate vieţi omeneşti se pot găsi în paginile multor cărţi. Aceasta este cea mai convingătoare pledoarie pentru alcătuirea unor echipaje mixte, din oameni şi aparate, la farurile care luminează drumurile pe apă ale marinarilor. Marea este uneori atît de crudă încît numai privirea, voinţa şi forţa omului pot interveni salvator.

Paznicii de far sînt oameni tăcuţi, aspri şi tari, curajoşi şi rezistenţi, cu voinţă puternică. Ei au un deosebit simţ practic, sînt capabili să acţioneze rapid şi eficient, mai ales în cazurile cînd, din diferite motive, tehnica nu mai funcţionează. Unii dintre ei sînt — sau devin — poeţi, pictori, sculptori. În clipele de singurătate, cînd în preajma lor nu se află decît nemărginirea albastră a apelor, ei se apleacă plini de migală şi răbdare asupra paginii albe, a pensulei sau daltei, şi nu de puţine ori, cînd se întorc acasă, aduc cu ei poezii, peisaje sau sculpturi de certă valoare artistică...

NICOLAE NICOARĂ

- *Se ştie că farurile moderne nu luminează egal în toate direcţiile, ci îşi concentrează lumina într-o singură rază, care „mătură" marea. Primul reflector sferic plasat în spatele focarului luminos al farurilor maritime datează din 1765.*
- *În 1874 a fost realizat primul far cu lumină intermitentă.*
- *Aprinderea automată a farurilor a fost inventată şi aplicată pentru prima oară în 1905.*
- *Farul nou de la Constanţa se ridică la 54 m deasupra solului şi 84 m deasupra nivelului mării. Lumina lui se zăreşte de la circa 40 km. Caracteristici de recunoaştere: două sclipiri la o perioadă de 29,8 secunde. În paralel funcţionează radiofarul, emiţînd în alfabetul Morse, o dată la fiecare şase minute, literele CT (Constanţa).*
- *În 1975 a intrat în funcţiune pe ţărmul Mării Baltice primul far din lume a cărui sursă de lumină o formează două generatoare atomice.*

CALEIDOSCOP

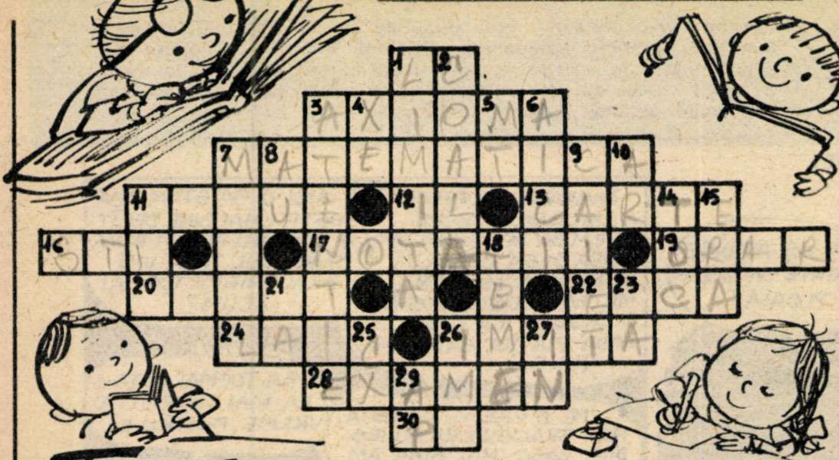

Fantezie școlară

ORIZONTAL: 1) Calc. 3) Un adevăr atît de evident încît nu mai trebuie demonstrat. 7) Știința care se ocupă cu studiul mărimilor și relațiilor cantitative și al formelor spațiale. 11) Număr divizibil numai cu unu sau cu el însuși (pl.). 12) Pronume personal. 13) Manual. 16) A cunoaște lecția. 17) Însemnare, notă (pl.). 19) Programul școlarului. 20) Înfloritor oraș grecesc din Asia Mică, de unde era originar filozoful și matematicianul Tales (c. 625–550 î.e.n.), care a făcut descoperiri în domeniul geometriei, aritmeticii și astronomiei. 22) Un ceas care arată anapoda. 24) Moral. 26) A lua ca exemplu. 28) Mijloc de verificare și apreciere a cunoștințelor dobîndite. 30) 3,14.

VERTICAL: 1) Valoare fixă către care tind valorile unei mărimi variabile. 2) Foaie de hîrtie. 3) Necesară pentru înțelegerea lecțiilor. 4) Simbolul xenonului. 5) Marin Tudor. 6) În acest loc. 7) Dintre profesorii care au predat fizica la București și Iași în secolul trecut nu trebuie omis acesta, care a creat un laborator model la Academia Mihăileană și a ținut lecții publice de electricitate și optică (Ștefan). 8) Dețin. 9) Instrument de lucru pentru orice elev. 10) Măsură agrară. 11) Călător englez în Arctica; a luat parte la expediția lui Belcher din anii 1852–1854. 14) Instrument de scris. 15) Perioadă geologică. 18) Lecții pentru acasă. 21) Și latinesc. 23) Între cal și călăreț. 25) Costea Xenofan. 26) Pronume personal la dativ. 27) Plantă textilă. 29) În cap!

ARENA MATEMATICIENILOR

3. NUMĂRUL 225

Puteți scrie o egalitate în care numărul 225 să fie realizat dintr-o sumă de termeni alcătuiți astfel încît toți la un loc să conțină cele nouă cifre, de la 1 la 9, luate cîte o singură dată?

ȘAH

Mat prin blocarea regelui negru de către propriile sale figuri, sufocîndu-se.

Diagrama:

Alb: Rg1, Tf7, Db6, Ca6, pioni: a2, b2, g2, h2;

Negru: Ra8, Ta7, Th8, Cc2, Cf5, Nb7, pioni: b4, c5, g6, h7.

Soluția în numărul următor.

Soluția problemei din nr. 8:

Negrul a făcut rocada mare, dînd posibilitate albului să realizeze o spectaculoasă combinație de mat în 4 mutări: 1.a:b4 D:a1+ 2.Rd2 D:h1 3.D:c6+ b:c6 4.Na6 mat

Aceste desene înfățișează diferite operații desprinse din vechiul meșteșug al olăritului. Care este ordinea corectă a acestor operații și deci a desenelor?

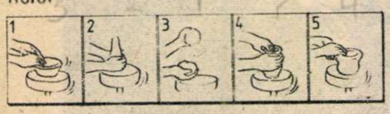

N	E	G	R	U			☐					
D	E	S					☐					
P	L	I	N				☐					
O	R	D	O	N	A	T	☐					
I	N	T	E	R	N		☐					
L	I	N	I	S	T	E	☐					
I	N	T	R	A	R	E	☐					

Găsiți antonimele (cuvintele contrare) fiecărui cuvînt din desen, astfel ca inițialele noilor termeni să dea numele unui mare poet, prozator și publicist român (1880—1967), care și-a publicat prima poezie la 14 ani.

CALEIDOSCOP

CALEIDOSCOP

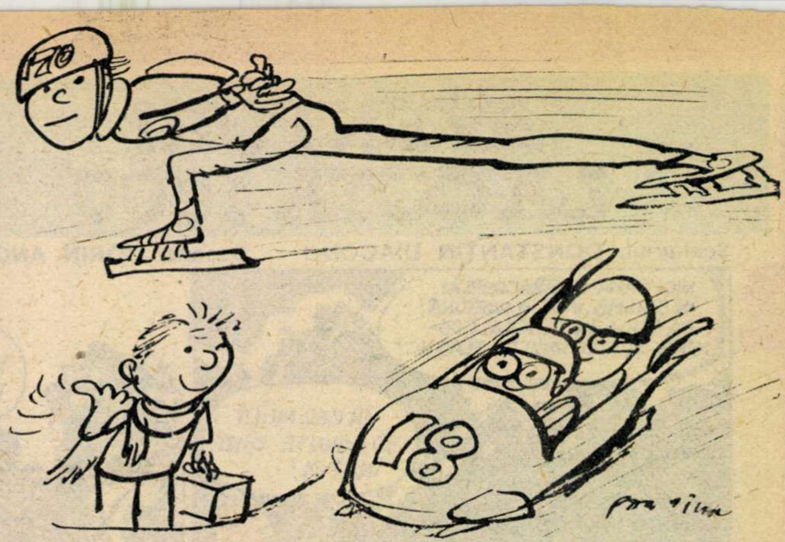

CALCUL ENIGMISTIC

Printr-o înlocuire corectă a semnelor cu cifrele corespunzătoare și prin efectuarea operațiilor indicate se vor obține: anul nașterii unui mare pictor și grafician român, anul în care acesta a definitivat compoziția istorica „Hora Unirii la Craiova", anul în care a creat lucrarea „Țăran cu căciula în mînă", precum și anul încetării sale din viață.

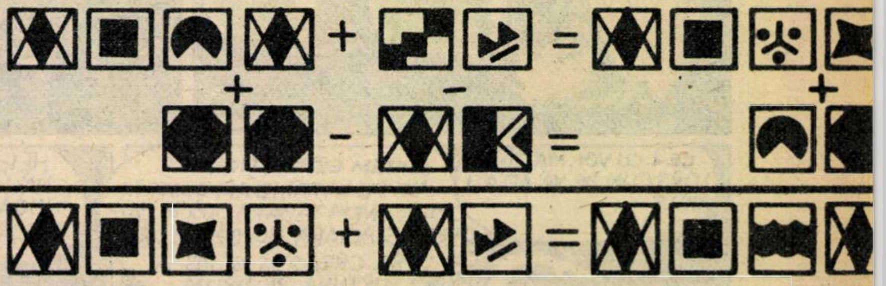

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

FULGI DE ZĂPADĂ

1) Pufoasă. Uc. 2) Alaska. Irr. 3) Rita. Ninsă. 4) Ata. Pîrtii. 5) Ze. Iar. 6) Ims. Noss. 7) Pur. Ac. Iia. 8) Etern. Ger. 9) Za. Manea. 10) Înzăpezită.

TRIUNGHI GEOGRAFIC

1) Japonia. 2) Arabia. 3) Paros. 4) Obol. 5) Nîs. 6) Ia. 7) A.

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ A CUMPĂRAT DOUĂZECI DE GHIOCEI PENTRU COLEGELE SALE, DAR I-A UITAT UNDEVA ÎN INTERIORUL REVISTEI

AJUTAȚI-L SĂ-I GĂSEASCĂ!

CALEIDOSCOP

Foto: TUDOR CRISTEA

COPERTA NOASTRĂ

Pioniera Olivia Păiuș de la Școala din Rodna Veche

CUTEZĂTORII 9 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR **ELENA MĂNESCU** ; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **POMPILIU DUMITRESCU;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **VIOREL SÂMPETREAN**

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12–201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index: 41836; 12 pagini, 1,50 lei**

AVENTURI LA COTA 1600

Aflați într-o zonă montană populată, cu cîțiva ani în urmă, cu marmote, membrii echipajului „Prietenii naturii" descoperă trei capcane în care s-au prins patru astfel de animale sălbatice rare. Bănuind că au dat de urma unor braconieri, expediționarii lasă capcanele neatinse și stau la pîndă.

Scenariul: **CONSTANTIN DIACONU** Desene: **SORIN ANGHEL**

2

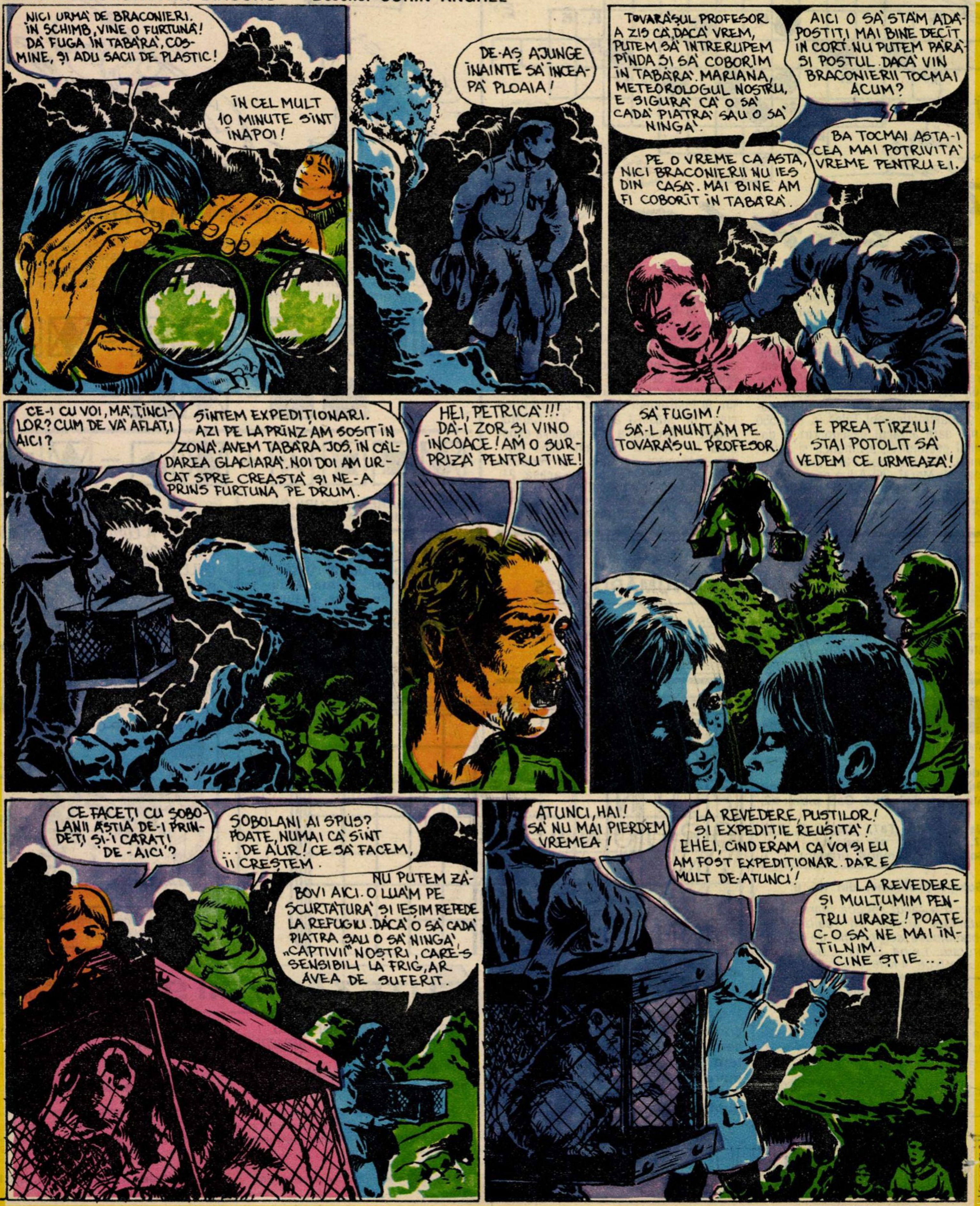
NICI URMĂ DE BRACONIERI. ÎN SCHIMB, VINE O FURTUNĂ! DĂ FUGA ÎN TABĂRĂ, COSMINE, ȘI ADU SACII DE PLASTIC!
ÎN CEL MULT 10 MINUTE SÎNT ÎNAPOI!
DE-AȘ AJUNGE ÎNAINTE SĂ ÎNCEAPĂ PLOAIA!
TOVARĂȘUL PROFESOR A ZIS CĂ, DACĂ VREM, PUTEM SĂ ÎNTRERUPEM PÎNDA ȘI SĂ COBORÎM ÎN TABĂRĂ. MARIANA, METEOROLOGUL NOSTRU, E SIGURĂ CĂ O SĂ CADĂ PIATRĂ SAU O SĂ NINGĂ.
AICI O SĂ STĂM ADĂPOSTIȚI MAI BINE DECÎT ÎN CORT. NU PUTEM PĂRĂSI POSTUL. DACĂ VIN BRACONIERII TOCMAI ACUM?
PE O VREME CA ASTA, NICI BRACONIERII NU IES DIN CASĂ. MAI BINE AM FI COBORÎT ÎN TABĂRĂ.
BA TOCMAI ASTA-I CEA MAI POTRIVITĂ VREME PENTRU EI.
CE-I CU VOI, MĂ, ȚÎNCILOR? CUM DE VĂ AFLAȚI AICI?
SÎNTEM EXPEDIȚIONARI. AZI PE LA PRÎNZ AM SOSIT ÎN ZONĂ. AVEM TABĂRA JOS, ÎN CĂLDAREA GLACIARĂ. NOI DOI AM URCAT SPRE CREASTĂ ȘI NE-A PRINS FURTUNA PE DRUM.
HEI, PETRICĂ!!! DĂ-I ZOR ȘI VINO ÎNCOACE! AM O SURPRIZĂ PENTRU TINE!
SĂ FUGIM! SĂ-L ANUNȚĂM PE TOVARĂȘUL PROFESOR.
E PREA TÎRZIU! STAI POTOLIT SĂ VEDEM CE URMEAZĂ!
CE FACEȚI CU SOBOLANII ĂȘTIA DE-I PRINDEȚI ȘI-I CĂRAȚI DE-AICI?
SOBOLANI AI SPUS? POATE, NUMAI CĂ SÎNT ... DE AUR! CE SĂ FACEM, ÎI CREȘTEM.
NU PUTEM ZĂBOVI AICI. O LUĂM PE SCURTĂTURĂ ȘI IEȘIM REPEDE LA REFUGIU. DACĂ O SĂ CADĂ PIATRĂ SAU O SĂ NINGĂ, „CAPTIVII" NOȘTRI, CARE-S SENSIBILI LA FRIG, AR AVEA DE SUFERIT.
ATUNCI, HAI! SĂ NU MAI PIERDEM VREMEA!
LA REVEDERE, PUȘTILOR! ȘI EXPEDIȚIE REUȘITĂ! EHEI, CÎND ERAM CA VOI ȘI EU AM FOST EXPEDIȚIONAR. DAR E MULT DE-ATUNCI!
LA REVEDERE ȘI MULȚUMIM PENTRU URARE! POATE C-O SĂ NE MAI ÎNTÎLNIM. CINE ȘTIE ...

(Va urma)

10

JOI, 10 MARTIE 1988,
ANUL XXII (NR. 1065)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

DIN SUMAR:

- În clasa a VIII-a a început... numărătoarea inversă!
- Bucuriile zăpezii
- Olguța vă sfătuiește
- Enciclopedie „Cutezătorii"

CADRAN POLITIC

TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL
TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU!
CONFERIN
PE ȚARĂ
PREȘEDINȚI
CONSILIIL
POPULAR
2-4 MARTIE

> **La baza întregii activităţi educative trebuie să aşezăm concepţia revoluţionară despre lume şi viaţă, principiile socialismului ştiinţific, umanismul revoluţionar. Să dezvoltăm puternic, în rîndul poporului, al tineretului patriei noastre, patriotismul socialist, revoluţionar, dragostea faţă de ţară, partid şi popor, să educăm întregul nostru popor în spiritul frăţiei şi solidarităţii, al muncii unite pentru socialism şi comunism!**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

După Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, în ţara noastră a fost edificat şi funcţionează, la iniţiativa şi prin grija permanentă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, un larg, cuprinzător şi unitar sistem al democraţiei socialiste revoluţionare care asigură participarea conştientă, activă a tuturor cetăţenilor patriei, fără deosebire de naţionalitate, la actul de conducere a vieţii sociale şi politice, la dezvoltarea economico-socială a României socialiste. În cadrul acestui sistem, consiliile populare, organe profund democratice ale puterii locale de stat, au un rol deosebit, relevat cu maximă claritate de conferinţele judeţene ale consiliilor populare desfăşurate în luna februarie, dar, în primul rînd, de lucrările Conferinţei pe ţară a preşedinţilor consiliilor populare care a avut loc în cursul săptămînii trecute.

Este semnificativ faptul că lucrările înaltului forum s-au desfăşurat în acest an, cînd s-au împlinit două decenii de la reorganizarea teritorial-administrativă a ţării şi crearea judeţelor, eveniment ce a deschis largi posibilităţi repartizării raţionale a forţelor de producţie pe întreg teritoriul patriei, dezvoltării economico-sociale a tuturor judeţelor, înfăptuirii adevăratei egalităţi în drepturi, ridicării nivelului general de viaţă şi civilizaţie al întregului nostru popor.

Cea de-a IV-a Conferinţă pe ţară a preşedinţilor consiliilor populare a dezbătut pe larg activitatea desfăşurată în primii doi ani ai actualului cincinal şi a stabilit măsurile ce se impun pentru perfecţionarea întregii activităţi a organelor locale ale puterii de stat privind înfăptuirea neabătută a planului cincinal, a programelor de dezvoltare economico-socială echilibrată a tuturor judeţelor şi localităţilor patriei noastre, înflorirea necontenită a României şi ridicarea permanentă a bunăstării materiale şi spirituale a întregului nostru popor.

Magistrala cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la acest înalt forum al democraţiei noastre muncitoreşti-revoluţionare a conturat un amplu tablou al impresionantelor transformări revoluţionare petrecute în patria noastră şi a jalonat în mod strălucit direcţiile şi căile de acţiune ale organelor locale ale puterii de stat, ale întregului nostru popor în vederea înfăptuirii istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea şi ale Conferinţei Naţionale ale partidului.

Efortul creator al oamenilor muncii, al întregului nostru popor, sub conducerea Partidului Comunist Român, în anii de după revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă, a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, măreţul drum parcurs de ţara noastră sînt exprimate relevant de marile realizări obţinute în această perioadă: producţia industrială a ţării este astăzi, faţă de anul 1945, de 120 de ori mai mare, cea agricolă de aproape 9 ori, avuţia naţională a sporit de circa 20 de ori, venitul naţional a crescut de peste 34 de ori, iar retribuţia oamenilor muncii, de aproximativ 13 ori.

Amplul proces înnoitor deschis de Congresul al IX-lea al partidului, în care se înscrie şi reorganizarea teritorial-administrativă a ţării de acum 20 de ani, a determinat mutaţii fundamentale în viaţa economico-socială a ţării, prin amplasarea raţională a forţelor de producţie pe întreg teritoriul patriei, prin dezvoltarea armonioasă a tuturor judeţelor, prin schimbarea înfăţişării tuturor localităţilor ţării, în care s-au asigurat, totodată, condiţii tot mai bune de muncă şi viaţă locuitorilor acestora.

„Toate aceste minunate realizări – a arătat tovarăşul Nicolae Ceauşescu – sînt rezultatul nemijlocit al muncii eroicei noastre clase muncitoare, a ţărănimii, a intelectualităţii, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, a întregului nostru popor, care, în deplină unitate, înfăptuieşte neabătut politica internă şi externă a partidului şi statului, asigurînd ridicarea continuă a patriei pe noi culmi de progres şi civilizaţie".

Prezentînd direcţiile fundamentale de acţiune ale consiliilor populare, în centrul activităţii cărora trebuie să se afle înfăptuirea obiectivelor strategice stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului privind trecerea patriei noastre la stadiul de ţară socialistă mediu dezvoltată, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a reliefat, de la tribuna înaltului forum al democraţiei noastre muncitoreşti-revoluţionare, o grandioasă imagine a patriei în viitorii ani. Pînă în 1990 va fi încheiată, în linii generale, sistematizarea şi modernizarea oraşelor, precum şi prima etapă a sistematizării şi organizării teritoriale a satelor; într-o perspectivă imediată vor fi create comune mai mari, pornind de la cel puţin 3 000 de locuitori; se va trece la reducerea în mod radical a numărului de sate; în cele 558 de consilii agroindustriale se vor construi, pînă în anul 2000, prin efectuarea unor vaste lucrări de organizare şi modernizare, puternice centre orăşeneşti agroindustriale.

În înfăptuirea măreţelor programe de dezvoltare a patriei noastre, a arătat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, trebuie să avem permanent în vedere principiul făuririi socialismului cu poporul şi pentru popor, care asigură participarea oamenilor muncii, a cetăţenilor ţării, la conducerea tuturor sectoarelor, la făurirea conştientă a propriului viitor, liber, independent, a viitorului socialist şi comunist.

Conferinţa pe ţară a preşedinţilor consiliilor populare, într-o atmosferă de înaltă vibraţie patriotică, de aleasă dragoste şi recunoştinţă faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu a adoptat, în baza tezelor, aprecierilor şi orientărilor formulate de secretarul general al partidului, importante hotărîri privind realizarea planului de dezvoltare economico-socială în profil teritorial pe anul 1988 şi pe întregul cincinal, înfăptuirea Programului de sistematizare şi modernizare a localităţilor urbane şi rurale, înfăptuirea sarcinilor noii revoluţii agrare, dezvoltarea activităţii cultural-educative şi de asistenţă sanitară a populaţiei, perfecţionarea stilului şi metodelor de muncă ale consiliilor populare.

În aceste zile, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, efectuează vizite oficiale de prietenie în unele ţări din Africa.

Noua solie a poporului nostru pe meleaguri africane, expresie a permanentelor sale năzuinţe de pace, prietenie şi colaborare cu toate naţiunile lumii, constituie o contribuţie de excepţională însemnătate la dezvoltarea puternică a relaţiilor României socialiste cu alte state, la edificarea păcii pe glob, a libertăţii şi independenţei popoarelor.

> **„Deşi problemele mondiale sînt foarte grave şi complexe, ne exprimăm convingerea că forţele politice, muncitoreşti, progresiste şi democratice, lupta unită a popoarelor din Europa şi din întreaga lume pot determina o schimbare a cursului evenimentelor, pot da o perspectivă clară în soluţionarea marilor probleme care confruntă omenirea contemporană, pot asigura victoria politicii de dezarmare, de înlăturare a armelor nucleare, de colaborare şi prietenie, pot asigura trecerea omenirii în cel de-al treilea mileniu în condiţii de pace, dezvoltare liberă şi independentă, pe calea progresului fiecărei naţiuni“.**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

PACEA — BUNUL CEL MAI DE PREȚ AL POPOARELOR

România—Ceauşescu—Pace . De aproape 23 de ani, aceste cuvinte îngemănate sînt rostite cu respect, cu preţuire, cu admiraţie pe toate meridianele Terrei. De aproape 23 de ani, ele au devenit un simbol al aspiraţiilor de pace, înţelegere şi colaborare ale poporului român. De aproape 23 de ani ele conferă o nouă strălucire vocaţiei multimilenare de pace şi prietenie a oamenilor pămîntului românesc.

În toată această perioadă, prin glasul preşedintelui Nicolae Ceauşescu, România socialistă a acţionat cu exemplară consecvenţă pentru ca în politica internaţională să triumfe raţiunea, pentru ca pretutindeni să se înţeleagă că problema fundamentală a contemporaneităţii o reprezintă înlăturarea pericolului unei conflagraţii nucleare nimicitoare, că astăzi bunul cel mai de preţ al omenirii este pacea. Cu neabătută stăruinţă, ţara noastră a cerut să se arate adevărul cu privire la povara grea pe care o constituie pe umerii popoarelor aberanta cursă a înarmărilor, la uriaşele fonduri financiare, resurse materiale şi un imens potenţial creator uman care se irosesc astăzi în scopuri de distrugere, acestea fiind deturnate de la menirea lor firească de a sluji dezvoltării economico-sociale, progresului şi civilizaţiei, eradicîndu-se astfel în întreaga lume bolile, subnutriţia, neştiinţa de carte, lipsa locurilor de muncă. Ţara noastră a cerut să se arate popoarelor ce imensă primejdie la adresa prezentului şi viitorului planetei constituie marile arsenale de arme nucleare existente, competiţia perfecţionării acestora, să se releve faptul că înarmarea nu constituie o chezăşie a securităţii în lume, ci, dimpotrivă, un permanent şi grav pericol la adresa păcii şi a vieţii pe Pămînt.

Prin cuvîntul, prin demersurile politico-diplomatice ale preşedintelui Nicolae Ceauşescu, întemeiate pe valoroase învăţăminte ale istoriei, România a militat pentru eradicarea războiului din viaţa societăţii, ca mijloc pentru soluţionarea stărilor conflictuale şi a neînţelegerilor dintre state, subliniindu-se că departe de a soluţiona problemele ce le-au generat, războaiele nasc noi şi noi probleme, periclitînd astfel chiar pacea unor întinse regiuni ale planetei. De aceea, situaţiile tensionale din raporturile dintre state, sursele de neîncredere trebuie înlăturate nu prin folosirea forţei şi a ameninţării cu forţa, ci prin soluţii negociate, prin tratative. Oricît ar fi de anevoioase, de îndelungate, negocierile politico-diplomatice, discuţiile la masa tratativelor sînt de preferat războaielor, conflictelor care sînt aducătoare de mari distrugeri de bunuri şi valori, de uriaşe pierderi de resurse materiale, de cumplite suferinţe pentru popoare.

Concepţia politică a preşedintelui Nicolae Ceauşescu despre pace include ca pe o componentă esenţială convingerea profundă că în lumea actuală există forţe politice şi sociale în măsură să imprime un nou curs evoluţiei vieţii internaţionale, să impună înfăptuirea dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare, a eradicării războiului, a salvgardării păcii. Aceste forţe sînt clasa muncitoare, ceilalţi oameni ai muncii, popoarele de pretutindeni, toţi cei care doresc să trăiască, să muncească, să făurească noi valori şi frumuseţi, eliberaţi de spectrul unei conflagraţii mondiale nimicitoare. Cu pilduitoare consecvenţă, subliniind mereu că stă în puterea forţelor iubitoare de pace, a popoarelor în primul rînd, să pună capăt politicii de forţă, agresive, războinice a cercurilor imperialiste, preşedintele Nicolae Ceauşescu a repetat adesea îndemnul la unirea tuturor acestor forţe într-un uriaş şi de nebiruit front al păcii, în măsură să asigure păstrarea cerului senin al Terrei, pentru generaţiile de astăzi, pentru generaţiile de mîine.

Această poziţie principială a României a fost în permanenţă însoţită de acţiuni practice menite să ducă la diminuarea încordării internaţionale, la realizarea destinderii în relaţiile dintre state, la activizarea luptei popoarelor pentru pace. Din ţara noastră au pornit nenumărate demersuri către oamenii politici contemporani.către guverne şi parlamente, cerîndu-li-se ca, în spiritul înaltelor meniri ce le-au fost încredinţate de popoare, să dea răspuns aspiraţiilor şi nădejdilor acestora, acţionînd numai şi numai în direcţia păcii. Din ţara noastră au pornit nenumărate iniţiative consacrate soluţionării marilor probleme ale contemporaneităţii în consens cu idealurile supreme, cu interesele vitale ale popoarelor. Din ţara noastră au pornit acţiuni politice de larg răsunet, pentru diminuarea cheltuielilor, efectivelor şi armamentelor militare, arătîndu-se astfel că trebuie ca acum să se treacă de la vorbe la fapte, de la intenţii la măsuri concrete de dezarmare, de dezangajare militară.

România—Ceauşescu—Pace. Trei cuvinte îngemănate, ce reflectă imensul prestigiu politic al ţării noastre, al ilustrului său preşedinte, prestigiu întemeiat pe o vastă şi multilaterală activitate politico-diplomatică desfăşurată statornic în consens cu voinţa şi speranţele cele mai profunde ale popoarelor, cu marile imperative ale acestei vremi.

S. ARIEŞANU

În preajma absolvirii clasei a VIII-a, mii şi mii de elevi se gîndesc la alegerea meseriei. Pentru toţi, porţile viitorului se deschid generoase, oferind fiecăruia posibilitatea de a se pregăti în oricare dintre domeniile preferate.

La clasa a-VIII-a: A ÎNCEPUT NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ!

De fiecare dată cînd, după orele de curs, la clasa a VIII-a C urmează să vină Cosmin Rohan — instructorul utecist al detaşamentului —, toţi copiii sînt cuprinşi de nerăbdare. Lui Ştefan Marc îi place să-l întîmpine chiar la capătul scării şi, de îndată ce prietenul lor a ajuns în clasă, copiii se adună ciorchine în jurul lui. Cu toţii devin mai veseli, mai comunicativi pentru că alături de Cosmin acţiunile întreprinse în detaşament li se par mai interesante.

În curînd, toţi cei 85 de elevi ai claselor a VIII-a de la Şcoala nr. 2 Cavnic, judeţul Maramureş, vor face un pas important, hotărîtor spre viitoarea meserie. În realizarea lui, cei de la „C" au în Cosmin un adevărat prieten care le-a insuflat dragostea pentru meseria de miner, care se practică aici de peste 600 de ani. Ei cunosc multe din tainele acestei meserii chiar de la părinţii lor, dar Cosmin le-a vorbit adeseori despre cele învăţate la liceu.

Alături de Cosmin Rohan pionierii au vizitat, încă de anul trecut, atelierele şi laboratoarele Liceului industrial minier, unde peste cîteva luni vor fi şi ei elevi, şi au făcut drumeţii pînă la intrarea în exploatările miniere.

Cu toţii au fost apoi fascinaţi cînd, în vizită la Uzina de preparare a minereului, au aflat ce bogăţii nebănuite sălăşluiesc în adîncuri. Pentru a le putea exploata, cei care lucrează în domeniul minier trebuie să aibă bogate cunoştinţe, iar viitorii mineri de la Şcoala nr. 2 dovedesc că înţeleg această cerinţă prin rezultatele bune şi foarte bune pe care le obţin la învăţătură.

O comandă pe adresa viitorilor laboranţi

Cînd au intrat în laboratorul minier Cavnic împreună cu colegii lor, Elena Raţ, dintr-a VIII-a B, şi Lorena Culi au rămas plăcut impresionate. Tinere laborante în halate albe, aflate în faţa meselor de lucru, urmăreau, concentrate, reacţiile chimice din retorte şi făceau măsurători ale căror rezultate erau apoi înscrise cu mare atenţie în fişe. Li s-a explicat că munca în laboratorul minier este deosebit de importantă pentru determinarea concentraţiei minereurilor. Tinerele laborante le-au vorbit despre locul lor de muncă, iar la despărţire elevele claselor a VIII-a au plecat cu plăcutul sentiment că şi-au făcut noi prietene. Peste cîteva zile, faptul s-a confirmat. Pe adresa şcolii a sosit o comandă prin care fetele erau solicitate să confecţioneze un mare număr de săculeţi din pînză pentru probele de minereu destinate laboratorului. Timp de mai multe zile, în atelierul de croitorie al şcolii, fetele s-au întrecut la lucru, convinse că munca lor este utilă.

Valoarea „Diamantului de Maramureş"

În sala de clasă frumos împodobită cu flori proaspete se aude doar glasul domol al minerului Nicolae Rusu, şeful brigăzii nr. 1, Horea Chiş, Daniel Neamţu, Vasile Ciulavu, Eliza Puric, Daniel Mic şi alţi pionieri i-au adresat o mulţime de întrebări, iar oaspetele îi poartă acum în lumea miraculoasă din inima munţilor. Află astfel cum arată un abataj, din ce este compus echipamentul de lucru şi ce înseamnă disciplina muncitorească. Oaspetele le-a vorbit şi despre faptul că, astăzi, minerul este un om policalificat care cunoaşte bine şi meseria de mecanic, de electrician, de artificier...

Toţi minerii din Cavnic îndeplinesc această condiţie, şi îşi doresc să devină deţinători ai renumitului trofeu „Diamantul de Maramureş", care le atestă întîietatea în meserie şi în îndeplinirea planului. Nicolae Rusu, ca şi mulţi alţi mineri din Cavnic, se mîndreşte de-acum cu acest trofeu.

Ascultîndu-l pe oaspete, Paul Ciolpan, Robert Şebsi, Sorin Anghel, Petru Paşca, Antonio Deszi şi mulţi alţi băieţi din clasele a VIII-a se şi văd în viitor purtînd căştile de miner.

Cu gîndul la viitor

Pasiunea pentru meseria de miner reuneşte, de opt ani încoace, sute de copii din Baia Sprie, în cercul de mecanică minieră de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei, condus de subinginerul Vasile Ghişa. Mulţi dintre cei care au trecut cîndva pragul cercului sînt acum mineri. „Ucenicii" de azi ai cercului — peste 200 de pionieri — se gîndesc la viitor concepînd şi construind, la scara machetei, aparatură cu un înalt grad de tehnicitate. Unele dintre lucrările lor — maşină de încărcat minereu condusă prin radar şi o maşină de derocat prin ultrasunete au şi fost terminate, iar altele se află în lucru. Cristian Ştet şi Toth Zoltan pot descrie cu lux de amănunte piesele componente ale „Dispozitivului electrostatic de captare a prafului din subterane" la care lucrează, iar Gaier Ştefan împreună cu alţi doi băieţi sînt preocupaţi de o altă instalaţie destinată muncii în subteran. Pentru ei viitorul a şi început din clipa în care s-au hotărît să vină în acest cerc.

Aşadar, la Cavnic, ca şi la Baia Sprie, copiii se gîndesc la viitor, hotărîţi să îmbrăţişeze o meserie frumoasă, bărbătească, deosebit de necesară societăţii, pe care o practică cu pasiune şi părinţii lor.

ECATERINA ROŞCA

MERIT PIONIERESC

Detaşamentul în care toţi copiii răspund „prezent“!

În clasă se aude glasul cald al tovarăşei profesoare Angela Hîj. Se face apelul şi din bănci, de fiecare dată, se aude acelaşi răspuns: prezent! *Toţi elevii clasei a VII-a D de la Şcoala nr. 5 din municipiul Vaslui sînt gata să înceapă o nouă zi de şcoală, pe care şi-o doresc la fel de rodnică precum au fost toate zilele din acest an şcolar. Un an bun, în care din cei 42 de pionieri ai clasei, mai bine de jumătate au numai note de 9 şi 10! Nimeni din clasă nu are vreo notă sub 7! La faza pe ţară a concursurilor pe obiecte de studiu, în anul trecut, Ioana Vieru şi Irina Horduna au obţinut menţiuni la limba şi literatura română, iar Ciprian Deliu, comandantul detaşamentului, premiul al doilea la matematică. Sînt speranţe mari şi în acest an; la faza pe judeţ vor participa 28 de elevi la matematică şi 14 la limba şi literatura română! Şi tot aici, în clasa a VII-a D, am întîlnit două dintre cunoştinţele noastre mai vechi, informaticienii Dan Andrei Agapie, care la concursul naţional de anul trecut a primit premiul I, şi Andrei Alexandru, colegul său împreună cu care elaborează programele.*

Am vrut să aflăm care este secretul acestor realizări. Ciprian Deliu ne spune că: „Nu e vorba de nici un secret, acestea sînt rezultatele unei munci serioase la obţinerea cărora joacă un rol însemnat şi disciplina. Am reuşit ca nimeni să nu întîrzie, iar în catalog să nu existe nici o absenţă nemotivată.“ Iuliana Holban s-a simţit datoare să adauge: „Nu, nu a fost dintotdeauna aşa. Şi la noi în clasă uşa se mai deschidea uneori după intrarea tovarăşilor profesori“.

Despre felul în care, în adunările de detaşament, în discuţiile cu tovarăşa dirigintă, au reuşit să corecteze abaterile de la disciplină ne-au vorbit Raluca Păduraru, Cătălina Durcan, Gică Rebegea şi Ciprian Dinică. „Dar asta a fost odată“, spune Anamaria Boanţă. Acum aşa ceva nu se mai întîmplă“.

Punctualitatea şi prezenţa de zi cu zi la şcoală, atenţia în timpul orelor de curs, strădania şi pasiunea pentru ceea ce faci, cam acestea ar fi condiţiile succesului pe care vi le recomandă fruntaşii din clasa a VII-a D.

CRISTIANA CRĂCIUN

FELICITĂRI pe adresa unor pionieri... farmacişti

A descoperi ceva nou în ştiinţă şi tehnică este, în societatea noastră, o calitate izvorîtă din voinţă şi pasiune, din dorinţa fiecăruia de a realiza ceva folositor.

...Cînd în urmă cu 4—5 ani o echipă de pionieri clujeni începea primele experienţe, puţini dintre cei care făceau parte din ea îşi imaginau că strădaniile lor vor da rezultate deosebite şi vor constitui o premieră naţională. Da, nu este nici o exagerare. Pentru că acum, membrii cercului de protecţia plantelor de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Cluj-Napoca sînt deţinătorii a nu mai puţin de patru brevete de invenţii, pe care Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci le-a acordat acestor elevi inventivi. Alina Miron, una dintre pionierele acestei experienţe unice la vîrsta de 13—14 — acum elevă de liceu — îşi aminteşte:

— Totul a început cu nişte combinaţii foarte simple. Vom obţine, ne întrebam, produse cu efecte reconfortante sau energizante prin îmbinarea diverselor substanţe apicole cu cele extrase din plante medicinale? Ştiam cîte ceva despre calităţile deosebite ale cîtorva dintre ele, cum este Sempervivium tectoctorum (urechelniţa), fructele de afine, cătina şi muşeţelul, dar cunoştinţele noastre s-au îmbogăţit şi sistematizat în laboratoarele Casei pionierilor şi şoimilor patriei, sub conducerea tovarăşului Constantin Nistor, doctor în biochimie, şi a tovarăşei profesoare Ana Cipleu.

Îndrumaţi cu competenţă şi răbdare, membrii echipei de cercetători de la C.P.Ş.P. Cluj-Napoca au deprins gustul descoperirilor. Concluziile muncii de laborator, desfăşurate pe parcursul a mai multor luni, au fost prezentate la un simpozion ştiinţific. Succes! Alături de Alina Miron, Irina Voiculescu şi Codruţ Nistor, în echipa cercetătorilor au intrat Cristina Pop, Horia Bora, Alin Blaga, Laura Feier, Anca Atanasiu şi iată că primul mare succes le surîde: „compoziţiile efervescente“ au toate calităţile cerute unui produs pediatric reconfortant. Urmează „preparatul fotoprotector“, un unguent folosit preventiv sau curativ în arsuri solare, apoi un alt produs pentru vindecarea arsurilor şi, în fine, „energizantul“ din produse apicole indigene.

Cînd întreaga echipă a fost sigură de calităţile produselor create, toate informaţiile şi documentarea necesare au fost trimise Oficiului de Stat pentru Invenţii şi Mărci. Aici, calificativul acordat a asigurat cercului de protecţia mediului de la C.P.Ş.P. Cluj-Napoca prioritate mondială în găsirea unor soluţii originale pentru astfel de produse. Brevetele de invenţii stau, acum, mărturie spiritului de creaţie, al cutezanţei unor pionieri pasionaţi de cercetarea ştiinţifică.

CONSTANTIN RĂDUŢ

Ritm

● **„Istoria se scrie sub ochii noştri“** este titlul dezbaterii ce a prilejuit pionierilor din comuna **Ghighişeni,** judeţul **Bihor,** trecerea în revistă a marilor realizări din judeţul lor în anii Epocii Nicolae Ceauşescu ● **Sub genericul** „Pionierilor fruntaşi — o zi de sărbătoare“, în municipiul **Călăraşi** s-a desfăşurat o frumoasă duminică cultural-sportivă, în care toţi pionierii cu bune rezultate şcolare şi-au dat întîlnire pe terenurile de sport şi pe scenele municipiului ● **Deşi din punct de vedere calendaristic** ne aflăm în primul trimestru al anului, detaşamentul clasei a VII-a din **Birscoveni,** comuna **Gălăteni — Teleorman,** şi-a îndeplinit deja angajamentul de muncă patriotică pe întreg anul 1988. Alăturăm felicitărilor transmise de pioniera comandant de unitate Marinela Bratu şi pe ale noastre ● **De la pionierii** Şcolii nr. 3 din **Băicoi, Prahova,** aflăm despre o acţiune de familiarizare cu unul din posibilele lor instrumente de lucru în viitor: calculatorul. Colegii lor, membri ai cercului de informatică de la C.P.Ş.P. din localitate, care au efectuat o demonstraţie în şcoală şi-au intitulat acţiunea „Calculatorul — nimic mai simplu“ ● **Iubitorii artelor plastice din comuna Girov,** judeţul **Neamţ,** au avut prilejul să admire lucrările expoziţiei itinerante a cercurilor de artă plastică de la C.P.Ş.P. din **Piatra-Neamţ,** intitulată „Plai de aur, plai de dor“ ● **„Nota 10 la disciplina străzii“** este titlul concursului pe teme de circulaţie ce a avut loc la Şcoala nr. 4 din **Adjud,** concurs la care toţi pionierii au făcut dovada cunoaşterii regulilor de circulaţie ● **Pionierii Şcolii nr. 157** din **Bucureşti** au dorit să afle... „Cum se naşte o revistă“, de aceea şi-au dat întîlnire în sala Clubului IREMOAS cu unul din redactorii revistei noastre ● **Formaţiile artistice** de la C.P.Ş.P., **Făgăraş,** judeţul **Braşov,** i-au invitat pe prietenii lor, şoimii patriei, „Printre file de poveste“, acesta fiind titlul spectacolului oferit micilor spectatori ● **„Columna demnităţii — munca“** a fost genericul pe care pionierii de la Şcoala nr. 11 din Hunedoara l-au dat întîlnirii lor cu maistrul Cornel Albu, unul din fruntaşii Combinatului siderurgic.

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

LA VATRA DORNEI-

BUCURIILE ZĂPEZII '88

Din nou, Vatra Dornei a fost gazda finalelor republicane ale sporturilor pionierești de iarnă și a amplei acțiuni sportive și cultural-distractive „Bucuriile zăpezii". Din nou, așa cum se petrec lucrurile de vreo 7—8 ani încoace, cîteva sute de copii din întreaga țară — actualii campioni județeni și ai municipiului București la sanie, la schi alpin, la schi fond, la biatlon și la complexul aplicativ de pregătire pentru apărarea patriei, etapa de iarnă — și-au dat întîlnire aici pentru a-și disputa întîietatea și mult rîvnitele titluri de campioni ai Cupei „Pionierul". Din nou, pe pîrtiile de pe Dealul Negru am fost martorii unor... bătălii fierbinți (cu toate că mercurul termometrului a coborît pîna spre —20° C), ai unor evoluții sportive și artistice de-a dreptul spectaculoase și palpitante. Din nou am avut prilejul să ne convingem ce copii minunați cresc azi în țara noastră, cît de viguroși, cît de dîrji și de curajoși, cît de talentați sînt ei — deopotrivă și-n sport, și-n artă —, cu cîtă ardoare, cu cîtă dăruire sînt în stare să lupte pentru victorie, pentru afirmarea multiplelor- lor aptitudini.

Ai pierdut? Continuă! Ai invins? Continuă!

Anul trecut, Raluca Bratu, elevă la Școala nr. 1 din Vatra Dornei, a participat pentru prima oară la întrecerile de sanie. Dar... a fost învinsă doar la cîteva sutimi de secundă chiar de la-nceput, încă din faza locală, de către o colegă de antrenamente, elevă la Școala nr. 2. Și ce-a mai suferit Raluca! Numai ea știe cît de mult. Și-a ascuns însă lacrimile și nu s-a lăsat copleșită de tristețea înfrîngerii. Dimpotrivă, s-a ambiționat și mai mult. Din momentul acela, Raluca și-a pus în linie de bătaie toate forțele și posibilitățile ei, pregătindu-se cu tenacitate și cu dîrzenie în vederea întrecerilor din acest an. Așa se face că a ajuns în finală. Și am văzut-o evoluînd în cele trei manșe, pe pîrtia de sanie din marele parc al stațiunii, pîrtie atît de abruptă și de grea încît te... apucă amețeala doar privind-o de pe margine. Cu cît curaj s-a lansat ea de fiecare dată în cursă! Cu cîtă măiestrie și-a condus săniuța care, în virajul „Bucovina" (cel mai greu dintre toate) a atins viteza de aproape 80 kilometri pe oră! Și ce timp a realizat! 33,18 secunde, cel mai bun timp al pîrtiei în această ediție a întrecerilor. Învinsa de anul trecut a ajuns învingătoare în acest an. Pentru că a avut tăria să continue bătălia pentru locul întîi

Deși mult mai mică, Liana Mitrea, eleva în clasa a IV-a la Școala nr. 14 din Pitești, e la fel de curajoasă și de ambițioasă ca și Raluca. Pîrtia de schi alpin n-a fost nici ea ușoară. La gradul de dificultate al terenului s-a adăugat și gheața care, pe unele porțiuni, stătea ascunsă sub zăpadă și i-a întins Lianei o „capcană", făcînd-o să cadă în prima manșă. În cea de-a doua însă s-a avîntat cu și mai multă îndrăzneală și-a scos un timp mult mai bun. N-a învins, e adevărat, s-a clasat abia pe locul 12, dar la anul care vine... Acum, după prima ei participare la finalele republicane, are mult mai multă experiență și e hotărîtă să persevereze, să ajungă să urce și ea pe treptele podiumului.

Ai pierdut? Continuă! Ai învins? Continuă! E îndemnul atît de nobil și de eficient, pe care — la Vatra Dornei ne-am convins încă o dată — și l-au ales ca deviză mulți dintre pionierii noștri pasionați de sport.

Pepiniere ale campionilor

După cum arată la prima vedere, Adrian Cojocaru — elev în clasa a VI-a la Școala din Șirnea, județul Brașov — nu-i... voinicu-voinicilor. Un băiat subțirel și timid. Dar e destul să-l vezi evoluînd în concursul de schi fond — probă „de foc" a rezistenței — și numaidecît îl admiri, ba chiar îl și invidiezi pentru vigoarea lui și pentru măiestria cu care „vîslește" pe schiuri. El a cîștigat detașat — la mai bine de 1 minut de al doilea clasat — proba aceasta, iar colegul lui de școală — Marius Rășanu —, pe cea de biatlon. „Secretul" succesului deosebit al acestor copii dintr-o școală de sat? Faptul că, de cînd se știu, iarna merg numai pe schiuri, că-n fiecare zi parcurg astfel între 10 și 15 kilometri, inclusiv drumul de-acasă la școală și înapoi.

Șirnea e o adevărată pepiniera a campionilor zăpezii. Și ca ea mai sînt și alte localități din țară, care s-au afirmat și-n această ediție a întrecerilor prin reprezentanții lor: Sărmașul (județul Harghita), de unde a „răsărit" Remus Marc, elev în clasa a VIII-a, actualul campion al Cupei „Pionierul" la sanie; Susenii Bîrgăului (județul Bistrița-Năsăud), de unde e Maria Flămînd, eleva în clasa a VI-a, cîștigatoa-

rea locului întîi la schi fond fete, categoria 11—12 ani; Întorsura Buzăului (județul Covasna), a cărei școală, deși mică, s-a impus și de această dată atenției generale prin numeroasele locuri fruntașe cucerite de elevii-sportivi de-aici, între care și de „veteranul" Cosmin Radu, elev în clasa a VIII-a, care, la a patra lui participare la finalele republicane, și-a îmbogățit palmaresul cu încă un loc întîi la schi alpin, categoria 13—14 ani; Poiana Negri (județul Suceava), de unde sînt cei șase pionieri-sportivi, componenți ai echipajului care s-a situat pe primul loc la complexul aplicativ de pregătire pentru apărarea patriei, etapa de iarnă.

Avînd, de fiecare dată, zăpadă mai multă decît alții și beneficiind de condiții tot mai bune de pregătire, copiii din aceste localități au făcut din sporturile de iarnă principala lor trambulină de pe care mulți dintre ei se lansează cu succes spre afirmare, spre performanță.

Cîntec, joc și voie bună pe... zăpadă

Au fost, la Vatra Dornei, ca-n fiecare an în această perioadă de sfîrșit de iarnă și-n prag de primăvară, trei zile de palpitante întreceri, în care au apărut pe firmamentul sportului pionieresc noi talente, noi speranțe ale sportului nostru de performanță. A urmat apoi o zi de destindere, de cîntec, joc și voie bună pe... zăpadă. Un amplu, bogat și feeric spectacol în decorul iernii, în cadrul căruia au evoluat, în momente pline de fantezie și umor, în fața cîtorva mii de spectatori, atît copii-sportivi și copii-artiști, cît și de cunoscuți și îndrăgiți interpreți de muzică ușoară și populară, de artiști profesioniști între care Dan Spătaru, Nicu Alifantis, Gabriela Sauciuc, Dorin Anastasiu, Ion Arcudeanu și alții.

Pe marea pîrtie din parcul stațiunii, amenajată „ca-n basme", și-au făcut din nou apariția, sosind fie cu „sania cu zurgălăi", fie călări, fie pe schiuri — Făt-Frumos, Păcală, Regina albinelor, ba chiar și un cow-boy, urși și iepurași, șoricei și pisicuțe, jongleri și acrobați, cîini lup însoțiți de dresorii lor și multe, multe alte asemenea personaje care, timp de mai bine de trei ore, au încîntat publicul cu măiestria, cu priceperea lor deosebită într-ale cîntecului și jocului, stîrnind veselia și aplauzele miilor de spectatori de toate vîrstele.

„Bucuriile zăpezii" s-au încheiat, și de această dată, cu un moment artistic deosebit, în care copiii prezenți în spectacol și-au unit glasurile, lansînd spre toți copiii lumii, spre toate popoarele, un fierbinte apel de-a contribui cu toții la apărarea liniștii și păcii pe planeta Pămînt.

•

La Vatra Dornei, iarna era încă în toate drepturile ei cînd participanții la Cupa „Pionierul" la sporturile de iarnă și la „Bucuriile zăpezii" au pornit spre casele lor. Dar dacă priveai mai atent, primăvara își și făcuse prezența și-n acest oraș din nordul țării. O vedeai în ghioceii din vitrinele magazinelor și din mîinile oamenilor, precum și din streașinile care la oră de amiază „plîngeau" pe tăcute din țurțuri de gheață. Poate că tocmai de-aceea, privind cu nostalgie pe geamurile vagoanelor sau autobuzelor gata de plecare, mulți dintre copii își luau, cu glas tare, „La revedere!". „La revedere!" de la Vatra Dornei, pînă la anul, pe vremea aceasta, cînd vor reveni și se vor reîntîlni din nou aici, pentru a realiza noi performanțe, pentru a trăi noi bucurii în această frumoasă stațiune care a devenit capitala sporturilor pionierești de iarnă.

CONSTANTIN DIACONU
Foto: MIHAI NIEDL

BICENTENARUL

GHEORGHE ASACHI

1788
1869

Cinstirea marilor precursori e un semn și o certitudine a continuității în conștiința generațiilor succesive a ideilor pentru care ei au luptat pînă la jertfă. Venerarea înaintașilor e un semn de solidaritate cu trecutul glorios, o expresie a conștiinței naționale mereu treze și a gradului de cultură și civilizație la care a ajuns un anume popor. A-ți cinsti precursorii înseamnează a te cinsti pe tine ca ființă istorică și a da un sens nobil existenței tale. Cunoscîndu-le viața și opera, poți contribui și tu la edificarea în continuare a spiritualității românești. Alături de Ion Heliade Rădulescu în Muntenia, de George Barițiu în Transilvania, a fost Gheorghe Asachi (1788-1869) în Moldova, doctor în filozofie și inginer, de la a cărui naștere s-au împlinit, la 1 martie anul acesta, 200 de ani. Cinstindu-l, cinstim două secole de cultură românească.

Gh. Asachi, tînăr și la vîrsta senectuții.

Gheorghe Asachi s-a născut la Herța în 1788, ca fiu al cărturarului iluminist Ion Lazăr Asachi și al Elenei Ardeleanu care i-au asigurat o educație și o instrucție deosebit de aleasă în școlile din Lvov, Viena, Roma, în care a urmat cursuri de astronomie și matematică, de filologie clasică, arte plastice și arheologice. În Italia descoperă suficiente argumente pentru întărirea propriei sale conștiințe naționale. Asachi ajunge să cunoască foarte bine limbile polonă, germană, latină și italiană, posedînd, totodată, suficiente cunoștințe de franceză, rusă și engleză. Întors în țară prin 1812, se impune repede ca un ilustru pionier al învățămîntului superior, al presei și al teatrului în limba națională, ca un precursor care a pregătit cu mijloacele științei și culturii marile evenimente ce au deschis o epocă nouă în istoria românilor. Patriot înflăcărat, se zbate să înființeze, în Școala domnească de limbă greacă, o clasă pentru pregătirea în limba română a inginerilor hotarnici, ceea ce reușește în anul 1813. Aci va preda el însuși geologia, matematica și arhitectura. Multă vreme va fi apoi conducătorul școlilor românești din Moldova, aducînd din Ardeal profesori străluciți. El organizează prima reprezentație teatrală în limba română, în casa hatmanului Constantin Ghica, unde se joacă pastorala „Mirtil și Hloe" de Florian. La 1 iunie 1829, face să apară prima gazetă în Moldova, „Albina românească", menită să înfățișeze viața zilnică și să răspîndească științele, cultura și arta. Publicația aceasta va avea, rînd pe rînd, cîte un supliment: „Foaia oficială" (1832), „Alăuta românească" (1837- 1838), „Arhiva Albinei pentru arheologie română și industrie" (1844-1847). Pasionat de publicistică și convins de marele rol pe care aceasta îl poate juca în viața unei națiuni, Asachi va mai conduce „Foaia sătească a principatului Moldovii" (1839-1840; 1846-1851), „Gazeta de Moldova" (1850-1858), „Patria" (1858-1859). În paginile acestor publicații, Gheorghe Asachi participă cu feluritele lui înzestrări de pictor, arheolog, poet, nuvelist, istoric, dramaturg, om politic, mentor cultural pe care le va fructifica și în almanahurile și magazinele științifico-culturale scoase de el: „Spicuitorul moldo-român" (1841), „Icoana lumei" (1840-1841), „Almanah de învățătură și petrecere" (1847-1869).

Dar pentru dezvoltarea culturii și iluminarea poporului era mai întîi nevoie de școli pe care în calitatea lui de conducător suprem al lor le va reorganiza, adaptîndu-le la cerințele vremii, și va înființa altele noi. În 1830 se redeschide Școala de la Trei Ierarhi din Iași; în 1834 la stăruințele lui Gheorghe Asachi se înființează primul institut pentru educația fetelor, iar în 1835 se deschide instituția de învățămînt superior Academia Mihăileană, care în viziunea lui trebuia să se impună în rîndul marilor așezăminte de cultură din Europa. Tot din inițiativa lui Asachi s-au înființat școli la Bîrlad, Botoșani, Focșani, Huși, Galați, Roman, numeroase școli sătești și o Școală de arte și meșteșuguri, în 1841. Școlile înființate de el erau îndrumate spre activități foarte practice, cerute de realitățile vieții.

Printr-o asemenea activitate culturală, prin opera sa literară, prin poeziile originale de factură clasică și romantică, traduceri, nuvele și piese de teatru, animate de puternice sentimente patriotice, prin evocarea trecutului nostru eroic, prin întreaga sa activitate științifică, Asachi se înscrie printre precursorii care au pregătit marile evenimente politice: Revoluția de la 1848, Unirea.

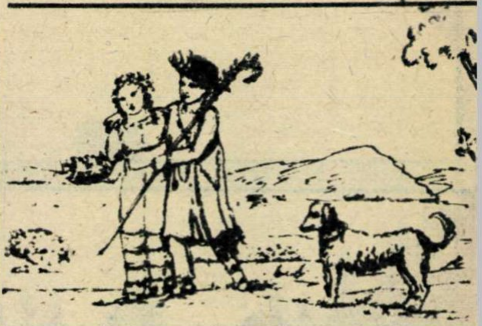

Gravură de epocă reprezentînd o scenă din piesa „Mirtil și Hloe".

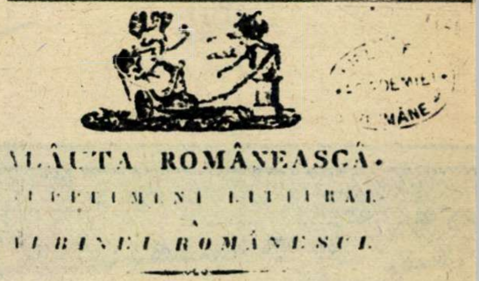

ALĂUTA ROMÂNEASCĂ.

Coperta uneia dintre numeroasele publicații editate de Gh. Asachi.

Între aceste două imagini ale Iașului se cuprind două sute de ani.

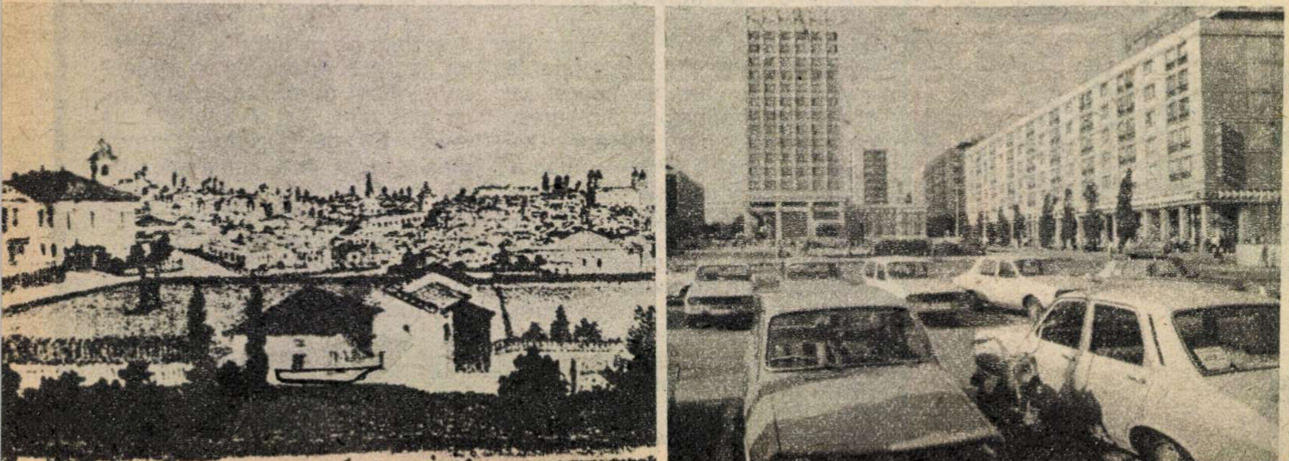

Gheorghe Asachi a fost un intelectual care a muncit pînă la jertfa de sine pentru propășirea științei și culturii românești, cu un rol hotărîtor în întemeierea școlilor românești și cultivarea limbii naționale. El este printre primii poeți români care a scris balade și primul care a scris un sonet în limba română, în ziua introducerii limbii naționale în învățătura publică, despre care poetul vorbea ca de o nouă geneză.

ION DODU BĂLAN

Ați întrebat? Vă răspundem!

Ce sînt și cum se formează atolii de corali?

• EMILIAN JIVAN din LUGOJ ne întreabă ce sînt și cum se formează atolii de corali.

Atolii sînt insule de mici dimensiuni, cu formă inelară, avînd la mijloc o lagună cu apă puțin adîncă, comunicînd cu marea printr-un canal îngust. Ei sînt construiți de niște... animale, celenterate vii, numite polipi coralieri, ce se nutresc cu plancton pe care-l culeg din valuri. În partea interioară a învelișului exterior al corpului polipilor trăiesc alge unicelulare numite Zooxanthellae. Polipii le aprovizionează cu bioxidul de carbon pe care-l elimină în timpul respirației, luînd în schimb oxigenul pe care celula vegetală îl eliberează în procesul fotosintezei. Coralii se dezvoltă bine în apa de mare limpede, cu temperatură de la 25° la 30° C și la o adîncime de 35—45 metri. Scheletele de calcar ale coralilor morți formează recife și atoli. În acest proces primesc ajutor de la algele calcaroase Lithothamnion și Lithophyllum, care conțin pînă la 18 la sută carbonat de calciu în corpurile lor.

Recifele de corali adăpostesc o impresionant de bogată și variată faună marină, printre care o sumedenie de pești cu vii culori: galben, roșu, violet, albastru, verde.

Girafa

• Un grup de pionieri din AVRIG vor să afle de cînd este cunoscută girafa de către europeni.

Se pare că girafa a fost văzută pentru prima oară de către europeni pe la jumătatea secolului I î.e.n., într-un circ din Roma antică.

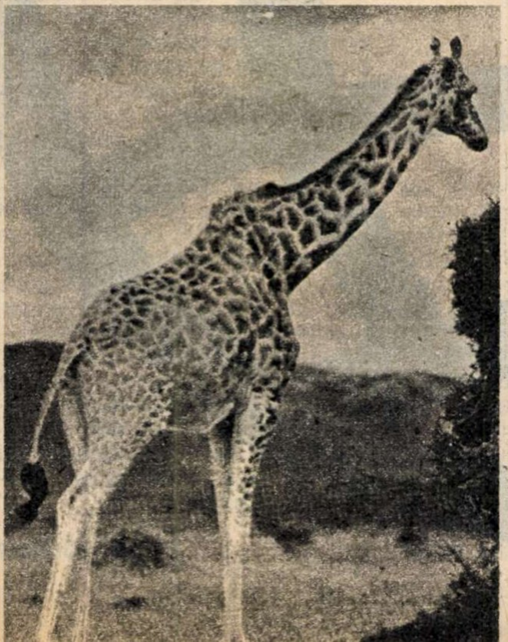

Cu mult mai tîrziu, în luna decembrie a anului 1826, populația pariziană, mare amatoare de spectacole, asista la o adevărată premieră: sosirea triumfală a unui animal străin, exotic, cu o talie foarte elegantă care nu semăna deloc cu celelalte animale cunoscute. Acest patruped enorm nu era altul decît o girafă.

După cum se știe, girafa trăiește în Africa. Corpul girafei este scurt, așezat pe picioare foarte înalte și apropiate. În schimb, gîtul poate avea 2—3 m lungime. Corpul este acoperit cu o piele dură și impenetrabilă, încît chiar dinții leului nu o pot străbate. Contrar aspectului său delicat, girafa posedă o forță deosebită, localizată mai ales în picioarele posterioare, cu ajutorul cărora poate aplica, cu o deosebită rapiditate, lovituri mortale agresorilor.

Cît de mult poate să zboare o rîndunică?

• Cît de mult poate să zboare o rîndunică?" este întrebarea pe care ne-a adresat-o MIRELA PASCU din SLOBOZIA.

Unele păsări reușesc să ne uimească prin aspecte ce sînt totuși fapte comune ale vieții lor. De pildă, o pereche de rîndunele, în timpul perioadei în care își hrănește puii, are o „zi de muncă" ce durează între 15 și 18 ore. În acest lung interval, o rîndunică parcurge zilnic o distanță de aproximativ... **o mie de kilometri** în căutare de insecte pe care le vînează adesea direct din zbor. Aceasta demonstrează în ce măsură rîndunelele (ca, de altminteri, și alte păsări) sînt adaptate pentru parcurgerea unor distanțe considerabile.

Matematica

• Pioniera FLORINA GOLBAN, Școala nr. 1 din BLAJ, județul Alba ne roagă să publicăm rezolvarea următoarelor probleme din „Gazeta matematică" nr. 7—8/1987:

• Trei numere impare consecutive au suma egală cu 237. Să se afle numerele.

Soluție: notînd numerele impare consecutive cu x; $x + 2$; $x + 4$, putem scrie:

$$x + x + 2 + x + 4 = 237$$
$$3x + 6 = 237$$
$$3x = 237 - 6$$
$$3x = 231$$
$$x = 77$$

Deci cele trei numere sînt: 77, 79, 81.

• Calculați valorile posibile pe care le poate lua expresia:

$$E = \frac{1}{1 - \frac{32}{33}}(-1)^{2n} + \frac{1}{1 - \frac{21}{22}}(-1)^{n},$$

unde $n \in N$

Soluție: Dacă n este par $(-1)^n = 1$, iar expresia devine:

$$E = \frac{1}{1 - \frac{32}{33}} + \frac{1}{\frac{22 - 21}{22}} = 33 + 22 = 55$$

Dacă n este impar $(-1)^n = -1$ și

$$E = \frac{1}{\frac{33 - 32}{33}} + \frac{1}{\frac{22 - 21}{22}} = 33 - 22 = 11$$

Deoarece $(-1)^{2n} = 1$ pentru orice n, rezultă deci,

$$E = \begin{cases} 55, & \text{n număr par} \\ 11, & \text{n număr impar} \end{cases}$$

Olguța VĂ SFĂTUIEȘTE

Cum se păstrează discurile

Dintotdeauna, de cînd sînt de-o șchioapă, copiii iubesc muzica. De fapt, cine nu s-a împrietenit cu ea?! Un cîntec frumos se așază și zăbovește îndelung în inima noastră, a fiecăruia. Iar în lumea fascinantă a muzicii se pătrunde lesne pe căi cunoscute de voi toți. Să ne oprim la discuri, pe care sînt înregistrate atîtea și atîtea cîntece, basme și povești îndrăgite. Știți cum trebuie manevrat corect un disc? Simplu, cu o condiție însă: să nu se scape din vedere nici cel mai mic amănunt.

Se scoate discul din mapă, apoi din punga de nailon protectoare, fără a atinge cu degetele canalele înregistrate (se prind numai marginea și centrul discului). Pentru a înlătura impuritățile și praful de pe suprafața discului și a platanului pick-up-ului se folosește o pînză plușată înmuiată într-o substanță antistatică sau într-o soluție obținută dintr-un amestec de apă distilată și alcool etilic (nu se folosește apa obișnuită de la robinet, sărurile pe care le conține depunîndu-se în șanțurile discului, producînd fîșîituri și pocnituri). Odată șters, discul devine neutru din punct de vedere electric și nu mai atrage pe suprafața lui praful din jur... Apoi discul se așază, cu grijă, ținîndu-l cu ambele mîini, pe platanul pick-up-ului; brațul de pick-up se lasă ușor, cu atenție, pe disc, fără să scape din mînă, pentru că îl poate lovi sau zgîria. Atenție! Acul lector (raza de curbură) trebuie să corespundă genului de șanț înregistrat: pentru discuri cu șanț îngust, max. 0,026 și min. 0,020 mm; pentru discuri stereofonice, max. 0,018 și min. 0,012 mm; acele uzate deteriorează înregistrările. Se ridică discul de pe platan și de îndată se pune în punga protectoare, apoi în mapă. Iată că și discurile trebuie ferite de „dușmani": în primul rînd de praf, de căldură, de razele solare, de radiațiile provenite de la becuri electrice, de grăsimi (în general lichide). O atenție deosebită trebuie să se acorde și păstrării lor, întocmai cum fac cei mai pasionați discofili. Păstrarea discurilor nu se face la întîmplare; acestea se așază fie orizontal, fie vertical. În ambele cazuri însă sînt avantaje și dezavantaje. Și atunci trebuie să rețineți că, în poziție cît mai verticală, discurile se păstrează în suporturi speciale (din sîrmă învelită în plastic) sau în cutii confecționate din panel sau placaj.

Cînd discurile fonografice se păstrează pe orizontală, se suprapun cel mult zece bucăți. Toate discurile trebuie să aibă același diametru, iar mapa și învelișul de nailon protector trebuie să fie perfect netede, pentru a nu provoca denivelări, iar mai tîrziu, deformări. Așezate astfel, alegerea unui disc se face mai greu, trebuie luate unul cîte unul, la rînd. Se pot confecționa însă mape speciale, asemenea unor cărți, cu compartimente pentru fiecare disc în parte. Pe copertele fiecărei despărțituri se notează discurile.

Respectînd întocmai cele cîteva reguli de folosire și păstrare a discurilor, acestea pot fi ascultate de cîteva mii de ori, fără uzură observabilă.

Discul poate fi curățat și cu un rulou plușat în interiorul căruia se pune un fitil îmbibat cu soluția antistatică. Platanul se învîrtește de cîteva ori și praful este curățat.

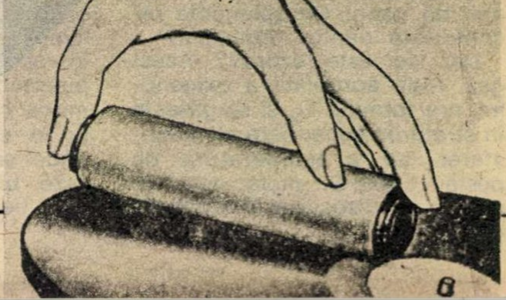

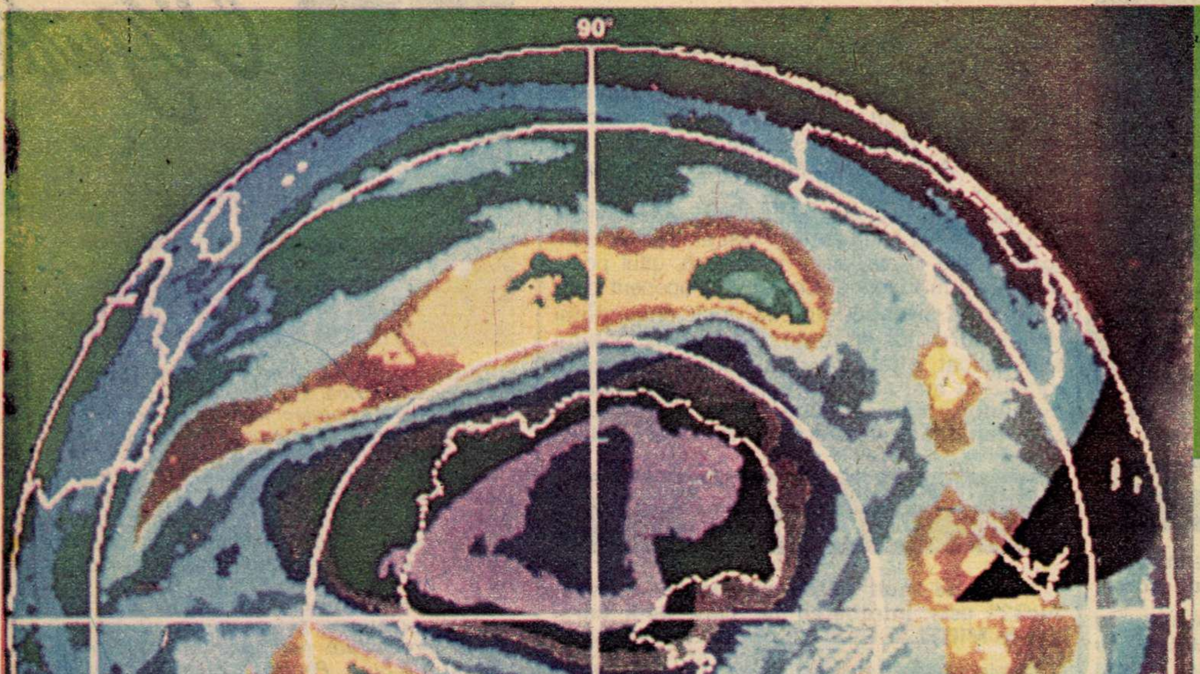

Imagini luate cu ajutorul sateliţilor indică permanent evoluţia stratului de ozon deasupra Polului Sudic al Terrei, regiunea cea mai sensibilă de pe glob. Ozonul constituie unul dintre scuturile ce apără Pămîntul de radiaţiile ultraviolete, dăunătoare, ale Soarelui. Stratul de ozon se află la înălţimi situate între 30 şi 50 km. În ultimii ani, în cursul primăverii australe, în stratul de ozon de peste Antarctica se formează un gol avînd întinderea Statelor Unite. Deocamdată nu s-a constatat nici o urmare, dar oamenii de ştiinţă studiază fenomenul şi caută remedii.

ozonul

Enciclopedie „Cutezătorii"

Cît de bine ne simţim după o plimbare printr-o pădure de conifere! Ce plăcut este să tragem adînc în piept aerul curat al muntelui, plin de ozon! Ce splendidă reconfortare pentru organism!

Dar ce este ozonul? Acest gaz, rudă apropiată a oxigenului, are formula O_3 şi se găseşte în straturile superioare ale atmosferei. La o temperatură de peste 1 500°C, moleculele de oxigen se disociază în atomi de oxigen, care se combină cu oxigenul O_2, dînd ozonul. La răcire, ozonul se descompune în oxigen. Lumina ultravioletă transformă parţial oxigenul în ozon, de aceea în apropierea lămpilor cu descărcări electrice în vapori de mercur se simte un puternic miros de ozon. Acest miros caracteristic este prezent şi în serviciile de fizioterapie, unde se lucrează cu lămpi de raze ultraviolete. Puternic, el este perceput chiar şi în diluţii extrem de mari, cum ar fi, de exemplu, o parte de ozon la un milion de părţi de aer! Punctul de fierbere al ozonului se situează la —112,5° C, iar punctul de lichefiere la —251,4° C. Culoarea gazului este slab albăstruie.

Puţin solubil în apă, ozonul se dizolvă în lichide organice, de preferinţă neinflamabile, spre exemplu în freon. De la acest amănunt, aparent lipsit de semnificaţie, decurg o serie de complicaţii.

Ozonul se formează la ecuator, în stratosfera înaltă, după care se difuzează la poli.

După cercetări amănunţite, s-a ajuns la concluzia că, de-a lungul unor perioade mai lungi de timp, se produce o fluctuaţie importantă a cantităţii de ozon din atmosferă. Astfel, ea scade cu 1,5% pînă la 2% în cadrul unui an, minimul fiind atins în februarie (—2,6%) şi în octombrie (—2,2%). Unele teorii explică diminuarea cantităţii de ozon din atmosferă pornind de la dinamica mişcării diferitelor straturi de aer, mai bogate sau mai sărace în ozon. O altă teorie pune în evidenţă o corelaţie între apariţia Soarelui şi apariţia oxidului de azot, care are un rol în distrugerea ozonului. A treia teorie pune dispariţia ozonului pe seama poluării atmosferice, în special a prezenţei freonului, gazul cel mai folosit în fabricaţia de sprayuri, instalaţii de refrigerare, de aer condiţionat etc.

În ce constă importanţa prezenţei ozonului în atmosferă? Acest component al atmosferei terestre, deşi aflat într-o proporţie extrem de mică raportată la cantitatea totală a stratului atmosferic, este totuşi excepţional de important, deoarece pătura ozonică joacă rolul unui adevărat filtru absorbant pentru razele solare ultraviolete. Dacă stratul s-ar diminua mult sau ar dispărea complet, razele ultraviolete ar atinge în mod direct organismele vii, bulversînd în mod grav echilibrul biologic al planetei. În plus, pătura de ozon, tocmai datorită absorbţiei razelor ultraviolete, degajă căldură şi contribuie astfel la menţinerea echilibrului termic al atmosferei.

Aminteam despre freon, elementul care se pare că a dus în ultima perioadă la diminuarea resurselor stratosferice de ozon. Freonul 113, a cărui producţie este de 800 000 de tone anual, rezistă mult timp în atmosferă — se pare că între 65 şi 100 de ani. De aceea s-a propus o scădere marcată, pînă la sfîrşitul secolului şi în secolul următor, a producţiei de freon şi înlocuirea lui cu azot, gaz nevătămător, existent în atmosferă.

FLORIN COLONAŞ

1	2	3	4	5	6	7 ■	8	9	10
2				■					
3					■				
4	■							■	
5 ■			■			■			
6		■		■			■		
7						■			
8					■				
9			■					■	
10									

La munte

ORIZONTAL: 1) Asigură urcuşul pe munte. Lac de munte. 2) Vîrf în Bucegi. Pauză de odihnă. 3) Locul „Pietrelor Doamnei". Şuviţă. 4) Perla Văii Prahovei. 5) În serpentine! Tel! Calapod. 6) La revedere în Carpaţi! Vîrful... piscului! Piatra Arsă, cota 890! 7) Vînt uşor (pl.). Vîrfuri. 8) Perla Moldovei. Masiv în Munţii Rodnei. 9) Aproape iris! Încercare. 10) Căile întortocheate ale munţilor.

VERTICAL: 1) Accesorii de munte (sing.). Munţi în Apuseni. 2) Acuma în Ţara Moţilor. Haina verde a munţilor. 3) Răsplată pentru cei mai buni studenţi (pl.). Rîu în Brazilia. 4) Refren popular. Mică depresiune la munte. 5) Se ia în rucsac. Itinerar alpin. 6) Măsura Carpaţilor! Masiv european. În ascensiune! 7) Iaşii lui Alecsandri. Iese din şisturi! 8) Vale în Munţii Stînişoarei. Împotrivă. 9) Instrument muzical. Piatra..., atracţie în Munţii Bucegi. 10) Urcuş la munte.

DICŢIONAR: IRI, IRIR, EŞI.

Dan Ştefănescu

Sportivă

ÎN DESEN SÎNT REPREZENTATE SIMBOLIC MAI MULTE DISCIPLINE SPORTIVE. CARE SÎNT ELE?

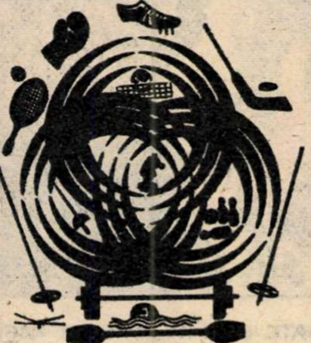

ÎNNOITOR

(Monoverb: 7—10)

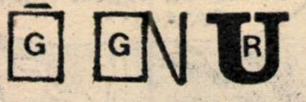

PĂSĂREASCĂ

(Monoverb: 3—9)

aaaaaa

Radu Stoianov,
Fundulea-Călăraşi

CONCURSUL

ARENA MATEMATICIENILOR

4. Un milion

Numărul 1 000 000 se poate scrie şi sub o altă formă, folosind toate cifrele, de la 0 la 9, o singură dată şi, bineînţeles, diverse semne matematice. Ştiţi cum?

Ordonarea elementelor

Ordonaţi astfel elementele din pătratul de mai jos încît în fiecare coloană şi pe fiecare rînd să se găsească cinci semne diferite.

Mihail Radu,
profesor,
Piteşti

?	?	?	?	?
=	=	=	=	=
•	•	•	•	•
+	+	+	+	+
!	!	!	!	!

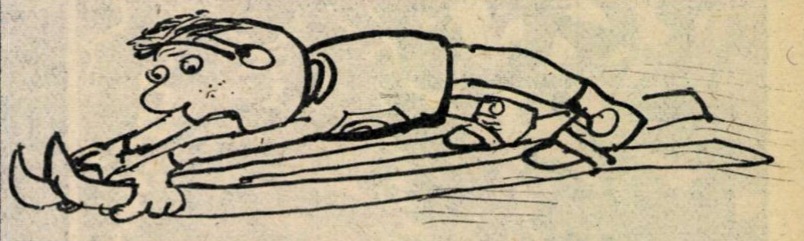

Şah

Diagrama

Alb: Rf2, Dd3, Ta2, Tf4, pioni: a4, b4, c4, d5, g2, h2;

Negru: Rg8, De7, Te8, Te1, pioni: b7, c7, d6, f7, g7, h6.

Negrul la mutare cîştigă. Soluţia în numărul următor.

TICUŢĂ CEL UITUC

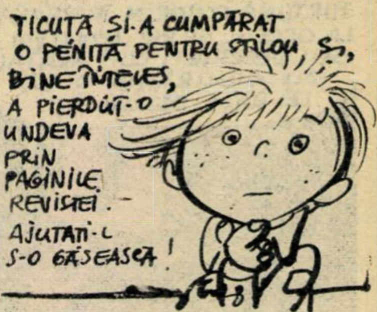
TICUŢĂ ŞI-A CUMPĂRAT O PENIŢĂ PENTRU STILOU, ŞI, BINEÎNŢELES, A PIERDUT-O UNDEVA PRIN PAGINILE REVISTEI. AJUTAŢI-L S-O GĂSEASCĂ!

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

FANTEZIE ŞCOLARĂ: 1) Lc. 3) Axioma. 7) Matematică. 11) Prime. II. Carte. 16) Şti. C. Notaţii. Orar. 20) Milet. A. E. Esca. 24) Etic. Imita. 28) Examen: 30) Pi.

ŞAH: Soluţia: 1.Dc7, negrul nu poate interveni pentru a împiedica 2.Db8+ T:b8 şi 3.Cc7 mat.

JOCUL ANTONIMELOR: ALB, RAR, GOL, HAOTIC, EXTERN, ZGOMOT, IEŞIRE.

OLARUL: Soluţia: 3, 2, 1, 5 şi 4.

Foto: **MIHAI NIEDL**

COPERTA NOASTRĂ

Bucuriile zăpezii '88, Vatra Dornei.

CUTEZĂTORII 10 Redacţia revistelor pentru copii — Bucureşti

REDACTOR ŞEF: ION IONAŞCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACŢIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: ION CRÎNGULEANU; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* POMPILIU DUMITRESCU; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* IOAN MIHĂESCU

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAŢIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. 12 pag., 1,50 lei

AVENTURI LA COTA 1600

Deși se stîrnește o puternică furtună, Ilie și Cosmin nu părăsesc locul de pîndă. La un moment dat, în preajma lor apar doi bărbați care, fără să se ferească de ei, iau capcanele cu marmote și pleacă într-o direcție necunoscută.

Scenariul: CONSTANTIN DIACONU **Desene: SORIN ANGHEL**

3

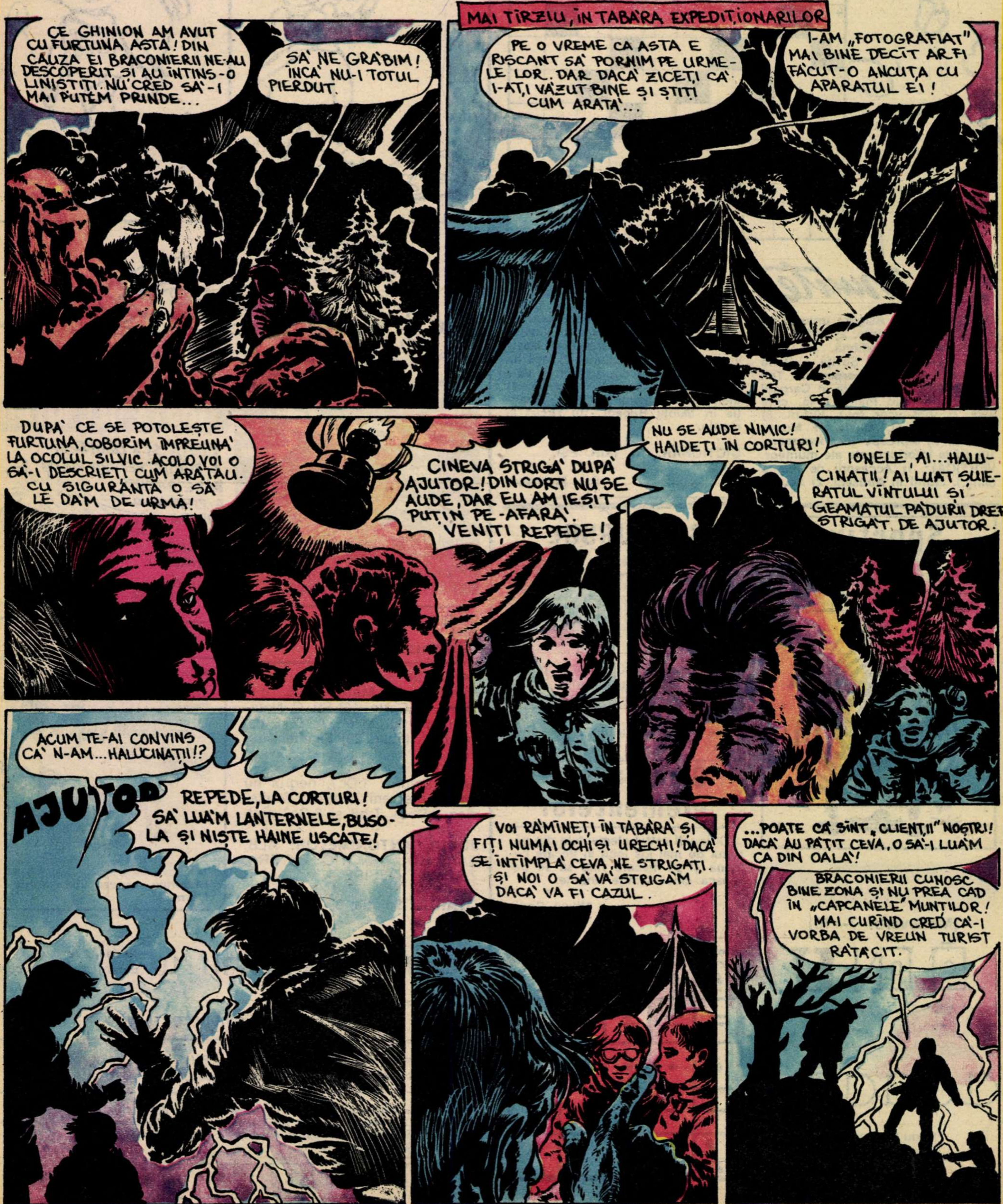
CE GHINION AM AVUT CU FURTUNA ASTA! DIN CAUZA EI BRACONIERII NE-AU DESCOPERIT ȘI AU ÎNTINS-O LINIȘTIȚI. NU CRED SĂ-I MAI PUTEM PRINDE...
SĂ NE GRĂBIM! ÎNCĂ NU-I TOTUL PIERDUT.
MAI TÎRZIU, ÎN TABĂRA EXPEDIȚIONARILOR
PE O VREME CA ASTA E RISCANT SĂ PORNIM PE URMELE LOR. DAR DACĂ ZICEȚI CĂ I-AȚI VĂZUT BINE ȘI ȘTIȚI CUM ARATĂ...
I-AM „FOTOGRAFIAT" MAI BINE DECÎT AR FI FĂCUT-O ANCUȚA CU APARATUL EI!
DUPĂ CE SE POTOLEȘTE FURTUNA, COBORÎM ÎMPREUNĂ LA OCOLUL SILVIC. ACOLO VOI O SĂ-I DESCRIEȚI CUM ARĂTAU. CU SIGURANȚĂ O SĂ LE DĂM DE URMĂ!
CINEVA STRIGĂ DUPĂ AJUTOR! DIN CORT NU SE AUDE, DAR EU AM IEȘIT PUȚIN PE-AFARĂ. VENIȚI REPEDE!
NU SE AUDE NIMIC! HAIDEȚI ÎN CORTURI!
IONELE, AI... HALUCINAȚII! AI LUAT ȘUIERATUL VÎNTULUI ȘI GEAMĂTUL PĂDURII DREPT STRIGĂT DE AJUTOR.
ACUM TE-AI CONVINS CĂ N-AM... HALUCINAȚII!?
AJUTOR
REPEDE, LA CORTURI! SĂ LUĂM LANTERNELE, BUSOLA ȘI NIȘTE HAINE USCATE!
VOI RĂMÎNEȚI ÎN TABĂRĂ ȘI FIȚI NUMAI OCHI ȘI URECHI! DACĂ SE ÎNTÎMPLĂ CEVA, NE STRIGAȚI. ȘI NOI O SĂ VĂ STRIGĂM DACĂ VA FI CAZUL.
...POATE CĂ SÎNT „CLIENȚII" NOȘTRI! DACĂ AU PĂȚIT CEVA, O SĂ-I LUĂM CA DIN OALĂ!
BRACONIERII CUNOSC BINE ZONA ȘI NU PREA CAD ÎN „CAPCANELE" MUNȚILOR! MAI CURÎND CRED CĂ-I VORBA DE VREUN TURIST RĂTĂCIT.

(Va urma)

DIN SUMAR:

- ● Povestea unei livezi și a unor copii harnici
- ● Copiii și artele
- ● Istorie, cultură, civilizație: Fluvii create de mîna omului
- ● Semafor

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

11

JOI, 17 MARTIE 1988,
ANUL XXII (NR. 1066)

CADRAN POLITIC

CEAUSESCU-ROMÂNIA
PACEA ŞI PRIETENIA

Vizitele oficiale de prietenie efectuate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în Republica Ghana, Republica Liberia, Republica Guineea şi Republica Islamică Mauritania, la invitaţia şefilor de state din aceste ţări, constituie o expresie elocventă a relaţiilor de prietenie şi pace dintre poporul nostru şi popoarele africane aflate în plin proces de emancipare naţională şi socială, de dezvoltare de sine stătătoare şi de lichidare a decalajelor ce le despart de ţările industrializate.

Noua solie de pace a României pe continentul african reprezintă, de asemenea, o relevantă dovadă a conţinutului dinamic, activ şi constructiv al politicii externe a partidului şi statului nostru, fundamentată magistral de tovarăşul Nicolae Ceauşescu după cel de-al IX-lea Congres. Exprimînd solidaritatea puternică şi sprijinul ferm al ţării noastre faţă de lupta popoarelor de pe acest continent pentru consolidarea independenţei lor naţionale, pentru înlăturarea pentru totdeauna a colonialismului şi neocolonialismului, pentru desfiinţarea politicii de apartheid şi a discriminării rasiale, partidul şi statul nostru situează permanent, la baza politicii de dezvoltare a relaţiilor româno-africane, mutaţiile politice radicale ce au avut şi au loc pe acest continent.

Primirea cu cele mai înalte onoruri a solilor poporului român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu, impresionantele manifestări omagiale cu care au fost întîmpinaţi pretutindeni, căldura şi dragostea cu care au fost înconjuraţi permanent în ţările vizitate, relevă larga recunoaştere internaţională a justeţei politicii partidului şi statului nostru în relaţiile cu alte state, a neobositei activităţi desfăşurate de conducătorul partidului şi statului nostru, cunoscut pe toate meridianele lumii pentru înalta contribuţie ce o aduce permanent la cauza păcii şi dezarmării, a progresului şi a edificării unei lumi în care toate popoarele să fie libere, independente şi suverane.

Pe traseul itinerarului de pace, prietenie şi colaborare al distinşilor oaspeţi români pe continentul african, în fiecare capitală a ţărilor vizitate au fost exprimate, cu înaltă stimă şi preţuire, remarcabile aprecieri la adresa operei şi activităţii politice de anvergură mondială a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, cunoscute în întreaga lume datorită clarviziunii, realismului, principialităţii şi umanismului ce le sînt caracteristice, elogiindu-se călduros munca eroică desfăşurată de poporul român pentru ridicarea României pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie.

S-a reafirmat pregnant dorinţa şefilor de state din ţările vizitate, exprimată în numele popoarelor lor, de a continua pe multiple planuri relaţiile de tip nou promovate de România, care a fost întotdeauna solidară cu lupta popoarelor africane pentru independenţă şi dezvoltare, care militează neîntrerupt pentru egalitate între state, pentru asigurarea neabătută a independenţei şi suveranităţii naţionale.

De o deosebită apreciere s-au bucurat ideile exprimate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cu prilejul întîlnirilor cu conducătorii de state ai ţărilor vizitate, privind sprijinul activ al României socialiste şi deplina sa solidaritate cu lupta popoarelor din Africa, pentru lichidarea oricăror forme ale colonialismului şi neocolonialismului, cu lupta justă de eliberare a poporului namibian, condamnîndu-se cu toată hotărîrea politica de apartheid a regimului rasist din Africa de Sud, care trebuie să înceteze represiunile îndreptate împotriva populaţiei majoritare din această ţară, a oricăror acţiuni agresive contra statelor africane suverane şi independente vecine.

Schimburile de păreri pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu le-au avut cu şefii de state din ţările prietene vizitate, conţinutul documentelor comune şi al cuvîntărilor rostite evidenţiază caracterul constructiv al politicii externe a României. Ţara noastră consideră că trebuie intensificate eforturile pentru lichidarea subdezvoltării şi instaurarea unei noi ordini economice, pronunţîndu-se în acest sens pentru organizarea unei conferinţe internaţionale, în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite, la care să participe, cu drepturi egale, atît ţările în curs de dezvoltare, cît şi cele dezvoltate.

De-a lungul vizitelor efectuate, au fost evidenţiate şi alte poziţii comune sau apropiate în abordarea situaţiei internaţionale, între care se situează necesitatea opririi efective a cursei înarmărilor, a lichidării tuturor armelor nucleare, a încetării experienţelor nucleare şi renunţării la militarizarea cosmosului, a reducerii radicale a armamentelor convenţionale şi a eliminării armelor chimice.

Aşa după cum a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu într-unul din momentele acestor vizite, „rezolvarea justă şi durabilă a marilor probleme ce confruntă epoca noastră impune participarea activă, egală la viaţa internaţională a tuturor statelor, indiferent de mărime şi orînduire socială – în primul rînd a ţărilor mici şi mijlocii, a ţărilor în curs de dezvoltare, a ţărilor nealiniate, care constituie marea majoritate a lumii şi sînt direct interesate într-o politică de pace şi colaborare."

Soliile de pace, prietenie şi colaborare ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, pe meleaguri africane, deschid noi perspective colaborării economice, tehnico-ştiinţifice şi în alte domenii de interes comun, dintre România şi ţările vizitate, contribuind, totodată, la aprofundarea raporturilor de prietenie şi colaborare multilaterale, în interesul şi spre binele popoarelor noastre, al cauzei păcii, progresului şi cooperării internaţionale.

Oamenii muncii din patria noastră, întregul nostru popor îşi exprimă deplina adeziune la politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, dragostea şi recunoştinţa neţărmurită faţă de conducătorul nostru iubit, a cărui activitate neobosită, pusă în slujba prosperităţii ţării şi a edificării unei lumi mai bune şi mai drepte, a făcut ca România socialistă să fie cunoscută şi apreciată pe toate meridianele globului.

TINEREȚE, AMPLĂ PRIMĂVARĂ

Tinerețe, amplă primăvară
Tu ne ești înaltă treaptă spre mai sus;
Ca o floare luminezi întreaga țară,
Ești poemul care-n zboruri mari e spus.

Tinerii sînt însăși vîrsta țării,
Comuniști și harnici, și romantici sînt,
Ei deschid spre înflorire pacea primăverii
Eroismul li-i destin și legămînt.

Sînt în jurul marelui bărbat conducător
Plini de dragoste, jurînd să-nfăptuiască
Tot ce li se cere azi și-n viitor
România tot mai mult să înflorească.

ION CRÎNGULEANU

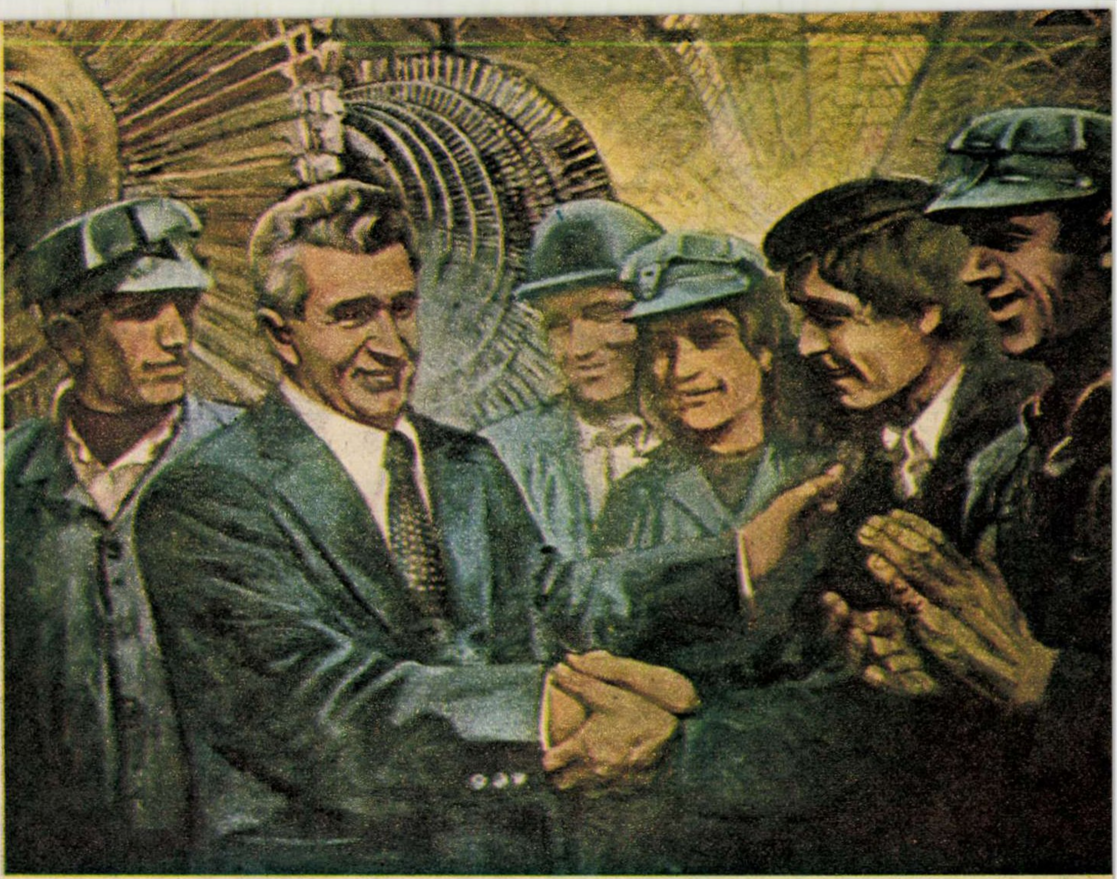

TINERETUL — PUTERNICĂ FORȚĂ SOCIALĂ

Tineretul este o puternică forță socială, este viitorul însuși al națiunii noastre socialiste. Așa gîndește partidul, așa gîndește secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Iar acest gînd generos are ca trainic temei noua realitate a României socialiste. Semnificațiile acestei concepții profund revoluționare relevă atît răspunderile ce revin partidului, întregii noastre societăți cu privire la formarea multilaterală, la educarea tineretului pentru muncă și viață, cît și marile îndatoriri ce revin acestuia, organizațiilor lui revoluționare în întreaga operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a patriei noastre spre comunism.

La Conferința Națională a partidului, în decembrie 1987, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta: **„Merită să subliniem marile realizări obținute în construcția socialistă prin dezvoltarea tuturor zonelor țării, prin construirea a circa 180 de noi platforme industriale, odată cu dezvoltarea puternică a celor existente prin crearea, în fiecare județ, a cel puțin 4—5 centre industriale și dezvoltarea corespunzătoare a consiliilor industrial-agrare, a agriculturii, a celorlalte activități“.** În obținerea tuturor acestor realizări, prin munca întregului nostru popor, sub conducerea Partidului Comunist Român, o contribuție deosebit de importantă și-a adus-o și tînăra generație a patriei. Așa cum însă arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„mai important decît toate construcțiile este faptul că tineretul patriei a învățat să muncească și să trăiască în spirit revoluționar“.** S-a format un tineret nou, conștient de marile răspunderi ce-i revin în societate, hotărît să muncească și să învețe astfel încît să fie la înălțimea încrederii partidului, a întregului nostru popor.

În anii grei de dinainte de 23 August 1944, ca membru de frunte al Partidului Comunist Român, ca secretar general al Uniunii Tineretului Comunist, tovarășul Nicolae Ceaușescu a desfășurat o titanică activitate de organizare și dinamizare a tineretului revoluționar, de mobilizare a acestuia la luptă, împreună cu toate forțele patriotice, sub conducerea comuniștilor, împotriva exploatării, a fascismului și a războiului, pentru așezarea pe temelii trainice a viitorului socialist al României.

Avîndu-l în fruntea sa pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, organizația revoluționară a tineretului a trecut, încă din primele zile după 23 August 1944, la educarea tuturor membrilor săi în spiritul unei atitudini înaintate față de muncă, față de răspunderile sociale. La chemarea partidului, a Uniunii Tineretului Comunist, mii și mii de tineri din toate categoriile sociale au participat cu elan revoluționar la reconstrucția țării, au lucrat pe șantierele naționale ale tineretului, dovedind că munca și învățătura se condiționează reciproc.

Încă din septembrie 1944, tovarășul Nicolae Ceaușescu a formulat teza potrivit căreia tineretul este viitorul poporului. **„Noi vrem** — scria tovarășul Nicolae Ceaușescu în primul număr legal al ziarului „Scînteia“, din 21 septembrie 1944 — **ca alături de clasa muncitoare și de poporul român, tineretul să contribuie la clădirea unei Românii cu adevărat libere, democratice și independente“.**

Deși în anii ce au urmat tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost investit cu noi răspunderi în conducerea partidului și a statului, a rămas continuu alături de tineret și a răspuns nemijlocit de îndrumarea Uniunii Tineretului Comunist, a Organizației Pionierilor. Iar în perioada de după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, de cînd se află în fruntea partidului și a țării, a elaborat o concepție nouă, originală, profund științifică și revoluționară despre rolul și răspunderile tineretului în societate. Prezența activă a tineretului, zi de zi, în linia întîi a muncii, participarea sa la întreaga viață și activitate din întreprinderi, de pe șantiere, de pe ogoare, din instituții științifice, din școli și facultăți conturează imaginea tonică a unei generații profund angajate în opera de edificare socialistă a patriei.

Programele de dezvoltare economico-socială a țării din anii de după Congresul al IX-lea au asigurat tineretului condițiile unei înalte pregătiri profesionale și le-a mobilizat energiile creatoare în înfăptuirea mărețelor ctitorii ale Epocii Nicolae Ceaușescu.

În actuala etapă de dezvoltare a țării, avînd ca jaloane ferme obiectivele stabilite de Congresul al XIII-lea, pentru actualul cincinal și în perspectivă, pînă în anul 2000, tineretul este chemat să participe activ la asigurarea noii calități a muncii și a vieții, la trecerea României într-un stadiu nou, superior, acela de țară mediu dezvoltată din punct de vedere economic, la asigurarea progresului multilateral al patriei. Nu există nici un compartiment al vieții economico-sociale din țara noastră, care să nu ofere tineretului un cadru larg de afirmare profesională și socială.

Tineretul este oglinda în care țara, poporul își privesc viitorul. Toate marile proiecte pentru anii ce vin, programele partidului de dezvoltare economico-socială a țării au în vedere și forța, capacitatea tinerei generații de a duce mai departe, în timp, făclia progresului.

ANDREI BUZOIANU

Cum au devenit pomicultori copiii unei școli maramureșene

POVESTEA UNEI LIVEZI ȘI A UNOR COPII HARNICI

Foto: T. CRISTEA

În fiecare dimineață cînd vin la școală, copiii din Mireșu Mare, județul Maramureș, se opresc pentru cîteva clipe la poarta livezii ca să privească pomii ce-și înalță coroanele viguroase chiar în vecinătatea claselor.

Peste o sută de meri din soiurile Ionathan, Wagner și Starkinson, precum și 36 de pruni Stanley, aliniați într-o ordine perfectă, se pregătesc să înmugurească, iar evenimentul este așteptat cu nerăbdare de întreaga suflare a școlii. Copiii — pasionați membri ai cercului de pomicultură și legumicultură din școală — au pregătit toate condițiile pentru ca și în acest an evoluția fiecărui moment din viața livezii să se desfășoare cît mai bine.

Abia se topise zăpada cînd Ionică Bîrlă, Viorel Bonanț, Ana Maria Roman și Vasilică Marchiș s-au prezentat la tovarășul profesor Vasile Mărieș, conducătorul cercului, ca să afle dacă pot porni tăierile de rodire. Au măsurat împreună temperatura atmosferică și au cercetat solul. „Da, e timpul să începem!", a fost răspunsul. Și chiar de a doua zi, livada s-a animat de glasurile harnicilor pomicultori.

„Să vedem mai întîi dacă nu trebuie să înlocuim vreun pom", a propus cineva. Fiecare rînd de meri a fost cercetat cu atenție. La sfîrșit, Loredana Dale și-a notat într-un carnețel: „8 meri bolnavi. De luat legătura cu Asociația horticolă pentru procurarea de noi puieți". Olimpiu Mărieș și Horia Zlampareț au adus apoi scările și trusele de unelte. Operațiunea tăierilor de rodire a început și, cîteva zile la rînd, grupe de cîte 18—20 de băieți și fete au lucrat după ore în livadă.

Îndemînatici și pricepuți, copiii au lucrat bine, așa cum fac pomicultorii cu experiență îndelungată. De fapt, operațiunea aceasta o efectuează, de mai mulți ani, în fiecare primăvară.

„La început nu prea credeam că o să crească ceva pe locul acesta", ne spune Loredana. Peste tot era numai piatră. Am cules-o bucată cu bucată și am desfundat cu grijă întreaga suprafață. La pregătirea viitoarei noastre livezi, care se întinde acum pe 12 ari, au lucrat toți pionierii din școală, iar cînd ne-au sosit pomii, a fost pentru noi o adevărată sărbătoare.

Din primăvara aceea, cînd în solul proaspăt săpat au fost așezați tinerii meri, livada a devenit punctul de atracție al tuturor copiilor. Cu toții știau și de acasă ce înseamnă un pom roditor, cît de pretențios este acesta, mai ales în primii ani. Dar livada, care a prins viață prin hărnicia lor, și care a înfrunzit prima oară sub privirile lor uimite, li se pare acum deosebită și o iubesc pentru că ea a crescut odată cu ei.

„Acum cîțiva ani, cînd în livada noastră au început să apară primele flori de măr, ne adunam în fiecare recreație la ferestrele claselor și priveam pomii", a continuat Loredana. Iar cînd fructele — le numărai pe degete la fiecare coroană — au început să crească, a venit vacanța. Noi însă veneam în continuare să îngrijim pomii și legumele pe care le intercalaserăm printre rînduri. Udam morcovii, castraveții, ardeii și varza cu ochii la mere, dar niciunul dintre noi nu îndrăznea să rupă vreunul. Abia așteptam să le vedem coapte ca să le putem savura. Nu vă puteți închipui ce înseamnă să culegi fructe dintr-un pom pe care l-ai plantat tu însuți!"

Nimeni nu va uita ziua aceea de toamnă însorită, cînd, reveniți la școală, copiii au intrat în livadă și au cules prima recoltă. Erau vreo 60—70 kg de mere mari și parfumate. Le-au gustat toți copiii din școală. De atunci roadele au fost an de an tot mai bogate. Acum, de la fiecare pom, se obțin cîte 30 kg de fructe.

În afara muncilor practice efectuate în fiecare anotimp de pionierii pomicultori din Mireșu Mare, aceștia au învățat o mulțime de noutăți privind ritmurile biologice ale fiecărui soi de măr, măsurile de apărare ce se impun pentru ca viața pomilor să fie ferită de omizi, de unele boli.

Pentru că în comuna lor pomicultura face parte, prin tradiție, din viața fiecărui gospodar, pionierii consideră că numai îmbogățindu-și cunoștințele cu tot ce apare nou în acest domeniu se pregătesc cu adevărat să preia și să ducă mai departe această frumoasă „ștafetă".

Peste puțin timp, în livada aflată chiar în vecinătatea claselor, vor înflori din nou merii. Copiii se vor aduna din nou la ferestre să admire minunatul spectacol al naturii reînnoite. Pînă atunci însă, harnicii noștri prieteni mai au o mulțime de treburi. La răsadniță, de unde vor obține, ca întotdeauna, răsadurile de legume pentru culturile intercalate între rîndurile de pomi, ca și în cele două solarii în care cultivă salată, gulioare, castraveți și varză timpurie! La parcela de duzi pitici destinați sericiculturii sau în parcul dendrologic din fața școlii, unde aleile sînt străjuite de o mulțime de arbori și arbuști din zeci de specii! La microferma de iepuri sau la reamenajarea terenurilor de sport! Oriunde ar lucra, pe chipurile lor înflorește frumosul sentiment al dragostei față de școală, față de comuna lor pe care le doresc mereu mai frumoase, mai înfloritoare și prin contribuția lor.

ECATERINA ROȘCA

Merit pionieresc

UN MUZEU CREAT DE COPII

Doar o spadă ruginită, descoperită în... albia rîului Ghimbășel, o baionetă din primul război mondial, cîteva monede din secolul trecut și o tipăritură chirilică „inaugurau", în urmă cu 15 ani, colecția muzeistică a Școlii Cristian din județul Brașov. Cum însă în scurt timp vitrina inițială a devenit neîncăpătoare, se impunea lărgirea imediată a... spațiului expozițional. Era necesară și delimitarea tematico-cronologică a colecției care, iată, putea aspira de-acum la titlul de... muzeu! „Și nu numai școlar, ci chiar comunal" – au propus cu entuziasm membrii cercului nou înființat și denumit, de două ori simbolic, „Civitas Nova": după numele medieval al Cristianului, dar și pentru a arăta că ei sînt copiii înfloritoarei așezări brașovene de azi. Dar unde putea fi el mai bine găzduit decît în spațiosul cabinet de istorie? Aici s-a amenajat, așadar, actualul muzeu, dotat cu mai multe vitrine pentru exponate, bibliotecă de specialitate conținînd peste 1 000 de volume, instalație de proiecție la... lumina zilei (premieră absolută la Școala Cristian), aspectomat, retroproiector, tablă magnetică...

15 generații de pionieri pasionați ai istoriei și-au depus, rînd pe rînd, strădaniile pentru îmbogățirea acestui muzeu care cuprinde la ora actuală 6 secțiuni. Circa 50 de piese alcătuiesc colecția arheologică rezultată din săpăturile efectuate în vatra satului în colaborare cu specialiștii de la Muzeul județean Brașov și de la Institutul de arheologie din București. Echipajul „Civitas Nova" și-a propus să cerceteze în acest an și dealul Măgurica Mică. Locul – de importanță arheologică – a fost bine „reperat", căci au fost descoperite aici o valoroasă statuetă primitivă, un vîrf de lance dacică și o monedă romană din timpul împăratului Marc Aurelius. Respectiva monedă reprezintă acum „piesa de greutate" a colecției numismatice cuprinzînd peste 250 de exponate. Interesant este că la capitolul „Viața și ocupațiile tradiționale ale locuitorilor Cristianului" au apărut recent și cîteva piese... tehnice, precum unul dintre primele telegrafe „Morse" sau... o mașină de spălat rufe, datînd de la începutul secolului. Întîlnim în muzeu și cîteva tipărituri chirilice, un abecedar de-acum... 100 de ani, un atlas geografic dinainte de 1877 și chiar unul dintre primele aparate de diaproiecție (de prin anii '30). Ultimele două secțiuni cuprind arme vechi și medalistică.

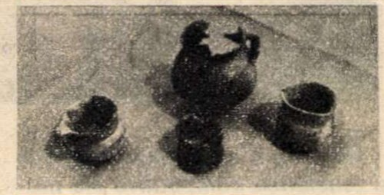

Cine sînt actualii membri ai cercului „Civitas Nova"? Iată-i: Oana Ioniță, responsabila cercului, Georgiana Guiman, Doris Klein, Sorin Moașa, Monica Toma, Thomas Chresteles, Nicolae Berbece, Cristian Blebea, Silviu Călin, Brigit Danyel, Iulian Ioniță, Paul Tocanie, Daniel Urs, „custodele" muzeului, și Cristina Soiu, care ține „la zi" jurnalul de bord al echipajului. Proiectele acestui an? Continuarea, sub conducerea profesorului Ion Soiu, a monografiei localității, a investigațiilor arheologice, organizarea unor noi expediții (cicloturistice!) pentru cercetarea obiectivelor istorice de pe teritoriul județului Brașov. Și, bineînțeles, reeditarea locului I la faza județeană a acțiunii-concurs „Patrie română, țară de eroi"!

ILEANA PIȚA

SEMNAL!

LUNA PĂDURII

Între numeroasele bogății naturale ale patriei noastre, pădurea ocupă un loc deosebit. Ea se bucură de dragostea și atenția noastră, a tuturor.

Luna pădurii – organizată, în fiecare primăvară, în perioada martie-aprilie, potrivit condițiilor climatice locale, prilejuiește ample acțiuni dedicate pădurilor țării. În zonele de munte, de dealuri, ca și de la șes, oameni de toate vîrstele ies în această perioadă în mijlocul naturii reînnoite pentru a participa la muncile destinate sporirii, conservării și protejării acestei importante avuții naționale.

Este o îndatorire patriotică să participați, ca întotdeauna, și voi, dragi pionieri și școlari, cu întregul elan al vîrstei voastre tinere, într-o generoasă „ștafetă a generațiilor" la:

- **Lucrările de împăduriri;**
- **Culturi în pepiniere;**
- **Îngrijirea plantațiilor și răchităriilor;**
- **Lucrările de îngrijire a arboretelor tinere;**
- **Igienizarea pădurilor și combaterea dăunătorilor acestora.**

Pentru a contribui la sporirea patrimoniului silvic din zonele voastre, puteți amenaja pepiniere silvice mici chiar și pe propriile voastre loturi școlare și puteți prelua în îngrijire proprie unele loturi din pepinierele silvice, așa cum, de altfel, procedează mulți colegi de-ai voștri.

DRAGI PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

- **Participați cu toții la acțiunile dedicate pădurii.**
- **Luna pădurii vă oferă tuturor prilejul de a vă manifesta și de această dată spiritul gospodăresc.**

Așteptăm știri și imagini care să vorbească despre participarea voastră la această importantă acțiune patriotică.

Succes tuturor!

Ritm

Șase secole de la atestarea documentară a Sucevei! Între acțiunile pionierești dedicate evenimentului s-a aflat și simpozionul „Suceava — 600", desfășurat la Casa de cultură a sindicatelor din acest municipiu ● **Tot în acest an** se împlinesc trei secole de la începutul domniei lui Constantin Brîncoveanu. Cu acest prilej, pionierii de la Școala Gruiu — Mehedinți au organizat simpozionul comemorativ intitulat „Cinstim istoria patriei" ● **„Odă limbii române"** — iată genericul recitalului comun de poezie susținut de către membrii cenaclului „Mugurаș" de la C.P.Ș.P., Orăștie — Hunedoara, și cei ai cenaclului „Liviu Rebreanu" al Casei de cultură din localitate ● **O dublă expoziție** — de artă plastică și de artă populară — reunește, sub genericul „Copilărie fericită", cele mai reușite lucrări aparținînd copiilor pictori și artizani de la Școala Giulești — Maramureș ● **Membrii cercului foto** de la Școala Hăghig — Covasna și-au invitat colegii la o atractivă incursiune în istoria fotografiei. Materialelor documentare și diapozitivelor cu conținut adecvat, ei au ținut să le adauge și o selecție din cele mai reușite imagini realizate în cadrul cercului ● **Pe cel mai bun electronist** și-au propus să-l depisteze, într-un recent concurs de îndemînare și perspicacitate tehnică, membrii cercurilor cu acest profil de la C.P.Ș.P. și de la școlile din Sectorul 2 al Capitalei ● **Este explicabilă emoția** care străbate rîndurile scrisorii pe care ne-au trimis-o zilele trecute Loredana Martinaș și Oana Breban de la subredacția „Opinia pionierească" din Iași. Pentru că și momentul la care au asistat a fost foarte emoționant: colegii lor din clasa a V-a A, de la Școala nr. 20, au trăit sărbătoreasca zi a rostirii și semnării „Legămîntului pionierului" ● **Felicitările rubricii RITM** sînt adresate de această dată harnicilor pionieri din detașamentul claselor II—IV al Școlii Miclești—Vaslui, care pînă la 10 februarie și-au realizat integral (valoric) angajamentul de muncă patriotică asumat pe 1988! ● **Între cei 64 de tenismeni** sătmăreni care și-au disputat de curînd întîietatea în cadrul etapei județene a Cupei „Pionierul" s-au numărat, desigur, și pionierii veniți din școlile cu tradiție în tenisul de masă; Berveni, Santău, Odoreni, școlile nr. 3 Negrești—Oaș și nr. 10 Satu Mare.

COPIII ȘI ARTELE

TEATRU PIONIERESC
3

POFTIȚI LA TEATRU!

„Mărgele albastre", „Recreația mare", „Bucuriile și nenorocirile notei 3", „Conversație cu... salvarea", pilulele comice, precum și sceneta „Aveți timp? N-avem timp!" — fac parte din bogatul repertoriu al cercului de teatru de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tulcea. La acestea se adaugă și montajele muzical-literare „Dreptul de a fi iubit" și „Țara lui Făt-Frumos", premiate la ultimele două ediții ale Festivalului Național „Cîntarea României". Notați că regia, decorurile, costumele și scenografia le aparțin in exclusivitate... actorilor! Așa incit, rind pe rînd, componenții acestui excelent colectiv dramatic pionieresc sint și regizori, scenografi, costumieri sau pictori ai decorurilor. Cu toții sint inventivi, talentați, dar, mai ales, minunați coechipieri. Este exact ce-i trebuie unui reușit spectacol de cind incepe montarea pină la premieră și, bineințeles, in repetatele lui reprezentări pe scenă. Aplauzele se cuvin deci tuturor la aceeași... intensitate. Adică și Cristinei Cocioranu (care a obținut locul III pe țară la recitări), și Raiucăi Economu, Laurei Ene, Danielei Avrămoiu, Emiliei Savcu, și Oanei Manolescu, Larisei Ivanov, Adinei Georgescu, Iuliei Partinov și Ancăi Lalu, Laurei Năstase, Monicăi Caraenache, Luminiței Stoian, Mioarei Mocanu sau Silviei Solomon — care fac parte din distribuția amintitelor spectacole și sint foarte bune eleve ale Școlii nr. 1 și Liceului „Spiru Haret" din Tulcea. Parafrazînd titlul uneia din scenetele aflate in repertoriu, intreaga echipă vă intreabă și tot ea vă răspunde: „N-aveți timp? Aveți timp! să petreceți ore plăcute de spectacol vesel, antrenant și captivant in compania noastră. Așadar, poftiți la teatru!"

DRUMUL OPERATORULUI PÎNĂ LA... ECRAN

Încă nu s-au domolit emoțiile și tensiunile competitive ale pionierilor-cineaști care au participat la ediția din august-septembrie a Festivalului republican al cinecluburilor pionierești (Sibiu 1987), ediție înscrisă în Festivalul Național „Cîntarea României". Cele 38 de județe participante și-au selectat doar... 76 de filme de ficțiune, documentare, de inspirație folclorică, de animație etc.

E o dimineață de primăvară. Bogdan Mihălțan din clasa a VIII-a de la Liceul „Gheorghe Șincai" din Capitală deschide larg ferestrele, se uită la ceas, grăbește! Se echipează totuși fără precipitare... „La ora 9 sînt la cineclubul de la Palatul pionierilor și șoimilor patriei", își spune în timp ce mai verifică încă o dată caietul cu problemele de matematică.

Cu „state" vechi în activitatea cineclubului de care am amintit, Bogdan este recunoscut la această oră mai ales ca operator. Ne-am gîndit că nu-i lipsit de importanță să aflăm chiar de la el și de la „colegii săi de echipă" de la cineclub ce știe să faca și ce îl preocupă pe un operator de film.

– Încearcă, Bogdane, să-ți faci un fel de „autoportret" de operator.

– Mda. Știm, din start, că operatoria este acea parte a celei de a șaptea arte menită să creeze imaginea în sine și ordinea de prezentare, în imagini vizuale, a firului poveștii (a scenariului pe care operatorul îl cunoaște încă de la prima lectură făcută împreună cu scenaristul și regizorul). Începe filmarea.

– Și?

– Din această clipă, ca operator – parte integrantă din echipa de filmare –, eu îmi pun în valoare capacitatea de selecție a elementelor din cadru; organizez aceste elemente în spațiul vizorului în așa fel încît să realizez cele mai bune compoziții, echilibrate, firești, reușind astfel să pun în valoare cu ajutorul umbrei și luminii culoarea, puterea de expresie a elementelor din cadru. Să vorbim despre imagine. Un operator, dacă n-o stăpînește, ratează totul. Numai cunoscînd legile compoziției realizez imaginea. Pentru aceasta trebuie să cunosc echilibrul elementelor în suprafața acestei imagini, în spațiu – să stăpînesc toate punctele de expresivitate filmică; numai așa realizez o imagine bună. Și încă ceva.

Operatorul este un creator complex; el este viața captivantă a imaginilor din filmele pe care le vedem.

La această oră se „toarnă" filmul „Curtea Domnească". Bogdan și echipa formată din Luminița Goga, Lucian Ciocan, Marilena Dascălu, Marius Olteanu, Cristian Verescu (regizor), Dana Verescu (scenarist), Linda Petrică (sunetist), Margareta Urlea (monteur), Adrian Cîciu (laborant) și mulți alții au intrat în fondul principal al... responsabilităților de realizare a unui film bun. Mai întîi, au participat, toți, la lectura scenariului, scurtînd, adăugînd, intervenind, pînă cînd totul a devenit „ascultător". Pe baza scenariului, operatorul a făcut, împreună cu regizorul și autorul, un itinerar la fața locului. Au fost puși în gardă și interpreții. Toată echipa se află pe rol. Regizorul și operatorul sînt capete din coloanele acțiunii... cinematografice. Și: MO-TOR!

Din această secundă... se filmează.

Mult succes!

C. ION

Foto: TUDOR CRISTEA

Limba noastră-i o comoară

ISTORIA UNUI CUVÎNT

CARTE

Cuvîntul **carte** este moștenit din latină; el descinde direct din forma de plural (chartae) a substantivului **charta,** care însemna „hîrtie, scrisoare, scriere“. Cel mai vechi înțeles cu care e atestat **carte** este cel de „scrisoare, răvaș“, înțeles care ne întîmpină și astăzi în limba populară. La scriitorii noștri mari, **carte** apare frecvent cu această semnificație, mai ales în textele literare întemeiate pe varianta populară a limbii. De exemplu, la Mihai Eminescu, în **Scrisoarea III:** „De din vale de Rovine/ Grăim, Doamnă, către tine/ Nu din gură, ci din **carte/** Că ne ești așa departe“, sau la Ion Creangă, în **Povestea lui Harap Alb:** „Amu cică împăratul acela, aproape de bătrînețe, căzînd la zăcare, a scris **carte** frăține-său craiului, să-i trimită grabnic pe cel mai vrednic dintre nepoți“.

Vechi este și sensul „document, hotărîre, sentință, certificat, contract, învoială“, în general de „act scris“ oficial sau făcut între persoane particulare. Actele de orice fel date de cancelaria domnească se numeau **cărți,** ca, de exemplu, cele prin care se recunoștea cuiva dreptul de stăpînire a unei proprietăți. De aici se explică și zicala **Ai carte, ai parte,** ce va să zică: dacă ai acte oficiale, ai și dreptul (partea) de a stăpîni proprietatea respectivă. Mai tîrziu, această zicală a fost înțeleasă și altfel: dacă ai știință de carte, ai mai multe succese în viață.

Și înțelesul cu care **carte** s-a generalizat astăzi (volum tipărit, legat sau broșat) se întîlnește în limba veche, încă din vremea primelor tipărituri românești.

Tot de atunci datează și sensul, oarecum secundar, de „parte mai mare decît un capitol“ la o scriere de mare întindere. De exemplu, cunoscuta operă a lui Nicolae Bălcescu, **Românii supt Mihai Voievod Viteazul,** este împărțită, după cum se știe, în șase cărți (a șasea nu a fost scrisă), iar fiecare dintre ele în mai multe capitole.

În accepțiunea de „învățătură, instrucție, știință, cultură“, curentă astăzi, **carte** se întîlnește încă din epoca veche. Cronicarul Ion Neculce – ca să dăm un exemplu – scrie despre Constantin Cantemir, tatăl marelui învățat Dimitrie Cantemir: „carte nu știa, ce numai iscălitura învățase de o făcea“. Aceeași semnificație are cuvîntul acesta și în proverbul: „Cine are carte are patru ochi“.

GRIGORE BRÂNCUȘ

CUM VORBIM? CUM SCRIEM?

NU MAI EXISTĂ GREȘELI!

Gata! M-am săturat și eu, cred că și voi, dragi prieteni, de atîta vînătoare de greșeli! La urma urmei, voi sînteți elevi, iar la școală ce altceva faceți decît să învățați să vorbiți și să scrieți corect? Haideți, mai bine, să vorbim despre funcționarea acestui mecanism fin și interesant care este gramatica limbii, să încercăm să-l înțelegem mai bine și, prin urmare, să-l stăpînim mai bine.

V-ați gîndit, bunăoară, ce se întîmplă cînd vrem „să spunem ceva“? Cu alte cuvinte, ce se întîmplă cînd alcătuim o propoziție sau o frază, rostindu-le ori scriindu-le?

Pare atît de simplu! Și totuși veți vedea că nu e chiar așa...

Mai întîi, ca să spunem ceva trebuie — ei, da! — trebuie să avem **ce** spune. Trebuie să vorbim **despre** ceva. Despre un lucru sau fenomen care se petrece în jurul nostru, despre o întîmplare mai veche, despre o carte, despre un film... Lingviștii spun, în acest caz, că zicerea noastră trebuie **să se refere** la ceva.

Cu toate că cele de mai sus par niște lucruri foarte obișnuite, încît nici n-ar mai merita să despicăm firul în patru, țin să vă atrag atenția asupra importanței pe care o are înțelegerea lor.

Vedeți voi ce se întîmplă? Așadar, eu îmi propun să spun „ceva **despre** ceva“ și o fac într-un mod care mi-e specific, adică cu ajutorul limbii române, iar voi, citind ce am spus eu, trebuie să ajungeți **exact** la același „ceva“ la care m-am gîndit eu cînd mi-am construit propoziția. Dacă voi ajungeți la „altceva“, înseamnă că undeva, în exprimarea mea, s-a strecurat o greșeală, că lipsește ceva sau că nu s-au folosit cuvintele necesare.

„O să citesc compunerea colegului meu“, spune cineva, iar eu nu știu exact ce-a vrut să spună: va citi o compunere alcătuită de colegul lui sau îi va citi colegului său o compunere făcută de el?

Pentru a scăpa de asemenea neînțelegeri, vorbitorul unei limbi are la dispoziție o sumedenie de mijloace pe care limba maternă le posedă prin gramatica ei. Aceste mijloace trebuie cunoscute și de asemenea trebuie cunoscut modul lor de întrebuințare.

La ceea ce știți deja, voi căuta să mai adaug unele lucruri în spațiul acestei rubrici. Să reținem, pînă la viitoarea noastră „întîlnire“ pe această pagină, că totdeauna trebuie să vorbim despre „ceva“ în așa fel încît cel care ascultă sau citește mesajul nostru să ajungă la același „ceva“.

CEZAR TABARCEA

MANUSCRIPTUL

Atelier literar

Zilnic, din toate colțurile țării ne sosesc plicuri cu încercări poetice, semnatarii lor – pionieri – fiind membri ai unor cenacluri literare din școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei, aspiranți la publicarea creației lor în paginile revistei noastre.

Paraschiva Anghel *(clasa a VI-a, Pitești) ne spune că scrie poezii încă din clasa a IV-a, dar mai ales citește creațiile poeților noștri clasici și ale celor contemporani, ceea ce-i foarte bine.*

Reținem din poezia **„Țara mea“** *următoarea strofă frumoasă:* **„Ești ca un cîntec, țara mea/ Rostit de toți copiii primăvara,/ În tine văd cea mai frumoasă stea/ În toate cîte sînt, noi ctitorim,** *azi,* **Țara“.** *O așteptăm pe Paraschiva Anghel cu noi poezii.*

Dinu Vasilescu *(clasa a VII-a, Focșani) ne declară deschis: „Am compus într-o singură săptămînă patru poezii pe care vi le și trimit“. N-am vrea să-l descurajăm pe Dinu spunîndu-i c-a scris în cîteva zile cam mult, dar constatăm că despre lecturile sale nu ne pomenește nici un cuvînt. Trei din aceste poezii nu-s decît niște însăilări în proză, cum ar fi* **„Ploaia“: „Plouă prin grădină și pe străzi/ încît nu mai pot alerga/ nici în sus, nici în jos/ Deși am umbrelă“.** *Cea mai reușită este însă* **„Căprioara“: „A venit la noi aseară/ Dinspre munții neguroși/ Tot săltînd, o căprioară/ Cu pași blînzi și ochi frumoși./ A bătut la noi în ușă/ Cu piciorul drept o dată/ I-am deschis și, jucăușă,/ Ne-a șoptit că-i însetată“.** *Îi sugerăm lui Dinu să scrie numai în felul acesta și-atunci încercările lui vor deveni poezii cu adevărat.*

Ne-au mai trimis poezii frumoase (dar care trebuie refăcute pentru a deveni și mai bune) **Doru Simescu** (clasa a V-a, București), **Vasile Chelaru** *(clasa a VII-a, Vaslui),* **Flavius Rebengiuc** *(clasa a VIII-a, Bacău). Așteptîndu-i pe ei și pe voi toți cu noi creații literare, vă dorim mult succes.*

ION CRÎNGULEANU

MUNTELE DE SARE

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

Dintre bogățiile naturale ale Terrei, sarea este singura asupra căreia omenirea nu își face probleme. A fost și va fi îndeajuns, atît pentru satisfacerea nevoilor de alimentație, cît și ale industriei, agriculturii și altor domenii. Munți de sare împînzesc pretutindeni continentele, iar mările și oceanele conțin atît de multă sare încît dacă apele lor ar fi secate, scoarța terestră s-ar putea acoperi cu o pătură de săruri de aproximativ 150 de metri grosime.

Uriașele rezerve ale Carpaților

Relieful patriei noastre cuprinde rezervoare imense de sare — adevărate solnițe uriașe ce coboară dinspre crestele munților. Un brîu lat de zeci de kilometri însoțește toată partea subcarpatică a Munteniei și Moldovei și formează un cerc aproape continuu ce mărginește Podișul Transilvaniei, urcînd pînă în nord, în Maramureș. Adesea, bogatele zăcăminte alcătuiesc blocuri gigantice de sare ce se adîncesc la sute de metri sub pămînt. În masivul Slănic-Prahova, rezervele de sare sînt, așa cum apreciază geologii, de 10 miliarde de tone, putînd acoperi necesitățile de consum ale întregii lumi pe timp de aproape 180 de ani. Uneori, munții de sare se apropie mult de suprafață, alcătuind terenul pe care se reazemă numeroase construcții, cum sînt cele din orașul Băicoi, sau străpung straturile acoperitoare, dînd la iveală priveliști de nebănuită frumusețe, precum dealurile înalte și albicioase de la Tohani-Năeni, aproape de Mizil. Alteori, geografia zonelor saline este împodobită cu gigantice briliante, măiestru șlefuite de apă și vînt, așa cum este Muntele Baciului de la Slănic Prahova.

Povestea diamantului de sare

Declarat monument al naturii și rezervație geologică, muntele de sare reflectă scînteind, în miliarde de oglinzi, razele Soarelui. Este un fenomen mai rar întîlnit. Istoria sa este un mister al naturii ajutată de intervenția omului. E adevărat... involuntară, petrecută în secolul al XVIII-lea, cînd s-a deschis salina nouă de la punctul numit Baia Baciului. În apropiere se afla „ocna veche", datînd de pe la 1685, abandonată, între timp, datorită epuizării zăcămîntului. Nefiind bine „proiectată", noua exploatare s-a prăbușit, provocînd o imensă deplasare de teren în jurul primei saline. Ca rezultat, veșmintele de piatră și pămînt de pe blocul de sare au alunecat, iar „muntele de sare" a rămas dezgolit, sub privirile uluite ale localnicilor. În mijlocul muntelui de sare, pe unde era intra-

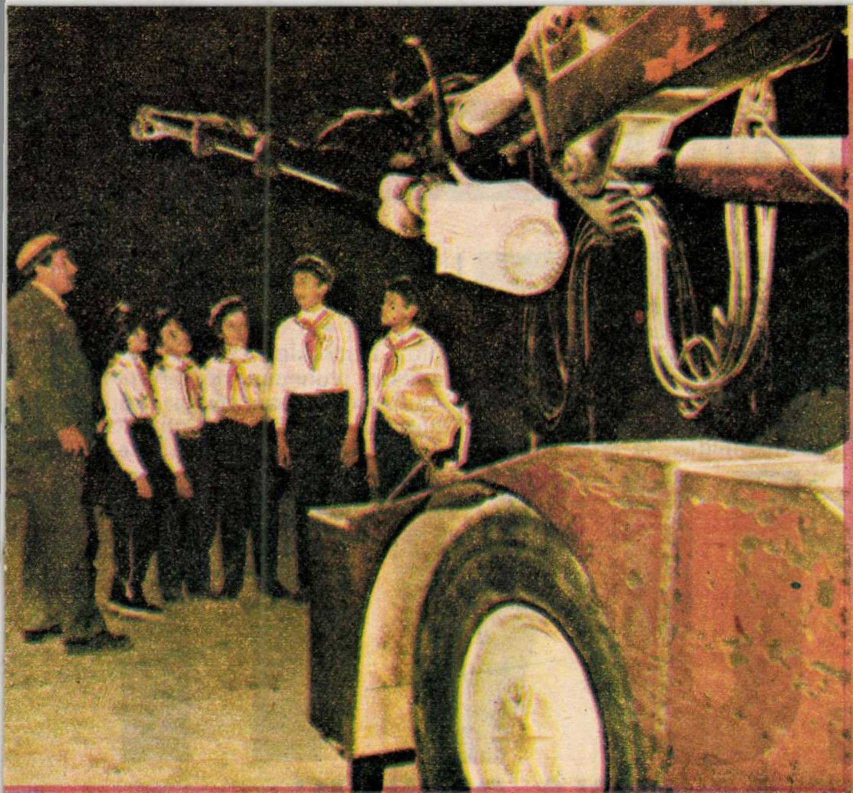

rea în „clopotul" subteran de extracţie, au luat naştere o imensă „grotă" şi un pitoresc lac circular.

O salină modernă

Astăzi, exploatarea sării cunoaşte cu adevărat proporţiile unei industrii înnoitoare. În salină doar strălucirea rocii cristaline a rămas aceeaşi. Au dispărut demult scările de frînghie, ce se legănau la zeci de metri în adîncurile întunecoase, ca şi luminările de seu sau lămpile cu ulei de rapiţă ce emanau mirosuri înecăcioase. Uneltele unei munci istovitoare, cum sînt topoarele, ciocanele, penele cu care se urneau „brazdele" de sare au trecut, definitiv, în expoziţiile de muzeu.

...La Slănic Prahova, mina de sare poartă un nume semnificativ: „Victoria". Şi este, într-adevăr, o victorie a acestor ani faptul că forţa braţelor a fost înlocuită complet cu puterea înzecită a maşinilor. Astăzi nici o operaţie din subteran nu se mai execută fără intervenţia utilajelor de tăiere, încărcare şi transport. Totul este mecanizat.

Salina a devenit o uriaşă uzină, în care, zi de zi, oameni şi maşini răzbat în adîncurile pămîntului aducînd la suprafaţă această bogăţie de care omul şi industria modernă nu se pot lipsi. Cu pricepere şi tenacitate, minerii de la „Victoria" deschid noi orizonturi în zăcămintele de sare. Călăuziţi de inginerul Marin Trandafir, şeful minei, echipajul nostru, îmbarcat într-un „Aro" (intrarea în mină se face cu vehicule auto) străbate drumul săpat în rocă — o cale lungă de 3 kilometri, asemănătoare unei imense scări în spirală, dintr-un bloc înalt de 180 de metri. La orizontul 9, oamenii din brigada condusă de Constantin Bratu sînt gata de o nouă puşcare. Perforatoarele şi-au făcut datoria. Artificierii au verificat încă o dată instalaţiile. Haveza — o adevărată cîrtiţă mecanică — este pregătită să taie cu „botul" său lung de doi metri şi jumătate un nou strat de sare. Mii de tone de materie primă vor fi trimise peste cîteva ore morilor de măcinat şi preparare. De aici sarea este livrată combinatelor chimice sau unităţilor agricole şi industriei alimentare. În subteran se conturează profilul unei noi camere în care minerii din formaţia condusă de maistrul Gheorghe Iorga — unii veterani, precum Vasile Cristea, Victor Lepuş, Gheorghe Vişan, alţii proaspeţi absolvenţi de şcoală profesională, între care Dragoş Cîrciumaru, Marian Simion, Adrian Coman, Ovidiu Ducu — pregătesc fronturile de lucru într-un alt abataj.

Zi de zi, lună de lună, timp de aproape 17 ani, de cînd a luat fiinţă, munca în mina „Victoria" nu a încetat. Zăcămîntul este bogat, iar priceperea oamenilor este la înălţime. Folosind mereu tehnologii perfecţionate, ei au reuşit adevărate recorduri. În această mină productivitatea muncii este de 10 ori mai mare decît la mina veche. Maşini noi, tehnologii noi, oameni noi. Şi un calcul. Producţia de sare obţinută la mina „Victoria" echivalează cu tot ce s-a extras timp de peste 250 de ani în subteranele de la Slănic Prahova. Mineritul în salină a devenit astăzi cu adevărat o industrie.

Drumurile sării

— Salina noastră este una dintre cele mai mari şi mai moderne din sud-estul Europei — ne preciza inginerul Constantin Croitoru, directorul întreprinderii. Renumele ei este însă binecunoscut mai ales datorită calităţii sării, zăcămîntul de la Slănic Prahova fiind cel mai curat din ţară, cu un conţinut de peste 99 la sută NaCl. În acest fel reuşim să pregătim şi să livrăm beneficiarilor din ţară şi de peste hotare peste 20 de sortimente de sare, de la cea extrafină, pentru bucătărie, pînă la sarea-brichete pentru zootehnie.

Căutată pentru calităţile şi puritatea sa, sarea românească a făcut înconjurul lumii. Pe aceleaşi drumuri vechi de mii de ani, numite de romani „via salaria", iar mai tîrziu „drumurile sării", transporturile de la mine la oraşele de graniţă sau porturile dunărene s-au înmulţit în decursul secolelor. Numeroase descrieri păstrează pînă astăzi imaginea nesfîrşitelor caravane ce porneau de la Ocnele Mari la Bechet, de la Telega la Zimnicea, de la Slănic la Giurgiu şi apoi la Adrianopol şi Constantinopol, de la Ocna Sibiului la Turda şi apoi la Viena.

Drumurile sării s-au amplificat mereu. Trenul, vaporul, avionul au dus această materie primă peste mări şi ţări. Sarea de la Slănic Prahova a ajuns pînă în Japonia, S.U.A. şi Nigeria. Astăzi, de aici, se exportă mari cantităţi în Iugoslavia, Ungaria, Bulgaria, Cehoslovacia. Drumurile moderne ale sării fac cunoscută în întreaga lume calitatea acestei materii prime, priceperea şi hărnicia minerilor de la Slănic Prahova.

CONSTANTIN RĂDUŢ
Foto: MIHAI NIEDL

Ştiaţi că...

- ...omenirea consumă 80 milioane tone de sare pe an? Recordul îl deţin japonezii, cu 40 grame zilnic pe cap de locuitor, faţă de europeni care nu consumă decît 15 grame pe zi.
- ...fosforul din gămălia chibritului este aprins de cloratul de potasiu sau „sarea lui Berthollet", o substanţă ce se extrage din sare?
- ...sarea este nu numai un element indispensabil vieţii, ci şi o substanţă pentru alinarea multor dureri şi suferinţe? Sarea este indicată contra muşcăturilor de şarpe, iar băută cu oţet face bine contra muşcăturilor de viespi.
- ...in salina „Unirea" de la Slănic Prahova, la o adincime de 120 m, se desfăşoară frecvent intreceri atletice? Aici, unde temperatura este tot timpul aceeaşi — 12 grade —, este in curs de amenajare o pistă de alergări pentru 1 500 şi 3 000 m.
- ...apa mărilor şi oceanelor nu este la fel de sărată? Cea mai mare concentraţie de sare o are apa din Marea Roşie, cu 43—59 grame la litru, in timp ce-n Oceanul Atlantic sint 28—31 grame la litru, iar in Marea Baltică, doar 6 grame la litru.
- ...in salina de la Slănic Prahova se desfăşoară in fiecare an concursul republican de micromodele?

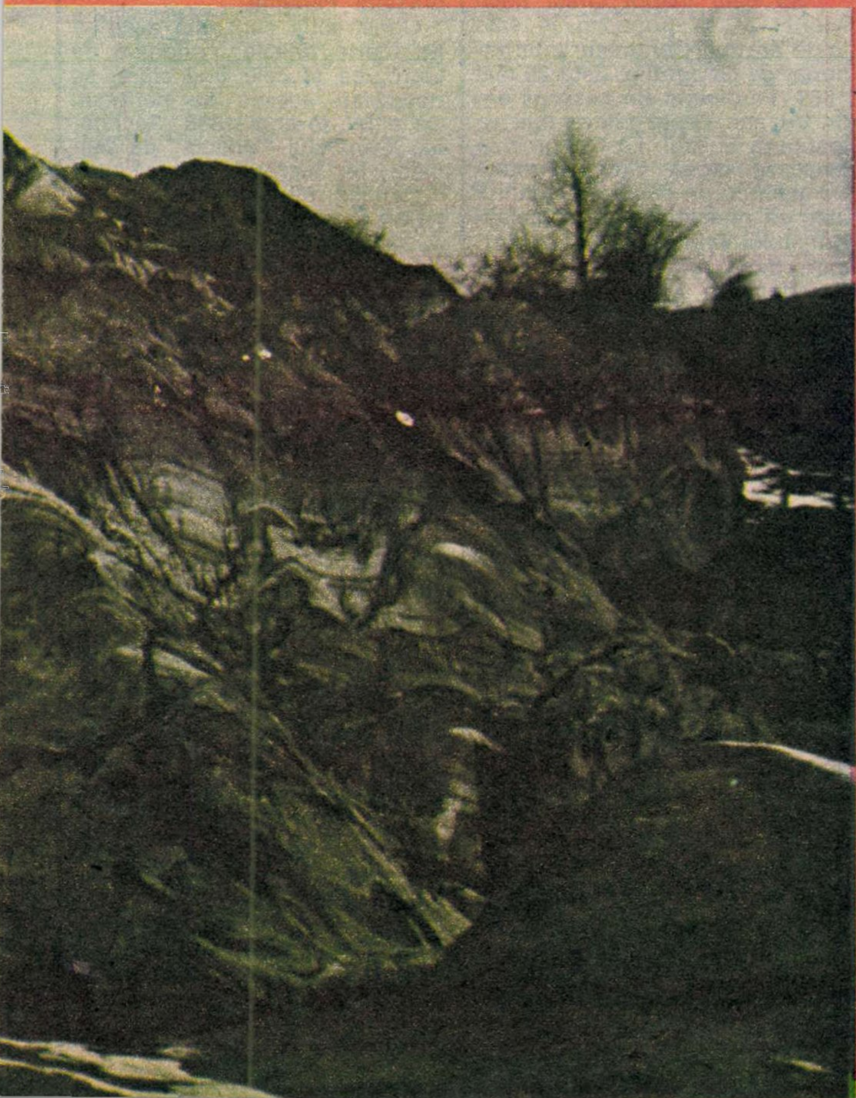

ISTORIE, CULTURĂ, CIVILIZAȚIE

FLUVII
CREATE DE MÎNA OMULUI

De-a lungul istoriei, cutezanța minții și puterea brațelor omenești au creat opere nemuritoare, mărturie vie a dorinței sale de izbîndă, de împlinire a idealurilor de progres și civilizație. Între operele grandioase, gîndite și făurite de om, se înscriu și „drumurile albastre" ce fac legătura între mări și oceane, adevărate fluvii ce au îmbogățit geografia Terrei.

Corăbiile nu mai ocolesc Africa

Vă propunem să dăm înapoi filele istoriei pentru a descoperi împreună una din marile înfăptuiri ale secolului trecut. Să poposim, pentru aceasta, în portul Constanța care, atunci, cu peste 120 de ani în urmă, era un binecunoscut centru al comerțului pe mare. Zeci și zeci de corăbii veneau și plecau de aici pentru a străbate întinderile apelor spre țările Europei, cu care exista un intens schimb de mărfuri. Unele ajungeau pînă la țărmurile Africii. Puține însă se încumetau să apuce calea spre India, pe atunci foarte greu de străbătut. Trebuiau trecute, mai întîi, porțile tumultoase ale Dardanelelor, apoi Strîmtoarea Gibraltar, răzbite apele Atlanticului, ocolită întreaga Africă, pe la Capul Bunei Speranțe, pentru ca, în sfîrșit, după șase luni de navigație, să ajungi în Golful Bengal.

Iată de ce, în acei ani, o veste surprinzătoare făcu ocolul lumii. La 17 noiembrie 1869, Marea Mediterană și Marea Roșie și-au unit pentru prima dată apele printr-o albie făcută de mîna omului. Se terminase construcția Canalului Suez, operă realizată din inițiativa francezului Ferdinand de Lesseps. Africa nu mai trebuia ocolită! De la Port Said (port la Mediterana) se ajunge la Suez (golf al Mării Roșii, poartă spre Oceanul Indian) în numai 15 ore, după parcurgerea a 173 km. Drumul spre India, de la Constanța, s-a micșorat cu aproape 4 000 km.

Ideea legării Mediteranei de Marea Roșie s-a născut cu multe sute și chiar mii de ani înainte. Ea a fost reluată peste veacuri de filozoful și matematicianul Leibniz, iar mai tîrziu, la cererea lui Napoleon, de un alt francez, Charles Lapère, care însă a ajuns la concluzia (surprinzătoare pentru noi, astăzi, care știm că mările deschise și oceanele lumii au același nivel), că Marea Roșie era mai... înaltă decît Mediterana cu 10 m! În anul 1859, Ferdinand de Lesseps, consulul Franței la Cairo, obținînd o aprobare din partea statului egiptean, a început construcția actualului canal, care, după 10 ani, la inaugurare, avea lungimea de 161 km, lățimea de 22 m și adîncimea de 9 m. Astăzi după refacerea din anii 1972—1976, el este mai lung cu 12 km. În timpul construcției căii de apă, ce scurta drumul de la Constanța spre India cu 70 la sută, domnitorul Alexandru Ioan Cuza scria: „Această întreprindere este... o operă care va fi mîndria epocii noastre. Îmi place să cred că noua cale deschisă comerțului lumii va fi de folos și Principatelor Unite".

Nu putem încheia „istoria" acestei căi navigabile fără a aminti și faptul că la modernizarea canalului, cu mai bine de 10 ani în urmă, au participat și specialiști români, unii timonieri de pe Dunăre pilotînd vase pe Canalul de Suez, această cale de ape care elimina din circuitul maritim spre Indii ocolirea unui întreg continent.

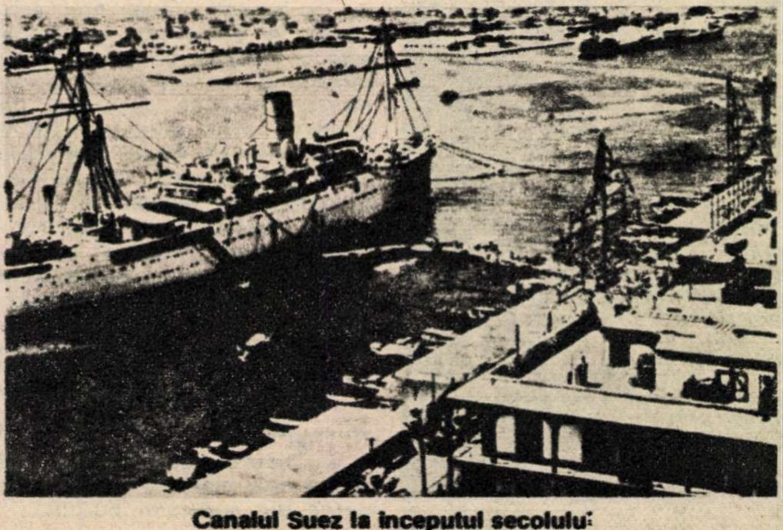

Canalul Suez la începutul secolului

Oceane unite, continente despărțite

Să zburăm acum, tot cu aripile imaginației, la limba de pămînt care leagă cele două continente americane, cel de nord și cel de sud. Sîntem în fața Istmului Panama care, pînă în 1914, bara drumul dintre Oceanul Atlantic și Oceanul Pacific, obligîndu-i pe corăbierii din Boston și New York să ocolească întreaga Americă de Sud pentru a ajunge în largul Pacificului.

...Să dăm înapoi iarăși filele istoriei și să poposim în sala unde are loc Congresul Internațional de Geografie. Este 29 mai 1869. Ferdinand de Lesseps are 64 de ani. Peste cîteva luni va inaugura Suezul. La Congres se lansează ideea tăierii Istmului Panama cu un canal. Delegații îl aleg ca președinte al „Societății Canalului Panama" pe Lesseps, care, după cum spunea chiar el, „... după o victorie (Suezul), nu-și poate refuza alta".

Pentru începerea și finalizarea proiectului vor trebui depășite multe obstacole. Mai ales că se prevăd ecluze, ba chiar și un... tunel. Chiar dacă viitorul Canal Panama va avea o lungime de două ori mai mică decît a Suezului, greutățile sînt enorme. Istmul Panama nu reprezenta o regiune deșertica și plata, ca în Egipt, ci era o zonă bîntuită de ploi tropicale, care provocau adesea alunecări de teren. Mai mult, aici făceau ravagii frigurile galbene și malaria (între 1881, cînd au început lucrările, și 1888, cînd s-au sistat, bolile au secerat 5 527 de oameni). La construirea ecluzelor a fost solicitat Eiffel, inginerul devenit, mai tîrziu, faimos odată cu ridicarea turnului din Paris care-i poartă numele. Canalul începea la Colon (pe țărmul Atlanticului), trecea prin lacul Gatun și ajungea la Pacific, în apropierea orașului Panama.

Construcția canalului avea să fie foarte dificilă; condițiile de lucru, ca și cele financiare, se dovedeau adesea de netrecut. De altfel, în anul 1888 „Societatea Canalului Panama" dă faliment, iar lucrările sînt sistate.

Canalul Panama avea să fie terminat abia în 1914. În ultimele decenii, această arteră maritimă a fost lărgită și adîncită, pentru ca prin ea să treacă și nave moderne, de tonaj mare, iar la capete i s-au făcut șenale, așa că acum Canalul Panama are lungimea de 81 km.

O peninsulă devine... insulă

Un alt important canal de navigație, cunoscut în întreaga lume, este canalul Corint. În secolul trecut, corăbiile care plecau de la Pireu spre Patras, în Golful Corint, trebuiau să ocolească întreg Peloponezul, cale de 400 km. Și aceasta din pricina unei limbi de pămînt, lată de 6 km, care ținea legată Peninsula Moreea (Peloponezul) de bătrînul nostru continent.

Ideea tăierii acestui istm datează din secolul al IV-lea î.e.n., cînd grecii antici au construit pentru corăbii un drum pe... uscat, pavat cu dale de piatră lustruită (mereu uns cu seu), cu nervuri de ghidaj, căruia i-au spus „diolcos". Trecerea din

Marea Egee (Golful Saronic) în Marea Ionică (Golful Corint) se făcea cu ajutorul unei sănii uriașe, pe care erau urcate corabiile și apoi, cum spune Strabon, trase cu frînghiile de la un bazin maritim la altul.

Mulți împărați romani s-au gîndit să sape un canal la Corint, pentru a scurta, cu aproape 400 km, drumul dintre Roma și Atena. Cezar, Caligula, Traian și Hadrian au trimis specialiști la fața locului, iar Nero a și inaugurat lucrările, făcînd corintienilor un dar simbolic: o lopată de aur, cu care să disloce prima brazdă de pămînt.

Canalul Corint a fost construit abia după 1 800 de ani, la sfîrșitul secolului trecut, între 1882 și 1893, de o societate franceza, avînd lungimea de 6 343 m, lățimea de 22 și adîncimea de 9 m (ca și Suezul, la inaugurare). Nivelul apei se află la peste 30 m adîncime, astfel ca, stînd pe malul celalalt, corabiile ți se par... liliputane, navigînd într-o... prăpastie.

O cale scurtă — Canalul Corint — leagă două mări.

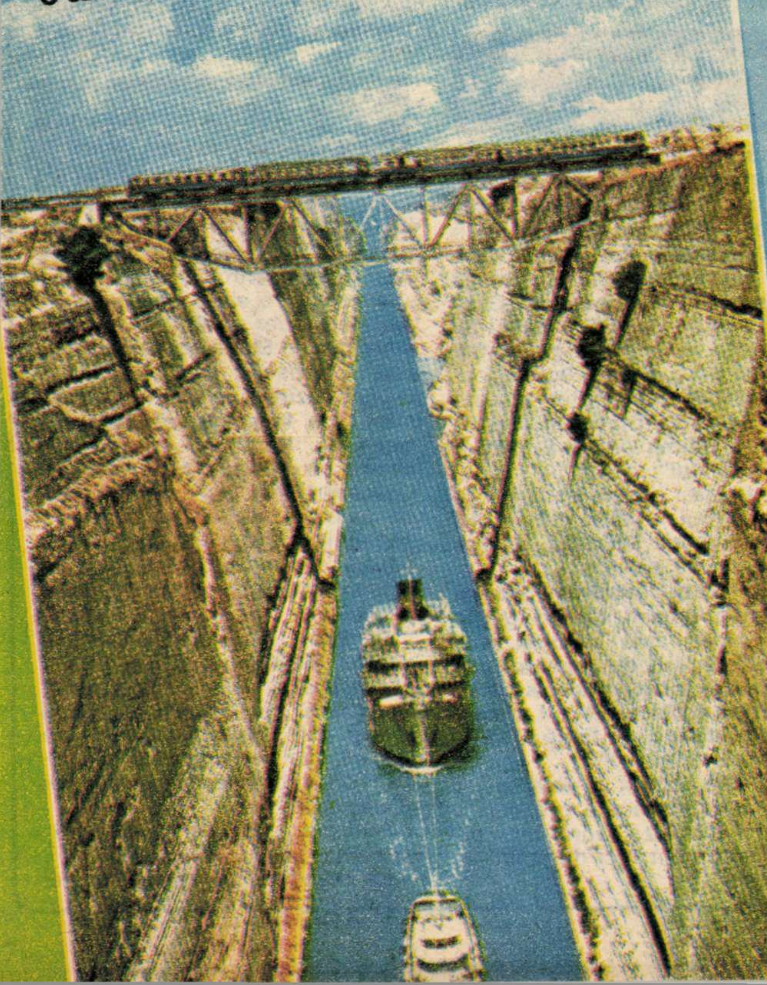

Al patrulea braț al Dunării

In lume exista multe asemenea „drumuri albastre" create de mintea și brațele oamenilor. Am putea aminti, de pildă, Canalul Kiel, care face legătura între Marea Nordului și Marea Baltică, transformînd Danemarca într-o insulă, sau Canalul Volga-Don, cu ajutorul căruia s-a „unit" Baltica de Marea Neagră. Să amintim, de asemenea, despre canalele care leagă, prin Sena și Rhon, Golful Biscaya de Marea Mediterană, de rețeaua de căi de apă dintre Marea Nordului și Marea Neagră sau despre canalele care au făcut ca Chicago, Detroit și Montreal să devină porturi la Atlantic.

Cea mai nouă și una dintre cele mai importante construcții de acest fel din lume este Canalul Dunăre-Marea Neagră, inaugurat cu peste trei ani în urmă. El este încununarea unei grandioase pagini de istorie contemporană, ce întregește suita de realizări remarcabile din anii Epocii **Nicolae Ceaușescu**. Iată principalele momente ale nașterii și devenirii canalului Dunăre-Marea Neagră. În 18 iunie 1973, Comitetul Central al partidului hotărăște, în cadrul unei plenare, realizarea acestei monumentale căi navigabile. În același an se reiau studiile privind construcția canalului, se analizează și se stabilesc la fața locului cele mai rentabile soluții de amplasare și construcție. Lucrările de execuție a canalului încep în ultimul trimestru al anului 1975. După opt ani, în decembrie 1983, după o munca eroică, plină de abnegație și dăruire, erau terminate lucrările de bază și începeau pregătirile pentru deschiderea navigației. Cîteva luni mai tîrziu, în aprilie 1984, ultimul tronson al canalului este umplut cu apă. Se apropie momentul istoric în care apele Dunării și ale Mării Negre se vor întîlni, pentru prima dată de la începuturile lumii, într-un alt punct decît cele trecute pe hărți. Și iată, la 26 mai 1984, istoria a preluat pentru totdeauna efigia acestei magnifice construcții, ale cărei dimensiuni și importanță economică sînt ilustrate de principalii parametri tehnici: adîncimea la nivelul normal de exploatare — 7 m; lățimea de bază — 70—120 m; lungimea — 64,2 km, scurtînd cu 400 km vechiul drum al Dunării spre Mare. Circulația se poate efectua în ambele sensuri de navigație, în convoaie alcătuite din șase baraje, cu o capacitate de pînă la 3 000 t fiecare, cu remorchere împingătoare, convoiul avînd în total 296 m lungime și 23 m lățime. De asemenea, pot naviga și vase de pînă la 5 000 t.

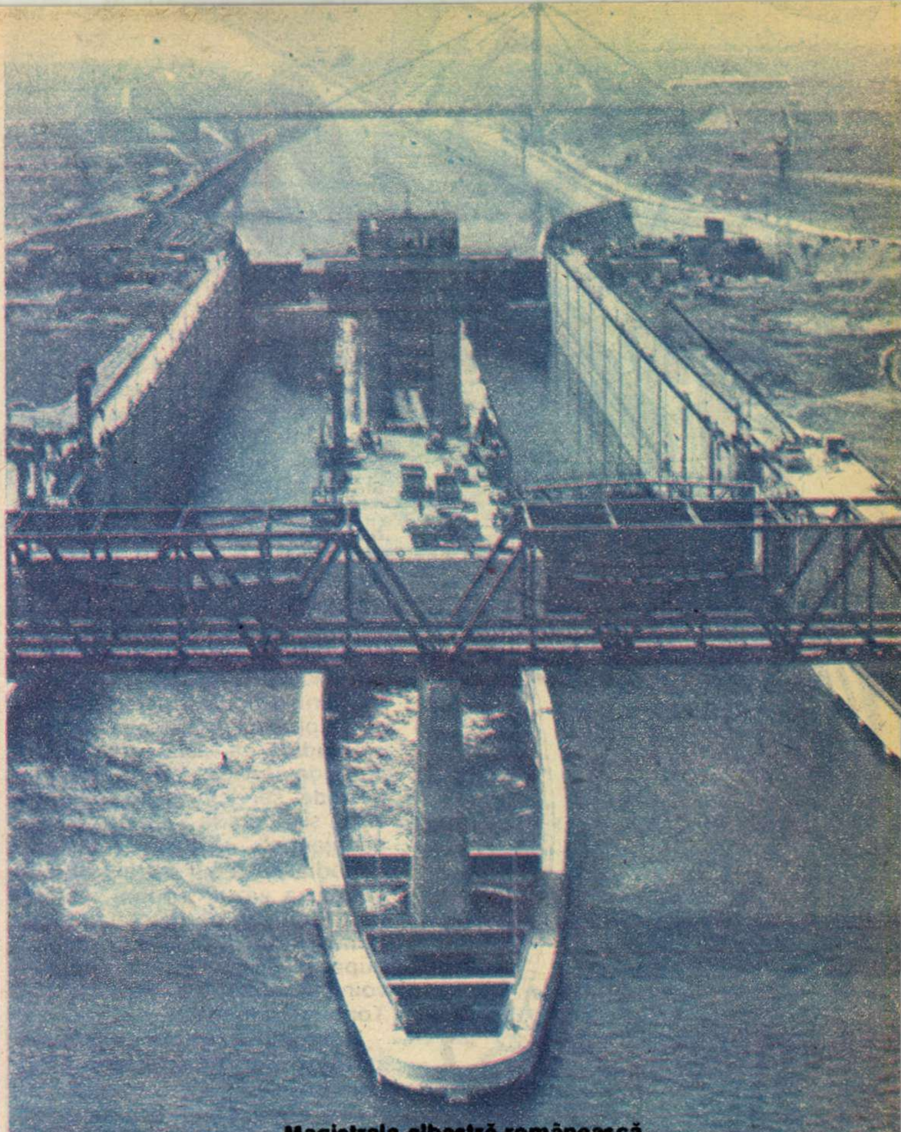

Magistrala albastră românească.

Aceste caracteristici situează Canalul Dunăre-Marea Neagră — conform normelor O.N.U. —, în clasa a VI-a, cea mai înaltă clasă atribuită canalelor interioare.

„Magistrala albastră" românească este o veritabilă premieră mondială, realizarea să necesitînd excavarea a 300 milioane mc de pămînt (volum superior excavațiilor pentru construcția Suezului sau a canalului din istmul Panama), precum și turnarea a 3,6 milioane mc beton și montarea a peste 20 000 t echipamente.

Canalul transdobrogean — al IV-lea braț al Dunării — și-a unit apele la 21 noiembrie 1987 cu cele ale „Canalului mic", Poarta Albă-Midia Năvodari, cu o lungime totală de 31,6 km. Ca și la canalul magistral Dunăre-Marea Neagră, peste noua cale de apă au fost înălțate 7 poduri rutiere și de cale ferată, care asigură transportul operativ peste albia canalului. La punctele extreme ale Canalului Dunăre-Marea Neagră, respectiv la Cernavodă și Agigea, există două ecluze, pentru că apele Dunării sînt mai sus decît ale mării, așa încît navele ce călătoresc pe canal trebuie ridicate (cînd vin dinspre mare) și coborîte (cînd merg spre mare).

Aceste noi ctitorii, inscrise la loc de cinste în cronica evului nostru socialist, stau mărturie pentru puterea de muncă și capacitatea creatoare a poporului român.

SEVER NORAN

SEMAFOR

Prim plan

E era un mic şurub cu arc şi se rătăcise pe coridorul de la etajul întîi.

Codău Sorin l-a văzut, dar nu l-a ridicat. Alerga furios după Toderică Mircea. Bietul Toderică fugea disperat cu fularul fluturînd ca o coadă de cometă.

Vasiloiu Dan şi Horga Sergiu l-au văzut amîndoi în acelaşi timp, avînd o inspiraţie comună: să joace fotbal cu el. Este atractiv, deoarece un şurub cu arc are traiectorii imprevizibile. Într-adevăr, la al patrulea şut a nimerit în geam. Sticla a crăpat umplîndu-se de raze, dar n-a căzut. Totuşi cei doi au socotit că e mai bine să dispară.

Coculescu Doina l-a văzut şi l-a ridicat. Crezuse că e un cercel, dar, constatînd că nu e decît un şurub, l-a azvîrlit la loc.

Codău Sorin a mai dat o dată cu ochii de el, dar tot nu l-a ridicat; gonea întruna după Toderică Mircea care nu mai ştia pe unde să se mai ascundă cu coada lui de cometă.

Dobroţel Octav l-a văzut şi l-ar fi luat, dar s-a temut că-l observă Mănăilă Grigore. Mănăilă are obiceiul să se facă stăpîn pe tot ce vede mai de soi la Dobroţel pe motiv că ar fi prieteni. Dobroţel a renunţat la interesantul şurub. „Decît să mi-l ia şi pe ăsta..."

Dogaru Silviu n-a văzut şurubul cu arc. A călcat pe el şi a alunecat, s-a lovit la genunchi. A vrut să-l ia şi să-l arunce la coş, dar s-a răzgîndit. „Las' să stea acolo, şi-a spus el, s-o păţească şi alţii, de ce să fiu numai eu păcălitul?"

Viziru Ancuţa l-a văzut, dar şi-a spus că n-are nici un rost să-l ridice ea, asta-i treaba elevului de serviciu. „O să aflăm cine-i de serviciu, şi-a spus Ancuţa, şi-l dăm la **Semafor** pentru neglijenţă."

Codău a trecut a treia oară în goană, a văzut şurubul, dar tot nu l-a ridicat, de data asta fugea şi mai tare întrucît acum alerga după el Naşu Fănică, noul şi voinicul coleg de bancă al lui Toderică Mircea.

Dobroţel s-a întors să ia totuşi şurubul, dar nu l-a mai găsit. Dispăruse.

O oră mai tîrziu, echipa de filmare era gata să-şi înceapă lucrul. Pretutindeni domneau ordinea şi emoţia; avea să se nască un film despre ei şi şcoala lor. Niciodată nu arătaseră atît de simpatici şi de cuminţi. Locurile şi unghiurile de filmare fuseseră stabilite, proiectoarele scăldau totul într-o baie de lumină.

— Stop! a oftat operatorul. Stingeţi. Nu merge aparatul.

— Dar ce are? s-a necăjit regizorul. Ce-i lipseşte?

— Un şurub. Nu ştiu ce s-a întîmplat cu el.

— N-ar fi mare lucru, a spus Codău Sorin. Găsim noi altul, imediat.

— N-o să găsiţi nimic, e un şurub special, cu arc. Fără el, aparatul nu merge. Filmarea se amînă.

Toţi erau adînc dezamăgiţi, dar tocmai atunci a intrat Toderică Mircea cu fularul fîlfîind. Era bucuros că măcar aici a scăpat de Codău. Avea în mînă şurubul cu arc:

— N-o fi ăsta?

— Ba da! a exclamat fericit regizorul. Unde l-ai găsit? Bravo ţie! Pe tine o să te filmăm cel dintîi. În prim plan!

— Nu e corect! a bombănit Codău. Păi şurubul ăsta l-am văzut şi eu! Toţi l-am văzut! Toderică n-are nici un merit!

Dar regizorul nu şi-a schimbat părerea.

OVIDIU ZOTTA

TRIBUNA CITITORULUI

Vă rugăm să citiţi cu atenţie scrisoarea **Corneliei Istrate** din clasa a VIII-a, Şcoala nr. 3, Codlea — Braşov:

Eu suflu pentru că ea copiază!

„S-a intimplat la un extemporal. Colegul meu, Săndeanu, elev cam slăbuţ, nu prea avea spor la scris, iar eu nu voiam să-i şoptesc.

Am văzut-o însă pe Rozalia copiind de zor, ceea ce m-a uimit. Ea este bună la invăţătură, mai bună decît mine. De ce să copieze?!

Mi-a fost ciudă şi am inceput imediat să-i suflu lui Săndeanu pină i-am spus tot.

Cind s-au adus rezultatele, Rozalia avea 7, iar Săndeanu, 9.

Ce spuneţi, am procedat bine?"

Îi mulţumim Corneliei pentru această excelentă relatare, foarte realistă şi foarte bine scrisă. Rubrica „Tribuna cititorului" aşteaptă răspunsurile voastre la întrebarea Corneliei!

Dorel este din nou bănuitor...

Hotărît lucru, printre cititorii revistei noastre se află gramaticieni redutabili! **Cristina Chirilă** din Iaşi, Bd. Dimitrie Cantemir nr. 10, **Mihaela Popa** din localitatea Nărteşti — Galaţi, **Natalia Crişan** şi **Alina Napeu** din Cîmpeni — Alba şi mulţi alţii şi-au exprimat, în mod argumentat, opinia despre autorul acelei „corespondenţe mai puţin atrăgătoare", supusă părerilor voastre de către ultima ediţie a „Tribunei cititorului".

De aceeaşi părere este şi corespondentul nostru **Marin H.** din localitatea Merişani — Argeş, care ne scrie:

„Felul cum lucrarea posedă asemenea greşeli de ortografie *(mam* **jucat,** *mau* **ascultat,** *i-ar* **eu... etc. in loc de aspectul corect: m-am jucat, m-au ascultat, iar eu) ne arată că elevul n-avea cum să adauge, pe lingă nota 4, notele de 9 şi 10!"**

Aşa este, Marin a detectat şi el, cu precizie, toate greşelile...

Totuşi, surpriză: Dorel nu e pe deplin mulţumit nici de stilul lui Marin!

Oare Dorel are dreptate sau caută noduri în papură?!

„Tribuna cititorului" aşteaptă parerile voastre!

Ce mai spun, ce mai propun cititorii

„Sînt abonată la revista „Cutezătorii" din anul 1984, dar abia acum m-am hotărît să vă scriu. De ce? Pentru că vreau să-mi exprim recunoştinţa faţă de revistă. Datorită ei, mi-am format obiceiul de a citi şi de a dori mereu să aflu ceva nou. Vă rog să mai publicaţi anchete şi povestiri despre disciplină şi comportare."

Maria Berariu, cl. a VI-a, Şcoala nr. 11, Suceava

„Mă număr printre sutele de mii de cititori ai revistei. Îmi place foarte mult. V-aş ruga să publicaţi în continuare articole din istoria cărţii şi a ziarelor".

Cătălin Lazăr, cl. a VI-a, Şcoala nr. 5, Oneşti — Bacău

„Aştept cu bucurie în fiecare săptămînă revista, în care găsesc mereu articole interesante. Propun să publicaţi la rubrica Enciclopedie „Cutezătorii" un articol despre avicultură.

Colegul vostru, **Dan Dorobăţ**, Şcoala nr. 197, Bucureşti

Îi mulţumim Mariei, lui Cătălin, lui Dan şi celorlalţi corespondenţi pentru aprecieri şi sugestii. Propunerile lor au şi ajuns la secretariatul de redacţie, spre a fi utilizate la alcătuirea sumarelor pentru numerele viitoare.

O frază memorabilă în corespondenţa săptămînii

Elena Livinţi, cl. a V-a, Şcoala nr. 4, Vaslui, a vrut să afle cum de a reuşit colega ei **Mihaela Adimi** să devină dintr-o elevă „de nota 7" o elevă cu 10 „pe linie" (are doar un 9). Iată cum îşi sintetizează Elena constatările în finalul scrisorii:

„Am văzut-o pe Mihaela acasă stind ore in şir cu zimbetul pe buze la lecţii şi mi-am dat seama că munca o face fericită".

Aceasta este fraza memorabilă pe care am afes-o din scrisorile săptămînii. Care dintre voi va fi autorul frazei pe care o vom alege săptămîna viitoare?

*

Şi acum, să mai spunem că, pentru excelentul lor spirit de observaţie şi de sinteză, **Cornelia Istrate,** din Codlea, şi **Elena Livinţi,** din Vaslui, vor primi de la redacţie legitimaţia de pionier-corespondent al revistei „Cutezătorii".

Rubrica „Tribuna cititorului" aşteaptă scrisorile voastre.

La revedere, pe data viitoare.

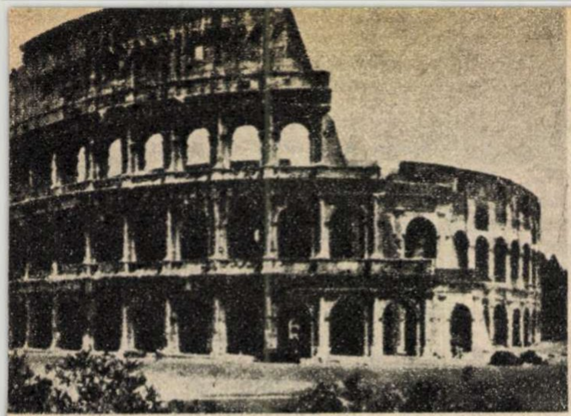

Ați întrebat? Vă răspundem!

Colosseum

• Ce este Colosseum-ul, iată întrebarea cu care s-a adresat redacției IOAN CARABEȚ din TIMIȘOARA.

Una dintre marile construcții ale lumii antice, comoară de arhitectură romană, este Colosseum — operă gigantică edificată la Roma în vremea împăraților Vespasianus și Titus —, inaugurat în anul 80. Construcția era de formă eliptică (188x156 m), avînd 80 de rînduri de gradene (trepte pe care se așezau spectatorii) și o arenă centrală (aproximativ 86x54 m). Putea cuprinde 80 000—100 000 de oameni, care asistau la spectacole de o deosebită amploare. Astăzi, construcția poartă vizibil semnele deteriorărilor ce au avut loc în decursul celor 19 secole de existență. Pînă la o eventuală restaurare s-au luat unele măsuri de a proteja această „carte de vizită" a civilizației Romei antice de avalanșa vizitatorilor și traficul automobilistic.

Cel mai mare munte din EUROPA

• „Care este cel mai înalt munte din Europa?" — ne întreabă CRISTIAN ȚĂPUȘEANU din comuna PIETRARI, județul Vîlcea.

Cel mai înalt masiv muntos de pe continentul european este cunoscutul Mont Blanc, care măsoară o altitudine maximă de 4 810 m. E situat în Alpii vestici, la granița dintre Franța, Italia și Elveția, fiind format din roci cristaline. Are numeroși ghețari, printre care Mer de Glace. Pe sub Mont Blanc este construit — legînd Franța de Italia —, un tunel pentru automobile, lung de 11,5 km. Masivul, care e un însemnat centru de alpinism, adăpostește un observator astronomic și meteorologic.

PE SCURT

• **Mihaela Brînzan, Școala Raci,** județul Gorj: Aproape jumătate din populația țării învață. În anul școlar 1987—1988, numărul preșcolarilor, elevilor și studenților se ridică la 5,6 milioane • **Daniela Popa, Piatra Neamț:** Denumirea de Australia este întîlnită pentru prima dată în scrierile astronomului grec Ptolemeu (sec. II e.n.), care amintea de Terra Australis Incognita (Pămînt sudic necunoscut). Abia în secolul al XIX-lea continentul a primit definitiv numele de Australia, cînd navigatorul englez M. Fleandres a propus ca pămîntul ultimului continent descoperit pînă atunci să poarte acest nume • **Gabriela Șindrilaru, Școala Cislău,** județul Buzău: În 1927, chimistul german Röhn pune la punct fabricarea polimetacrilatului de metil, pe care l-a brevetat sub numele de plexiglas • **Elena Tatu, Școala Boldești,** județul Prahova: Cel mai vechi stat-republică din Europa este San Marino, întemeiat în anul 1263, a cărui suprafață ocupă numai 61 de kilometri pătrați.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

PREGĂTIREA PIONIERILOR PENTRU A INTRA ÎN UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST

Peste puțin timp, în trimestrul al III-lea al anului școlar, pionierii din clasele a VIII-a care îndeplinesc condițiile prevăzute de Statutul Uniunii Tineretului Comunist vor fi primiți în U.T.C.

Dobîndirea de către pionier a calității de membru al U.T.C. presupune nu o simplă trecere dintr-o generație în altă generație, ci o înțelegere superioară și o creștere corespunzătoare a răspunderii politice a acestuia, conturată în cadrul organizației revoluționare de copii, o implicare mai profundă în întreaga activitate social-politică și economică de dezvoltare a patriei. Odată cu primirea carnetului roșu de utecist, pionierului de pînă atunci i se oferă posibilități mai largi de manifestare a personalității sale, pe măsura vîrstei pe care o are și a experienței sociale pe care a dobîndit-o, îi revin noi și sporite răspunderi în pregătirea sa, prin muncă și învățătură, pentru a deveni util societății, suind o nouă treaptă a devenirii lui revoluționare.

Avînd în vedere importanța acestui eveniment deosebit din viața și activitatea purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, consiliilor și comandamentelor pionierești, în colaborare cu organizațiile U.T.C. le revine permanent sarcina de a organiza și desfășura multiple activități politico-educative care să asigure pregătirea temeinică a pionierilor care vor păși în rîndurile organizației U.T.C. Este vorba, practic, de intensificarea întregii activități politice și organizatorice, de realizarea unor acțiuni interesante și atractive, cu un bogat conținut politico-educativ, de creștere a răspunderii pionierilor, a întregului detașament față de îndatoririle pe care le au, între care învățătura, munca practică, tehnico-aplicativă, disciplina, participarea la viața de organizație se situează în frunte. Fiecare pionier care dorește să intre în organizația tineretului revoluționar trebuie să ajungă la înțelegerea faptului că viitorul utecist este mai întîi un pionier destoinic, remarcabil.

Cercurile pentru studierea și dezbaterea Statutului Uniunii Tineretului Comunist, organizate pentru pionierii din clasa a VIII-a în toate unitățile, reprezintă una dintre cele mai eficiente forme de pregătire, care asigură din timp cunoașterea de către viitorii uteciști a prevederilor statutare, a drepturilor și îndatoririlor membrilor U.T.C. Însușirea Statutului Uniunii Tineretului Comunist este însoțită permanent de cunoașterea directă a activității care se desfășoară în cadrul Uniunii Tineretului Comunist. Activitățile de muncă și politico-educative comune ale pionierilor și uteciștilor, invitarea tinerilor uteciști, fruntași în producție, în mijlocul detașamentului, întîlnirile organizate cu aceștia la locul de muncă, în fabrici, uzine, pe ogoare și șantiere contribuie la înțelegerea de către pionieri a semnificației politico-educative a momentului pe care îl vor trăi la intrarea în Uniunea Tineretului Comunist, la dezvoltarea răspunderii față de îndeplinirea îndatoririlor pe care le vor avea.

Totodată, pentru lărgirea orizontului politic al viitorilor uteciști, în programele detașamentelor și unităților sînt extinse în această perioadă activitățile prin care pionierii sînt sprijiniți să cunoască istoria mișcării comuniste, revoluționare de tineret din țara noastră, obiectivele și sarcinile ce revin Uniunii Tineretului Comunist în înfăptuirea exemplară a politicii Partidului Comunist Român de edificare socialistă și comunistă a patriei.

Anul acesta, așadar, este deosebit de bogat în evenimente pentru pionierii din clasa a VIII-a, un an în care dorința de a intra în U.T.C. se împletește cu cea a trecerii în prima treaptă liceală.

Vă dorim succes, dragi prieteni, în îndeplinirea acestor frumoase năzuințe, izbînzi tot mai mari în întreaga voastră activitate.

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII“

FLORI GINGAȘE ALE PRIMĂVERII

Încă din februarie, de la cîmpie și pînă în zonele subalpine, prin păduri, rariști de pădure și poiene apar ghioceii, zoriți să prindă întîile raze mai calde ale soarelui. Pe la inceputul lui martie se ivesc și ghioceii bogați (nodutele) în pajiștile umede și regiunile de dealuri. Acești primi „vestitori ai primăverii“ din lumea florilor sînt bine cunoscuți, așteptați, îndrăgiți. Însă primăverile tuturor zonelor țării noastre vin nu doar cu ghiocei și viorele, brebenei și toporași, ci cu un adevărat tezaur, mult mai bogat și variat, de corole multicolore, care ne încîntă privirea.

Aliorul sau laptele cucului, cu miros amărui și flori gălbioare, înflorește pe margini de drum, prin pajiști, tufărișuri, din zona de stepă pînă la munte. Brîndușa de cîmpie și sora ei brîndușa de munte, cu flori colorate în roz, liliachiu, alb, galben, auriu, împestrițează iarba fragedă încă din martie. În Dobrogea și în rezervația transilvană de la Zau de Cîmpie apar petalele roșii ale bujorului de stepă. De-a lungul pîraielor, în locuri mlăștinoase și la munte înflorește, gălbui și delicat, în aprilie, captalanul (brusturul), cel cu frunze late, alături de colțișor, o plantă care trăiește numai aici. În martie, prin zonele împădurite de la cîmpie și pînă la munte apar florile cuscrișorului (supranumit și mierea ursului), în timp ce pe coastele însorite, înierbate din Cîmpia Transilvaniei și fînețele sucevene se ivește dedițelul vînăt, urmat adesea de ruda sa dedițelul plecat și mult mai rarul dedițel mare, semnalat în Muntele Scărița din Apuseni.

Luna aprilie aduce bucuria înfloririi unei mari rarități — și ea o varietate specifică țării noastre — drețele, care vegetează numai în pîrîul termal Pețea, lîngă băile „1 Mai“ din apropierea Oradiei.

În pădurile de stejar din sud-vestul țării apar, în martie-aprilie, florile ghimpelui — un arbust pitic, monument al naturii, rudă cu crinul. Rară, viețuind doar în cîteva puncte din munții noștri, apare floarea iederii albe. Tot la început de aprilie, pădurile de foioase se umplu de mirosul suav al lăcrămioarelor sau mărgăritarelor, cele cîntate cu duioșie de Alecsandri. Laleaua pestriță, cu flori de un farmec aparte, apare sporadic în poiene și margini de pădure, în silvostepă, în timp ce sora ei, laleaua de Cazane, de un galben intens, luminează stîncăriile abrupte din defileul Dunării.

Narcisele (coprinele), cu aroma lor specifică, albesc pajiști și rariști de păduri nu doar în vestita Dumbravă a Vadului din apropierea Făgărașului, ci și în multe alte locuri pitorești: la Saca Rodnei în Harghita, la poalele Bucegilor și ale Călimanilor, pe muntele Piatra Cetii. Pochivnicul înflorește frecvent, cu flori de un violet întunecat, încă din martie și pînă în mai, prin pădurile aflate din regiunea de cîmpie pînă la dealuri.

Primula cea cu flori galbene apare sporadic în poiene și în rariștile de pădure de pe coaste însorite, uscate, situate pe soluri calcaroase; ca și porumbeii din familia liliaceelor, ce au flori cu nuanțe alb-lila. Pe pajiști, în rariștile de pădure și tufărișurile din zona de stepă, înflorește frecvent, din martie pînă în mai, rușcuța de primăvară. Florile ei galbene sînt fototrope, urmărind (ca și floarea-soarelui) mișcarea pe boltă a astrului zilei. Scrintitoarea de nisip, din familia rosaceelor, este comună prin fînețele însorite și uscate, de la cîmpie pînă la munte, unde, încă din martie, își etalează florile galbene.

În munți, îndeosebi în Apuseni, din aprilie, apar florile gingașe, delicate ale tămîioarei, ce atîrnă în buchete pe grohotișuri și stîncile calcaroase. Relativ rară, prin munți, în păduri de fag și în amestec cu esențele de rășinoase, pe soluri pietroase sau stînci de calcar umbrite, viețuiește tisa, care înflorește prin aprilie. Este declarată monument al naturii, fiind apărată de cei care o taiau fără milă pentru a produce din lemnul ei tare, brun-roșcat, statuete, bibelouri și mobilă fină. În Transilvania și în județul Suceava, rar, poate fi întîlnită tulichina mică, plantă cu aspect modest, cu flori roșii, ce au un parfum aparte, plăcut. Apare prin stîncării și coaste pietroase, însorite, începînd din luna aprilie. Planta se bucură de statutul de monument al naturii. Să amintim și vuitoarea, element fitogeografic circumpolar, care viețuiește și la noi, sporadic, prin locurile umede, turbării, la munte, alături de roua cerului, răchițelele și pinul pitic.

Acestea sînt doar unele din podoabele florei spontane ale primăverilor românești, selectate din cele peste 3 500 de plante cu flori care viețuiesc în țara noastră, sporindu-i frumusețea cu imagini încîntătoare, care, nu o dată, i-au inspirat pe poeți, ce le-au cîntat în versuri, precum acestea, semnate de Al. Macedonski: „Frumoase flori, rochițe delicate,/ Voi vă urcați — urcați-vă mereu.../ Zîmbiți voios de soare colorate“...

CLAUDIU VODĂ

CALEIDOSCOP

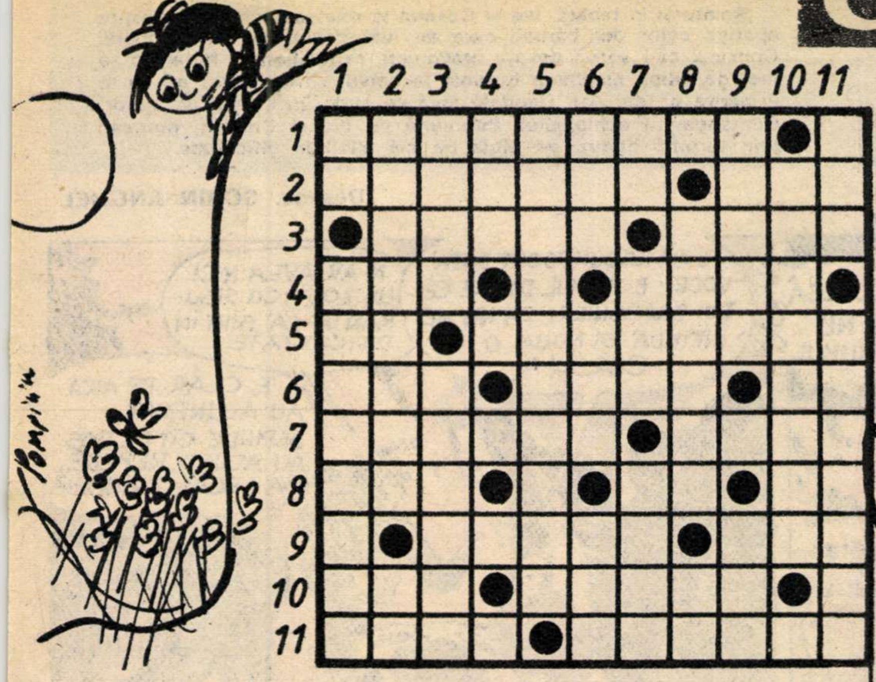

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1										●	
2								●			
3	●						●				
4				●		●					●
5			●								
6				●					●		
7							●				
8				●		●			●		
9		●						●			
10				●						●	
11					●						

Primăvara

ORIZONTAL: 1) Perioada Renașterii. 2) Lucrare agricolă de sezon. Pira... Anagramată! 3) Urmează topirii zăpezilor. Piesă la jocul de șah. 4) Florar. Pompă. 5) Campion. Vestitor al primăverii. 6) Trei într-o barcă! Asfințit (pop.). Nota redacției. 7) Lalea. A se uni. 8) Siglă bucureșteană. Veri! Parte! 9) Verde crud de sezon. Grăsime animală. 10) Ornament (abr.). Se sfîrșește la începutul primăverii. 11) Adevărat. Renaște primăvara.

VERTICAL: 1) Post scriptum. Atenție de primăvară. 2) Natura în straie de primăvară (masc.). Notă muzicală. 3) Noroi (reg.). Se trezește primăvara din amorțire. 4) Explozie florală primăvăratică în livezi. 5) Primăvara (pl.). 6) Între dealuri. În ianuarie! Părăluță (fig.). 7) Armăsar. Adresant (abr.). Ruda mai mică a primăverii. 8) Iese dintotdeauna pe cîmp la început de primăvară. Net! 9) Aproape maimuță! Ori. 10) Pline de floricele primăvara. 11) Rudă a bradului. Lucrare de sezon.

DICȚIONAR: VPI, ORN, IMOI, NUA, AVIAN.

PIRAMIDĂ

ORIZONTAL: 1) Primul din cămin. 2) Bărbat, soț. 3) Nevinovat (fig.). 4) Pictor și grafician român, creator al pînzei „Familie de țărani". 5) Recompensă verbală. 6) Tratat familiar. 7) Legătură directă sau colaterală între persoane care fac parte din aceeași familie. 8) Predecesor. 9) Exercită intenționat și sistematic o influență benefică asupra dezvoltării intelectuale, morale și fizice a celor mici (pl.).

Citind oblic de la 1 la 9 literele inițiale, veți afla o perioadă a vieții foarte familiară vouă.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

LA MUNTE:

1) Cabină. Ana. 2). Omul. Relaș. 3) Rarău. Smic. 4) Sinaia. 5) San. 6) Pi. R.p. 7) Adieri. Ași. 8) Durău. Inau. 9) Îri. Test. 10) Serpentine.

ȘAH

Soluția: 1... Tf1 + (cu tempo) 2. Rg3. Acum negrul continuă cu Dg5 + 3. Tg4 Te3 + și negrul cîștigă dama pentru turn și partida.

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ A ADUS ÎN CASĂ
O GĂRGĂRIȚĂ AMORȚITĂ DE FRIG.
DUPĂ UN TIMP, GĂRGĂRIȚA
S-A ASCUNS
UNDEVA,
ÎN PAGINILE
REVISTEI.
ÎNCERCAȚI
S-O GĂSIȚI!

Foto: TUDOR CRISTEA
MIHAI NIEDL
COPERTA NOASTRĂ

Pionierii din Mireșu Mare — Maramureș - și aspect din cercul de artă plastică de la C.P.Ș.P. Alexandria.

TEMPORALĂ (Criptorebus: 8, 5, 6, 5)

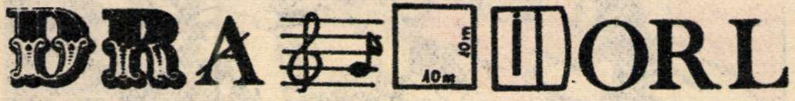

ȘAH

Diagrama

Alb: Rc1, Df3, Td1, Th1, Cc3, Cd2, Ne3, pioni: a3, b2, g3, h3;

Negru: Rb8, Dg7, Td8, Th8, Nd3, pioni: a7, b6, c7, e5, f5, h7.

Negrul începe și, după două mutări, albul cedează.

Soluția în numărul următor.

* * *

CONCURSUL
ARENA MATEMATICIENILOR

5. Un șir... modest

Să presupunem că ne referim la un șir de numere in care prima cifră este 2, următoarea 4, adică pătratul lui 2, după care vine 16, deci pătratul lui 4, și așa mai departe. Cîte cifre ar avea cel de-al 25-lea termen al șirului?

Jucați domino?

Înlocuiți piesele albe de domino prin piese punctate, în așa fel încît, adunînd punctele de pe fiecare rînd de pătrate orizontal și vertical, să obțineți, tot pe fiecare, totalul de 20 de puncte.

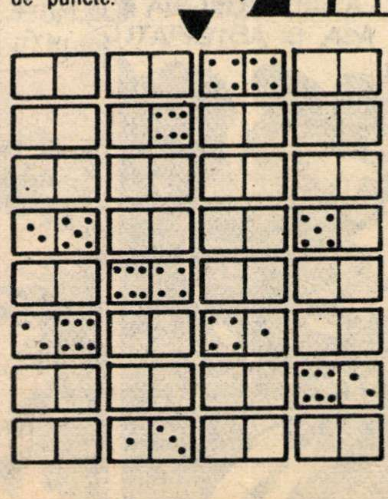

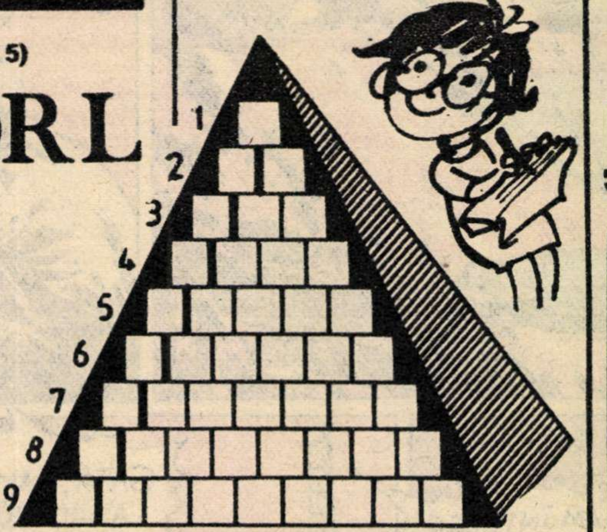

CUTEZĂTORII 11 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR: **ILEANA PIȚA;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **POMPILIU DUMITRESCU;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **VIOREL SÂMPETREAN**

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index: 41836; 16 pagini, 1,50 lei**

AVENTURI LA COTA 1600

Reintorşi in tabără, Ilie şi Cosmin le relatează colegilor despre apariţia celor doi bărbaţi care au luat capcanele cu marmote. Convinşi că-i vorba despre braconieri, expediţionarii hotărăsc să meargă, după incetarea furtunii, la ocolul silvic pentru a-i da in urmărire pe cei doi. Deodată insă se aude un strigăt de ajutor. Comandantul echipajului, impreună cu Ilie şi Cosmin, pornesc prin furtună pentru a-i ajuta pe cei aflaţi in dificultate.

Scenariul: CONSTANTIN DIACONU

Desene: SORIN ANGHEL

4

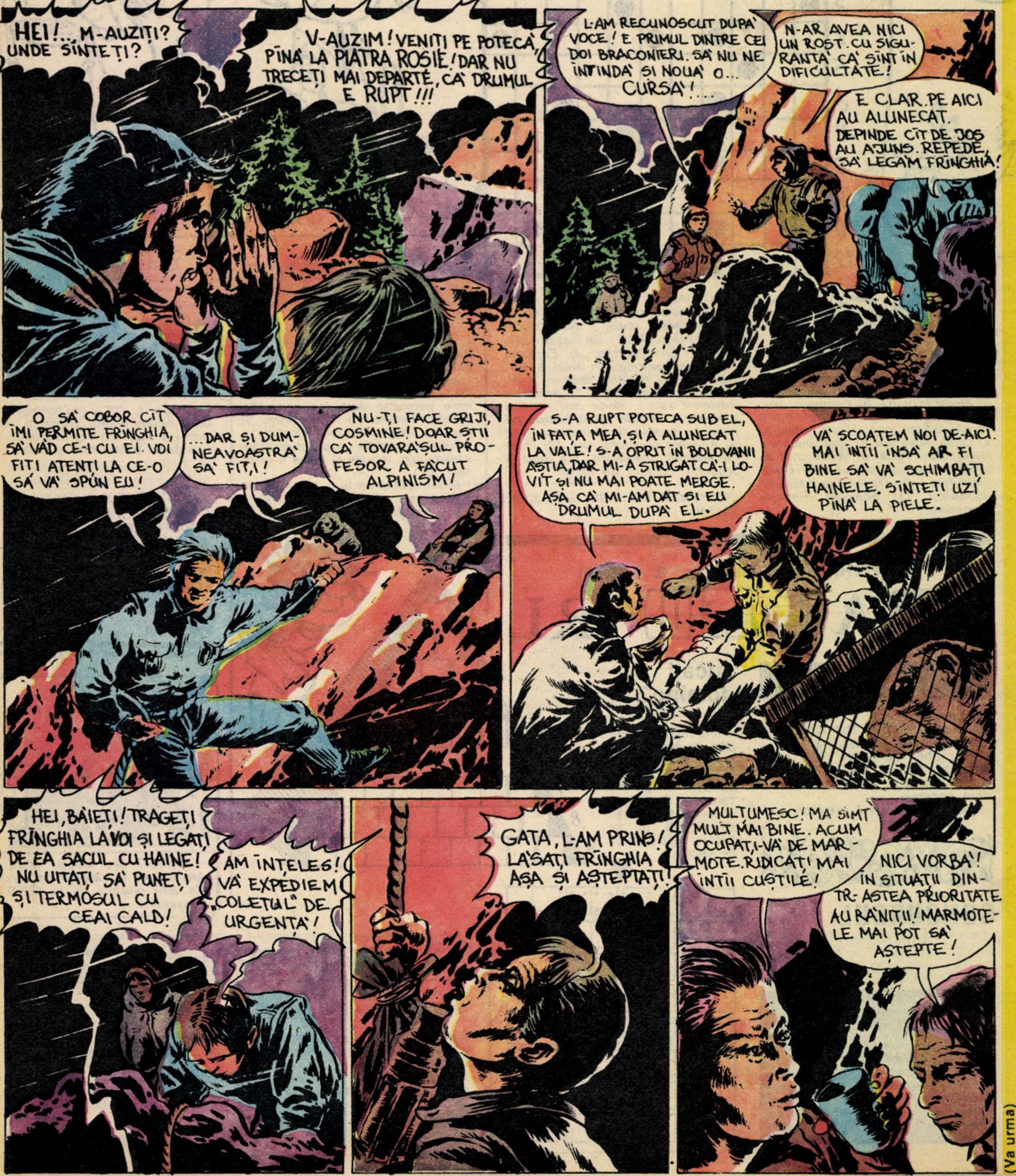
HEI!... M-AUZIŢI? UNDE SÎNTEŢI?
V-AUZIM! VENIŢI PE POTECĂ, PÎNĂ LA PIATRA ROŞIE! DAR NU TRECEŢI MAI DEPARTE, CĂ DRUMUL E RUPT!!!
L-AM RECUNOSCUT DUPĂ VOCE! E PRIMUL DINTRE CEI DOI BRACONIERI. SĂ NU NE ÎNTINDĂ ŞI NOUĂ O... CURSĂ!...
N-AR AVEA NICI UN ROST. CU SIGURANŢĂ CĂ SÎNT ÎN DIFICULTATE!
E CLAR. PE AICI AU ALUNECAT. DEPINDE CÎT DE JOS AU AJUNS. REPEDE, SĂ LEGĂM FRÎNGHIA!
O SĂ COBOR CÎT ÎMI PERMITE FRÎNGHIA, SĂ VĂD CE-I CU EI. VOI FIŢI ATENŢI LA CE-O SĂ VĂ SPUN EU!
...DAR ŞI DUMNEAVOASTRĂ SĂ FIŢI!
NU-ŢI FACE GRIJI, COSMINE! DOAR ŞTII CĂ TOVARĂŞUL PROFESOR A FĂCUT ALPINISM!
S-A RUPT POTECA SUB EL, ÎN FAŢA MEA, ŞI A ALUNECAT LA VALE! S-A OPRIT ÎN BOLOVANII ĂŞTIA, DAR MI-A STRIGAT CĂ-I LOVIT ŞI NU MAI POATE MERGE. AŞA CĂ MI-AM DAT ŞI EU DRUMUL DUPĂ EL.
VĂ SCOATEM NOI DE-AICI. MAI ÎNTÎI ÎNSĂ AR FI BINE SĂ VĂ SCHIMBAŢI HAINELE. SÎNTEŢI UZI PÎNĂ LA PIELE.
HEI, BĂIEŢI! TRAGEŢI FRÎNGHIA LA VOI ŞI LEGAŢI DE EA SACUL CU HAINE! NU UITAŢI SĂ PUNEŢI ŞI TERMOSUL CU CEAI CALD!
AM ÎNŢELES! VĂ EXPEDIEM „COLETUL" DE URGENŢĂ!
GATA, L-AM PRINS! LĂSAŢI FRÎNGHIA AŞA ŞI AŞTEPTAŢI!
MULŢUMESC! MĂ SIMT MULT MAI BINE. ACUM OCUPAŢI-VĂ DE MARMOTE. RIDICAŢI MAI ÎNTÎI CUŞTILE!
NICI VORBĂ! ÎN SITUAŢII DINTR-ASTEA PRIORITATE AU RĂNIŢII! MARMOTELE MAI POT SĂ AŞTEPTE!

(Va urma)

12

JOI, 24 MARTIE 1988.
ANUL XXII (NR. 1 067)

În sumar:

- La ora de consultaţie
- Povestea bobului de grîu
- Subredacţiile pionierești transmit

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

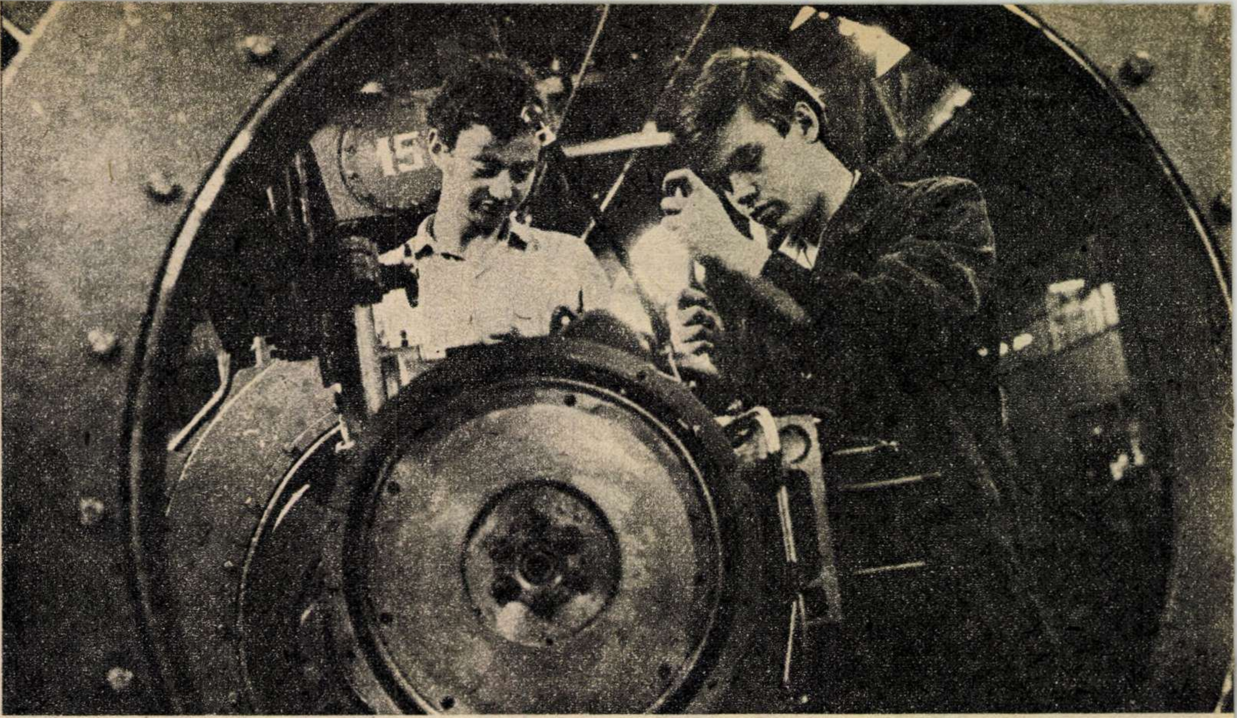

Au mai rămas doar cîteva zile pînă la încheierea primului trimestru al anului. Sînt zile în care se acționează cu abnegație și hotărîre pentru sporirea rodniciei muncii, pentru ridicarea pe o treaptă superioară a rezultatelor din toate sectoarele economico-sociale. Așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., se impun măsuri energice, în fiecare ramură și întreprindere productivă astfel încît, printr-o activitate bine organizată, să fie valorificat la maxim potențialul tehnico-material, capacitatea creatoare a colectivelor muncitorești. Îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan reprezintă pîrghia principală pentru înfăptuirea exemplară a prevederilor cincinalului 1986–1990, a obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea și Conferința Națională ale partidului privind ridicarea pe o nouă treaptă de progres și civilizație a patriei noastre.

Eforturile întregului popor sînt mobilizate, cu maximă intensitate, pentru transpunerea în viață a sarcinilor și orientărilor stabilite de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind înfăptuirea exemplară a obiectivelor celui de-al treilea an al cincinalului. Pretutindeni, în întreprinderile industriale și cooperativele agricole de producție, în unitățile de cercetare și proiectare și pe șantierele de construcții, se acționează cu maximă răspundere și hotărîre patriotică pentru ca resursele creative ale fiecărui colectiv să fie valorificate la înalți parametri de calitate și competitivitate. Rezultatele înregistrate în perioada care s-a scurs din acest an reflectă preocuparea statornică pentru folosirea la înalt randament a mijloacelor de producție, astfel încît pe baza creșterii productivității muncii și reducerii consumurilor materiale și energetice primul trimestru să reprezinte o temelie trainică pentru ca anul 1988 să se înscrie drept an hotărîtor al cincinalului pe care-l parcurgem.

Cronica întrecerii socialiste constituie, în aceste zile, o imagine semnificativă a muncii avîntate, a abnegației cu care muncitorii, tehnicienii, inginerii răspund chemărilor partidului, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu. Oamenii muncii din industria extractivă înregistrează însemnate sporuri față de sarcinile la zi; mai multe colective muncitorești din industria județelor Iași și Buzău au reușit să livreze în avans importante produse necesare economiei naționale. O atenție deosebită se acordă îndeplinirii și depășirii sarcinilor la export, domeniu în care înscriu bune rezultate numeroase unități economice, între care și cele din județul Mureș. Tot din agenda succeselor acestei perioade face parte și construcția căii ferate Vîlcele–Rîmnicu Vîlcea, aflată acum în etapa finalizării. Importantă realizare, înscrisă între ctitoriile Epocii Nicolae Ceaușescu, noua cale ferată cuprinde, pe distanța de aproximativ 40 km, 10 viaducte, printre care și cel de la Topologu, care va fi cel mai mare obiectiv de acest fel din țara noastră.

Odată cu intrarea deplină a primăverii în drepturile sale, campania agricolă cunoaște peste tot „zile fierbinți". Condițiile favorabile de temperatură și umiditate îndeamnă pe toți lucrătorii ogoarelor să acționeze cu pricepere și stăruință la urgentarea lucrărilor de sezon. Și, într-adevăr, în multe județe forțele mecanice și manuale ale tuturor satelor zoresc de dimineață pînă se lasă noaptea pentru ca fiecare cultură de toamnă să dispună de condiții favorabile de dezvoltare, pentru ca fiecare palmă de pămînt să fie bine pregătită pentru a primi sămînța unui an rodnic. Pe baza recomandărilor făcute de cercetători și specialiști în tehnologia agricolă, s-au luat și se iau măsuri eficiente pentru ca în fiecare unitate agricolă să se aplice cele mai avansate metode agrotehnice. În Dolj și Dîmbovița, în Timiș și Arad, în Teleorman și Mehedinți, în toate județele de cîmpie ale țării se lucrează în schimburi prelungite, se folosesc agregate dintre cele mai perfecționate pentru respectarea vitezelor ritmice de lucru și încadrarea în perioada optimă a lucrărilor de întreținere și a semănatului culturilor de primăvară. Obiectivele noii revoluții agrare găsesc peste tot resurse ample pentru a se asigura producții sigure și stabile, pentru ca în acest an să se obțină, așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Plenara Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor, cea mai mare producție agricolă din istoria țării. Un obiectiv la înfăptuirea căruia țăranii cooperatori, mecanizatorii, toți specialiștii din agricultură înscriu zi de zi noi fapte, noi dovezi ale hărniciei și răspunderii de a fi la înălțimea sarcinilor încredințate de partid și popor.

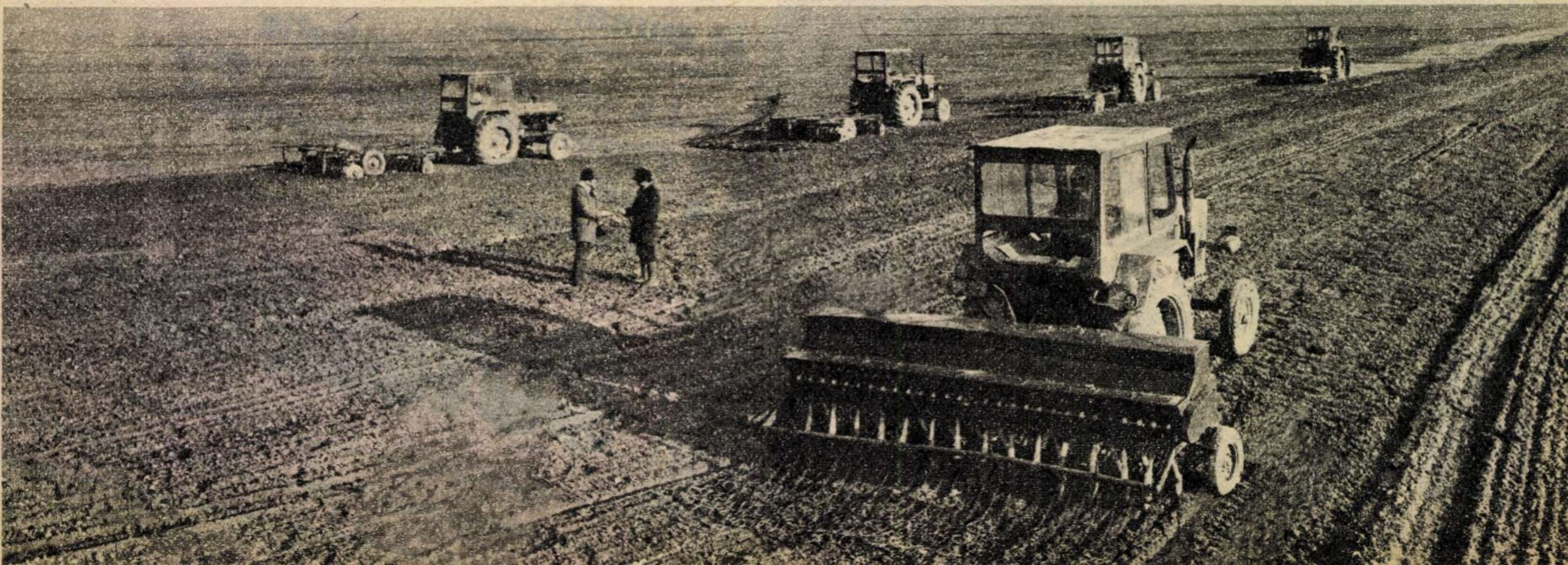

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ROMÂNESC, UN ÎNVĂȚĂMÎNT REVOLUȚIONAR, ÎN SLUJBA ÎNFLORIRII PATRIEI

> **Învățămîntul trebuie să se afle în primele rînduri ale luptei pentru nou, să fie un învățămînt revoluționar, care trebuie să tindă permanent spre tot ce este mai bun, să lupte pentru descoperirea de noi taine ale naturii, ale universului, să pună în serviciul omului, al civilizației tot ceea ce a creat și va crea natura — dar acum cu contribuția omului — mai bun în dezvoltarea generală a lumii! Numai așa învățămîntul nostru va fi permanent un învățămînt revoluționar, va servi poporul, cauza socialismului și comunismului!**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

În concepția partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, știința, învățămîntul, cultura constituie factori hotărîtori ai progresului economico-social, ai îndeplinirii cutezătoarelor strategii de dezvoltare pe care țara și le propune astăzi, ca și pentru anii ce vin. Știința, învățămîntul, cultura sînt, în această perspectivă, însemnate pîrghii menite să asigure valorificarea la înalți parametri calitativi a uriașei baze tehnico materiale a societății noastre, modernizarea necontenită a acesteia, să potențeze marile resurse de creație ale tuturor oamenilor muncii, ale întregului popor.

În acest context, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a subliniat, cu exemplară consecvență, cerința ca învățămîntul românesc contemporan să devină, în întregul său, un învățămînt revoluționar, în măsură să răspundă la un înalt nivel marilor comandamente ale etapei pe care o străbate acum țara. Să contribuie într-o măsură sporită la formarea forței de muncă, la perfecționarea pregătirii acesteia și, astfel, să aibă un aport mai important la accelerarea mersului înainte al patriei socialiste. Cu alte cuvinte, școala românească a fost chemată să se implice mai profund în pregătirea viitorului comunist al țării.

Dintr-o asemenea perspectivă, apare limpede că învățămînt revoluționar înseamnă un învățămînt care își propune țeluri și obiective revoluționare pe care le realizează prin forme și mijloace adecvate, în spirit revoluționar, propriu concepției despre lume și viață a partidului nostru. În această lumină, procesul instructiv-educativ din școală trebuie să se întemeieze pe cele mai recente izbînzi ale cunoașterii umane, să fie permanent racordat la cuceririle revoluției tehnico-științifice contemporane, să le încorporeze, ca pe un factor fundamental al formării tinerei generații. În acest scop, partidul nostru a acționat neabătut, printr-o judicioasă politică de investiții, pentru continua dezvoltare și modernizare a bazei tehnico-materiale a învățămîntului (cabinete și laboratoare, ateliere și loturi școlare), pentru legarea strînsă a învățămîntului cu cercetarea și producția, creîndu-se, astfel, largi posibilități ca școala să-și desfașoare importanta sa muncă sub semnul marilor progrese realizate de știința și tehnica vremii noastre, să țină pasul cu rapida, spectaculoasa înnoire a cunoștințelor din toate domeniile de activitate.

Procesului instructiv-educativ din școală i s-a cerut întotdeauna să pregătească oameni cu un larg orizont de cunoaștere, cu un amplu volum de cunoștințe, temeinic și multilateral formați, stăpîni pe tainele viitoarelor profesii. Astăzi, acest imperativ a devenit mai stringent ca oricînd, întrucît economia românească, o economie modernă, armonioasă, puternic și multilateral dezvoltată, conectată cu toate resorturile sale la progresul tehnico-științific contemporan, solicită din partea fiecărui om al muncii capacitatea de a cunoaște profund nu numai meseria proprie, ci și domenii apropiate ori conexe, de a domina utilaje și tehnologii de un nivel tehnic fără precedent. Aceasta reprezintă condiția hotărîtoare pentru ca fiecare tînăr să se integreze operativ și cu un randament maxim în viața economico-socială. Este, de asemenea, mai necesară ca oricînd, o bogată cultură tehnică și științifică, o temeinică pregătire profesională, întrucît numai pe această bază se poate forma și dezvolta receptivitatea față de nou, se poate asigura participarea efectivă la opera de perfecționare a mașinilor, a proceselor de producție, pentru a le spori performanțele tehnice, eficiența economică. Așa cum se subliniază statornic în documentele partidului nostru, școala românească de astăzi are, totodată, înalta menire de a forma oameni însuflețiți de spirit revoluționar, gata să-și pună puterile lor creatoare — îndemînarea și priceperea, iscusința, inventivitatea — și cunoștințele acumulate în slujba marilor idealuri ale poporului. Să lucreze adică acolo unde o cer nevoile societății, acolo unde aceasta are cea mai mare trebuință de puterea minții și brațelor lor. În același spirit, în școală trebuie să se formeze înalte trăsături morale, proprii felului de a fi al poporului nostru — dragostea de muncă, hărnicia, cinstea, demnitatea, spiritul de întrajutorare, setea de adevăr și dreptate.

Prin prisma înaltelor exigențe formulate de secretarul general al partidului, școala este chemată să formeze tinerii sub semnul cerinței învățării permanente, a unui susținut și neîntrerupt efort pentru îmbogățirea și împrospătarea cunoștințelor în raport cu progresele științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general, aceasta fiind unica posibilitate pentru afirmarea plenară a personalității omului, pentru împlinirea vocațiilor sale creatoare. Totodată, școala trebuie să formeze la tineri deprinderea de a învăța permanent, să-i înarmeze cu disciplina studiului sistematic, singura în măsură să asigure reușita în acest efort.

Investit cu înalte răspunderi social-politice, învățămîntul românesc contemporan traversează astăzi o perioadă de autentică înflorire, afirmîndu-se ca un factor hotărîtor al progresului multilateral al țării, al realizării unei noi calități a muncii și a vieții.

S. ARIEȘANU

ANCHETA NOASTRĂ

• Un detaşament în care jumătate din pionieri sînt premianţi • Orele consultaţii nu sînt obligatorii, dar comandantul detaşamentul este de părere că de la ele nimeni nu trebuie să lipsească.

La ora de consultaţie

Sîntem la una dintre şcolile bucureştene din cartierul Balta Albă — Şcoala nr. 75. În cabinetul de limba română, împreună cu tovarăşa profesoară, elevii clasei a VIII-a A se află la o oră de consultaţii.

Intrăm. Cînd ora se sfîrşeşte, intervenim cu întrebarea „Cine vine şi... cine nu vine, de obicei, la consultaţii?"

Dan Buşilă:

— Eu vin întotdeauna pentru că am prilejul să pun unele întrebări pe care la cursuri ezit să le adresez tovarăşilor profesori pentru a nu incomoda în vreun fel desfăşurarea orei. Şi încă ceva, în discuţiile din timpul consultaţiilor se ivesc şi lucruri noi pe care ni le spun tovarăşii profesori.

Ştefan Rădulescu:

În detaşamentul nostru a domnit întotdeauna o ambiţie grozavă de a ne întrece unii pe alţii. Într-un timp însă am observat că cei foarte buni la învăţătură au început să fie preocupaţi într-un mod cam exagerat de note, să le tot socotească, să le adune, să le pîndească pe cele ce vor veni. De aici şi... atitudini egoiste. La consultaţii, de pildă, colegii cu rezultate mai modeste vin destul de rar. Lucrurile s-au mai ameliorat acum, ne-am mai maturizat. Cu toate acestea, consultaţiile sînt încă, parcă, mai ales pentru fruntaşii clasei.

Ianula Marcu:

— Nu mi se pare normal ca un coleg, chiar dacă lucrează mai încet, să prefere să rămînă acasă în loc să vină la orele de consultaţii. Din păcate, s-ar putea ca motivul renunţării să fie simplul fapt că acestea nu sînt obligatorii! Că nu se pun absenţe! Unii sînt interesaţi mai ales de română şi de matematică, în ideea că la aceste materii s-ar putea să dea teste de verificare la intrarea în liceu. Dar, oare, nu trebuie să fie valoroasă întreaga noastră zestre de cunoştinţe cu care ne vom prezenta în viitoarea postură de liceeni? Sîntem, într-adevăr, o clasă bună, se zice chiar, cea mai bună din şcoală. De aceea sînt sigură că toţi colegii vor face faţă oriunde se vor prezenta. Dar se poate încă şi mai mult. Mă refer la coeziunea colectivului şi la efortul necesar de a ne ajuta între noi cu prietenie şi înţelegere.

Oana Brotac:

Exemplul care ne poate convinge de acest lucru se află chiar în clasa noastră. E vorba de colega şi prietena mea, Livia Miţaru, care a venit anul trecut la noi dintr-un sat îndepărtat din Dobrogea. Nici noi nu ne dăm seama acum de ce, la început, o necăjeam mult. Delicată, modestă şi retrasă, nouă ni se părea stîngace şi nu ne sfiam să-i atragem atenţia asupra acestui lucru. Devenise deosebit de sensibilă la privirile noastre neîncrezătoare — atunci cînd dădea răspunsuri la lecţii — se intimida şi de-abia scotea cîte un 5—6. După o vreme, într-o adunare de detaşament şi-a strîns tot curajul de care era în stare şi ne-a spus părerea ei despre comportarea noastră. Ni s-a făcut, pur şi simplu, ruşine. Eu, care simţisem din primele zile că mi-ar plăcea să-mi fie prietenă, am făcut tot ce-am crezut că-i mai bine să-i cîştig prietenia. Am observat că şi alţii urmau aceeaşi cale. Rezultatul? Acum şi ea a întărit eşalonul celor foarte buni. N-ar fi putut să fie aşa de la început?

Marius Popescu:

Drept să spun, nu mă duc cu regularitate la consultaţii. Am unele „goluri" pe care singur trebuie să le acopăr, prin studiu individual. Sînt în lotul tinerelor speranţe la hochei, am deci şi antrenamente... Colegii m-au lăudat mereu pentru succesele în sport făcîndu-se, uneori, că nu-şi amintesc de notele mediocre. Nu spun cu reproş. Lucrul acesta trebuie să mă nemulţumească pe mine în primul rînd. Acum mi-am luat măsuri de îndreptare. Mă gîndesc însă, lor nu le pasă?

Tudor Martalogu:

— N-am lipsit niciodată de la consultaţii. Aceasta nu numai pentru că sînt comandantul detaşamentului şi aş vrea să dau exemplu, dar îmi sînt de un real folos. Motivele invocate de cei care nu vin sînt, de fapt, simple pretexte. Oricînd îţi poţi găsi altceva de făcut în timpul orelor de consultaţii. Şi poate chiar lucruri bune şi importante, dar care pot suferi amînare. Pe cînd aceste ore nu se mai repetă. Este „neeconomic" să le pierdem. Este interesul fiecăruia. Desigur, nu pledez pentru egoismul de care au amintit colegii mei. Adevărul este că sîntem un colectiv puternic, care nu ne mulţumim niciodată cu ceea ce am realizat. Vrem mereu mai mult şi mai bine. Socotesc că este una dintre cele mai importante calităţi ale detaşamentului clasei a VIII-a A.

În scurta noastră anchetă, dragi prieteni, s-au exprimat mai multe păreri, s-au relatat cîteva situaţii privind atitudinea faţă de învăţătură, privind seriozitatea cu care sînt privite orele de consultaţii. Lăsînd deschisă discuţia, aşteptăm să ne scrieţi părerile voastre, exprimate prin exemplele concrete din detaşamentele din care faceţi parte.

ELENA MĂNESCU

FELICITARI

pe adresa fruntașilor în marea întrecere a hărniciei și spiritului gospodăresc

Întrecerea la munca patriotică, desfășurată sub tradiționalul generic **„Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei"**, a mobilizat și în anul 1987 milioanele de pionieri ai patriei, care au raportat îndeplinirea angajamentelor asumate în proporție de 108,5%.

Pe locurile fruntașe s-au situat pionierii din următoarele județe:

Locul I — județul **Dolj** și municipiul **București;**

Locul II — județul **Botoșani;**

Locul III — județul **Mureș;**

Locul IV — județul **Cluj;**

Locul V — județul **Olt;**

Locul VI — județul **Arad.**

Pentru rezultatele obținute pe obiective:

Locul I, pentru colectarea și valorificarea materialelor refolosibile feroase și neferoase — județul **Botoșani;**

Locul I, pentru colectarea și valorificarea materialelor refolosibile din hîrtie — județul **Arad;**

Locul I, pentru colectarea și valorificarea materialelor refolosibile textile — județul **Sălaj;**

Locul I, pentru colectarea și valorificarea materialelor refolosibile din polietilenă — județul **Bistrița Năsăud;**

Locul I, pentru colectarea și valorificarea sticlelor — județul **Neamț;**

Locul I, pentru colectarea și valorificarea borcanelor — județul **Brașov;**

Locul I, pentru colectarea și valorificarea materialelor refolosibile din plută — județul **Botoșani;**

Locul I, pentru colectarea și valorificarea plantelor medicinale — județul **Dolj;**

Locul I, pentru colectarea și valorificarea fructelor de pădure — județul **Botoșani.**

Tuturor pionierilor care, prin rezultatele obținute în marea întrecere a hărniciei și spiritului gospodăresc, s-au situat, în anul 1987, pe locuri fruntașe, le adresăm călduroase felicitări și urări de succese tot mai mari în întrecerea pe anul 1988!

FOTO REPORTER „Cutezătorii"

1

3

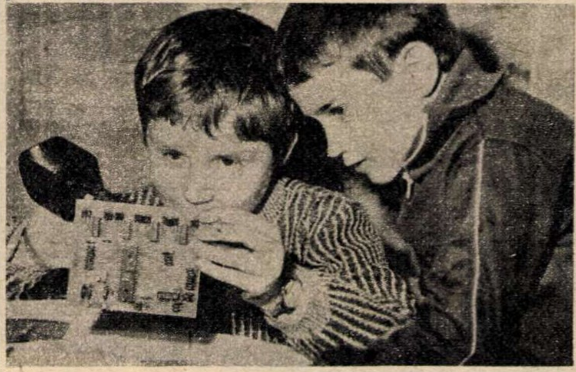

2

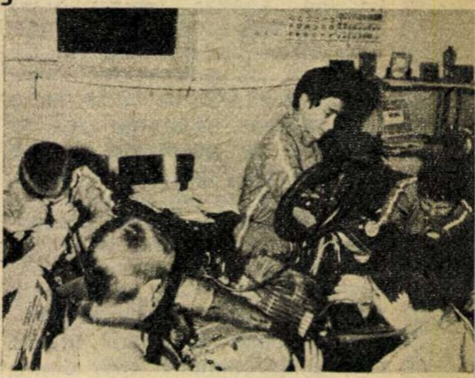

4

Ați văzut, desigur, că la rubrica noastră o mare parte dintre fotografii sînt semnate de membrii cercurilor foto de la casele pionierilor și șoimilor patriei. Este firesc, dacă ne gîndim la îndrumarea de specialitate, la aparatura care le stă la îndemînă. Și care sînt cele mai apropiate, dar și cele mai interesante subiecte pe care și le pot alege artiștii noștri fotografi? Bineînțeles, chiar cercurile în care activează colegii lor!

● La C.P.Ș.P. din municipiul Sf. Gheorghe, fotoreporterii au ales un moment deosebit de plăcut: spectacol în aer liber, prezentat de ansamblul folcloric (foto 1).

● Fotoreporterii de la C.P.Ș.P. din Bistrița au fixat obiectivul aparatului foto asupra celor doi colegi mai mici, la început de drum în electrotehnică (foto 2).

● „Sîntem prieteni cu toți copiii lumii", s-a numit una dintre activitățile desfășurate de către pionierii de la C.P.Ș.P. din Sibiu, activitate la care a fost prezent și pionierul fotoreporter George Simulescu (foto 3).

● Cercul de carting — unul dintre cele mai îndrăgite la C.P.Ș.P. din Bacău — surprins în plină activitate de pionierul fotoreporter Ioan Condreț (foto 4).

Dragi prieteni fotoreporteri, ați observat? A venit primăvara! Nu pierdeți prilejul de a realiza fotografiile voastre cele mai reușite din punct de vedere tehnic și... artistic. Cele mai reușite fotografii cu tematica primăverii vor fi premiate în luna mai. Vă dorim succes!

Ritm

„Mugurii in grădina primăverii" — iată genericul spectacolului la care formațiile artistice ale Școlii nr. 6 din **Iași** și-au „racordat" repertoriile pentru a celebra prin vers, cîntec și dans debutul anotimpului reîntineritor al naturii ● **Pionierii din Salcia-Prahova** ne-au transmis că la această oră ei pot fi întîlniți cu mic cu mare în grădina școlii, unde lucrează la reamenajarea straturilor de flori, la plantatul arbuștilor ornamentali sau pomilor fructiferi ● **Participind la o nouă săptămînă-record** pentru recuperarea materialelor refolosibile, pionieri din orașul **Balș-Olt** au reușit să colecteze 10 t maculatură, 15 t fier vechi și 35 000 ambalaje de sticlă. Performerii acestei întreceri sînt pionierii de la Liceul Balș și de la Școala nr. 4, care se și apropie de îndeplinirea integrală a angajamentului de muncă patriotică pe anul în curs ● **După cum vedeți,** elicopterul „Helix 01" e foarte asaltat de... admiratori. Și pe bună dreptate, fiindcă el constituie o premieră tehnică remarcabilă, datorată membrilor cercurilor de navo și aeromodele de la C.P.Ș.P., **Bistrița-Năsăud** ● **Iată și o fotografie** prin intermediul căreia vă facem cunoștință cu cîțiva dintre pasionații radiotelegrafiei de la C.P.Ș.P., **Arad.** La ediția din acest an a concursului „Start spre viitor", ei se vor prezenta cu două premiere: 1) un receptor de control cu afișaj electronic și comutarea cu senzori; 2) un emițător de 3,5 Mhz, pilotat cu cuarț și folosind circuite integrate, temporizator, receptor și manipulator automat ● **Și acum, un anunț** pentru copiii din **Fetești-Ialomița,** colegii voștri de la C.P.Ș.P. vă pregătesc în curînd o „Paradă a... glumelor"! Adică un amuzant spectacol de estradă în care artiștii îi vor avea ca scenografi și ingineri de sunet și lumini pe membrii cercurilor „Atelierul fanteziei", de electrotehnică și construcții radio ● **În întrecerile de patinaj** din cadrul „Cupei Harghitei" s-a atribuit și premiul „Cel mai tînăr concurent". V-o prezentăm pe cîștigătoarea lui — Anne-Marie Filimon, în vîrstă de... 4 ani!

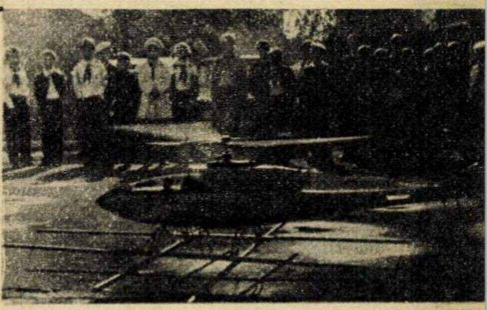

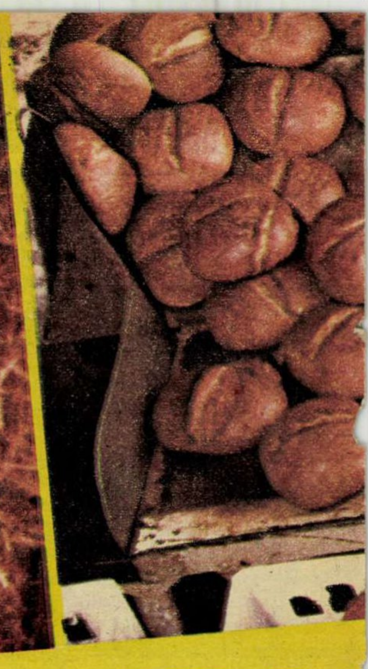

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

POVESTEA BOBULUI DE GRÎU

Un adevărat tezaur de comori

Ce mic e bobul de grîu! Ca dimensiuni. Dar, în același timp, ce mare este el! Ca importanță în viața de zi cu zi a oamenilor.

Un bob de grîu cîntărește minimum 30 și maximum 50 de miligrame. Așadar, într-un gram intră, în funcție de mărimea lor, între 20 și 33 de boabe. Într-un kilogram se adună deci între 20 000 și 33 000. Iar ca să faci o tonă, trebuie să strîngi zeci de milioane de asemenea boabe mărunte. Nu-i deloc ușor. Și totuși de mii de ani oamenii trudesc, din greu, cultivînd și strîngînd, în cantități din ce în ce mai mari, minusculele boabe ale acestei cereale care, sub forma pîinii și a altor produse derivate, stă la baza asigurării hranei pentru aproximativ 40% dintre locuitorii Terrei.

Pîinea de grîu este un aliment ideal pentru om. Și asta datorită conținutului micuțului bob care-i deosebit de bogat într-o mulțime de substanțe absolut necesare organismului. Așa mic cum e, bobul de grîu adună în el, ca într-un adevărat tezaur, numeroase și inestimabile comori: proteine, amidon, zaharuri, vitamine, minerale, precum și aproape întreaga gamă de acizi aminici esențiali pentru viață.

Din negura vremurilor pînă în zilele noastre

Grîul este cunoscut și utilizat încă din neolitic. O dovedesc, în primul rînd, uneltele de piatră — seceri cu lama de cremene și mînerul de os, precum și rudimentarele căușe și pisăloage, tot de piatră, în care acesta era strivit. O dovedesc apoi și primele boabe de grîu ce ne-au rămas pînă azi din acele îndepărtate vremuri (s-au conservat datorită unui incendiu care, întîmplător, le-a carbonizat în parte). Descoperite cu ocazia săpăturilor efectuate în localitatea Jarmo, din Irak, ele au fost datate, cu metode științifice, ca fiind aproximativ din anii 6700 î.e.n.

Inițial a fost folosit grîul sălbatic, acesta fiind adunat din culturile ce creșteau în mod natural în diverse zone din Asia. Apoi încet-încet, omul a trecut la „domesticirea" lui, timp de secole aceasta rezumîndu-se doar la selectarea și cultivarea celor mai mari și mai sănătoase semințe. Cercetătorii consideră că „leagănul" grîului a fost Orientul Mijlociu, de unde s-a răspîndit în toată Asia, apoi în nordul Africii și, puțin mai tîrziu, și în Europa. În Lumea Nouă — în America —, grîul nu era cunoscut cînd aceasta a fost descoperită de europeni. L-a dus Cristofor Columb, în ce-a de-a doua călătorie a lui, întorcîndu-se în schimb de-acolo cu porumbul și cartoful, plante necunoscute în Lumea Veche.

Descoperirile arheologice, îndeosebi cele aparținînd culturii Cucuteni, precum și alte mărturii dovedesc faptul că în țara noastră grîul a fost cultivat încă din neoliticul superior, cu circa 3 000 de ani î.e.n. Cultura acestei plante s-a extins atît de mult încît în anul 513 î.e.n. oștenii lui Darius, care îi atacau pe geto-daci, precum, după cîteva secole mai tîrziu, și cei ai lui Alexandru Macedon, au dificultăți în înaintarea lor prin cîmpiile de la Dunăre din cauza lanurilor de grîu care-i obligă să-și deschidă drum prin ele cu sulițele.

Milenii de-a rîndul, cultura grîului — ca și a celorlalte plante de altfel — a fost doar extinsă. Adică, pe măsură ce populația creștea, erau extinse suprafețele cultivate cu această cereală. Dar explozia demografică din zilele noastre (în 1960 pe Pămînt trăiau 3 miliarde de oameni, în prezent numărul acestora ajungînd la 5 miliarde) a dus la folosirea tuturor suprafețelor arabile disponibile, determinînd trecerea, în toată lumea, la cultivarea intensivă și a grîului. Inclusiv în țara noastră care, dispunînd de mari suprafețe propice cultivării acestei cereale de bază, a fost din vechime — și continuă să fie și astăzi — o mare producătoare de grîu.

Știința — în slujba sporirii aurului ogoarelor noastre

Grîu! Mereu mai mult grîu! Și cu calități de panificație tot mai bune! Acesta este unul dintre obiectivele de importanță națională al lucrătorilor din agricultura noastră socialistă, pe care ei se străduiesc, zi de zi, ceas de ceas să-l realizeze. Cum, prin ce mijloace? La Academia de Științe Agricole și Silvice, la Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice Fundulea și la celelalte stațiuni experimentale din rețeaua acestuia — la cele de la Turda, (județul Cluj), Suceava, Albota (județul Argeș) și altele — afli răspunsul la această întrebare: și prin lucrarea ogoarelor și întreținerea culturilor după cele mai moderne metode ale agrotehnicii contemporane, și prin irigații, dar îndeosebi prin lucrări de ameliorare a soiurilor, prin obținerea de noi soiuri de grîu, cît mai productive și mai rezistente la secetă și la dăunători.

Inginerul doctor Nicolae Săulescu, cercetător al Institutului de la Fundulea, împreună cu zeci de alți lucrători în halate albe de la acest institut și de la stațiunile de profil din țară, lucrează zi de zi, în laboratoare și pe ogoarele experimentale, pentru a realiza noi și tot mai valoroși hibrizi de grîu. E o muncă de mare complexitate și de durată, pe care însă acești oameni, convinși de importanța ei deosebită, o fac necontenit, cu competență profesională și cu multă dăruire. Să selectezi cele mai bune boabe de grîu, să le studiezi, să afli care-s calitățile și defectele fiecăruia și, pe această bază, să încrucișezi soiurile între ele; să le semeni, apoi și să întreții cultura pînă obții noi boabe pe care iar să le pui sub lentilele microscopului, ba pe o parte dintre ele chiar să le macini și din făina lor să coci „pîine experimentală"; la unele să renunți, pe altele să le încrucișezi din nou și iar să le cultivi... Trebuie să recunoaștem că nu-i deloc ușor. Dar cît e de pasionant! Și ce mari sînt satisfacțiile cînd, după ani de muncă, reușești să realizezi, în sfîrșit, un nou soi de grîu, mai productiv și mai rezistent decît toate cele dinaintea lui!

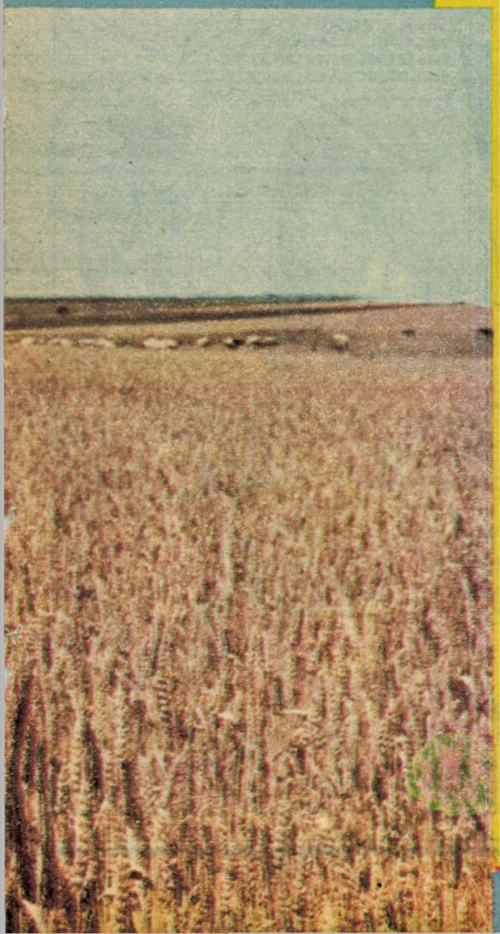

Îndrăznețele obiective ale noii revoluții agrare

Pînă pe la 1900 în țara noastră au fost cultivate două soiuri de grîu: „Bălan" și „Uriaș". Pornind de la ele, agronomi renumiți — precum Vlad Cîrnu — Munteanu, Gheorghe Cipăianu, Constantin Sandu-Aldea, Gheorghe Ionescu-Sisești și alții — reușesc, după ani de intense cercetări, să realizeze noi soiuri românești de grîu. Ca urmare, îndeosebi după ce agricultura noastră a pășit pe drumul socialismului, producția de grîu a crescut necontenit. Iată un exemplu concludent în acest sens: dacă media pe țara a acesteia a fost în 1960 de 1 210 kg. în 1980 ea a ajuns la 2 840 kg/ha. Dar — după cum ni se spune — aceasta a fost considerată, pe bună dreptate, ca fiind nesatisfăcătoare, lucrătorilor ogoarelor și cercetătorilor din domeniul ameliorării grîului cerîndu-li-se mult mai mult. Sînt cerințe impuse de viață, de ritmul înalt de dezvoltare a economiei noastre naționale, în cadrul căreia agricultura e una dintre ramurile de bază ale acesteia, cerințe cărora oamenii în halate albe din laboratoarele agriculturii și de pe cîmpurile experimentale s-au străduit și au reușit să le răspundă pe măsura încrederii ce li s-a acordat. Astfel, noile soiuri românești de grîu realizate în ultimii ani — „Doina", „Fundulea 29", „F 133", „F4", „Flamura 80" și altele au facilitat obținerea în numeroase unități agricole din întreaga țară a unor producții de 8 000—9 000 kg/ha și chiar mai mult. Dar obiectivele noii revoluții agrare sînt și mai îndrăznețe. Într-o primă etapă, care are în vedere anii deceniului următor, producția medie de grîu a țării va trebui să ajungă la 10 000—12 000 kg/ha. Apoi, într-o a doua etapă, va trebui să se obțină producții medii anuale între 12 000 și 15 000 kg/ha la hectar. Sînt sarcini nu numai de importanță covîrșitoare, pentru mersul ferm al României pe calea civilizației și progresului, pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al poporului nostru, ci și deosebit de complexe. Dar pe deplin realizabile. Și în principal, speranțele se pun tot în crearea și cultivarea a noi soiuri de grîu — și mai productive și mai rezistente, cu calități de-a dreptul ieșite din comun. Pentru realizarea obiectivelor din prima etapă se va recurge la metodele convenționale de ameliorare, acestea fiind capabile să ofere posibilitatea creării de noi soiuri de grîu care să producă 10 000—12 000 kg/ha. Cu aceasta însă se va atinge limita de sus a mijloacelor și metodelor tradiționale, pentru realizarea obiectivelor celei de-a doua etape — soiuri de grîu care să producă 12 000—15 000 kg/ha — fiind nevoie să se apeleze la altele, la cele mai înalte cuceriri ale științei și-n acest domeniu: la mutațiile genetice.

•

Gradul tot mai înalt de mecanizare a lucrărilor agricole, folosirea pe scară tot mai mare a îngrășămintelor chimice și naturale și a substanțelor care combat dăunătorii și buruienile, extinderea pe suprafețe mereu mai mari a irigațiilor (conform prevederilor, în acest an „ploaia artificială" va ajunge să cadă la comandă pe 4 milioane de hectare), continua ridicare a calificării tuturor lucrătorilor ogoarelor au contribuit — și vor contribui în continuare — la sporirea continuă a producției de grîu. Dar în lista tuturor acestor posibilități pe care agricultura noastră le are și le utilizează de la an la an tot mai intens și cu eficiență mereu sporită, crearea și cultivarea a noi soiuri de grîu ocupă primul loc. Tocmai de-aceea efortul a sute de specialiști din întreaga țară e concentrat, cu maximum de intensitate, în realizarea acestui obiectiv prioritar.

Ce mic e bobul de grîu! Sperăm însă că acum, după parcurgerea acestor rînduri în care v-am prezentat pe scurt „povestea" lui, v-ați convins că el este, totodată, și foarte mare. Prin importanța deosebită pe care el o are în viața de zi cu zi a oamenilor.

CONSTANTIN DIACONU

Spectacolul din sală

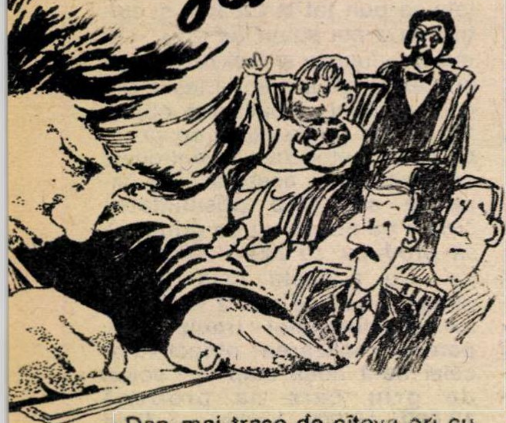

Dan mai trase de cîteva ori cu piciorul în minge, privi cu părere de rău terenul de sport și, uitîndu-se la ceasul electronic pe care îl avea doar de cîteva zile, se îndreptă, în trening și cu mingea în mînă, spre autobuz.

Timpul era scurt. Peste cincisprezece minute începea spectacolul de teatru. Stațiile nu erau prea multe, dar aglomerația îi făcea parcă în ciudă, pierdea efectiv timp. Mai erau cîteva minute pînă la începerea spectacolului. Nu renunță să-și cumpere în grabă bomboane învelite în staniol foșnitor. Trecu grăbit pe lîngă garderobieră fără să-și lase mingea; intră în sfîrșit în sala plină.

Unde o fi locul 104? Nu-i nimic, luminile rampei o să-i arate vreun scaun liber. Da! L-a găsit. E la mijlocul sălii. Calcă rapid picioarele nevinovate ale spectatorilor; nu aude, nu vrea să audă observațiile lor. Doar n-o să stea în picioare tot spectacolul! Mai rămîne acum să găsească un loc și pentru minge. Doar n-o să o țină în brațe tot timpul! Îi dă drumul, dar mingea uită să rămînă cuminte la picioarele băiatului și o zbughește săltăreață spre scenă.

Priviri mirate urmăresc mecanismul. S-a oprit. O va recupera la sfîrșit. Acum e bine. E liniștit. Oricine ar încerca să o ia ar putea fi văzut. Nu se mișcă nimeni. Dan își scoate tacticos o bomboană și o desface sonor din teaca metalică. Vecinul din stînga se uită urît. N-are nici un motiv. La spectacole se mănîncă bomboane sau semințe. El de ce nu și-a adus?

Unul dintre actori face o glumă. Sala își manifestă acordul printr-un rîs unanim. Tonalitatea dialogului se schimbă. Devine gravă. Dan rîde însă necontenit. Cineva din spate îl bate zdravăn pe umăr. Dan răspunde arțăgos și începe un dialog ce trădează calitățile acustice ale sălii. Un actor a observat incidentul și cere din priviri liniște și respect pentru ceea ce se întîmplă pe scenă.

Dan nu poate suferi un astfel de „afront". Se ridică hotărît, ridică și pe spectatori și se îndreaptă spre scenă. Își recuperează mingea, singura lui prietenă, și părăsește sala încărcat de glorie...

A doua zi, la ora de dirigenție, elevilor li se propune să răspundă în scris la întrebarea „Cum ne comportăm în sala de spectacol?"

Se așază cu plăcere la scris. Pixul lui zburdă pe hîrtia albă, înșirînd cu precizie, în fraze bine sunătoare, toate regulile de care trebuie să ținem seama într-o sală de spectacol: să păstrăm liniștea, să nu-i stînjenim pe ceilalți, să nu ne jucăm, să nu mîncăm bomboane... Pe toate le știe!

Dar și dirigintele știe cîte ceva...

Prof. MARIA MOCANU
C.P.Ș.P., Slănic Moldova

Cine foto Semafor

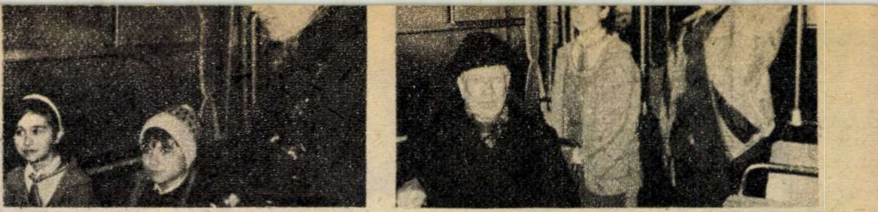

AȘA NU!

Foto: IONELA VLAD, clasa a VIII-a, Subredacția „Tot înainte", Hunedoara

AȘA DA!

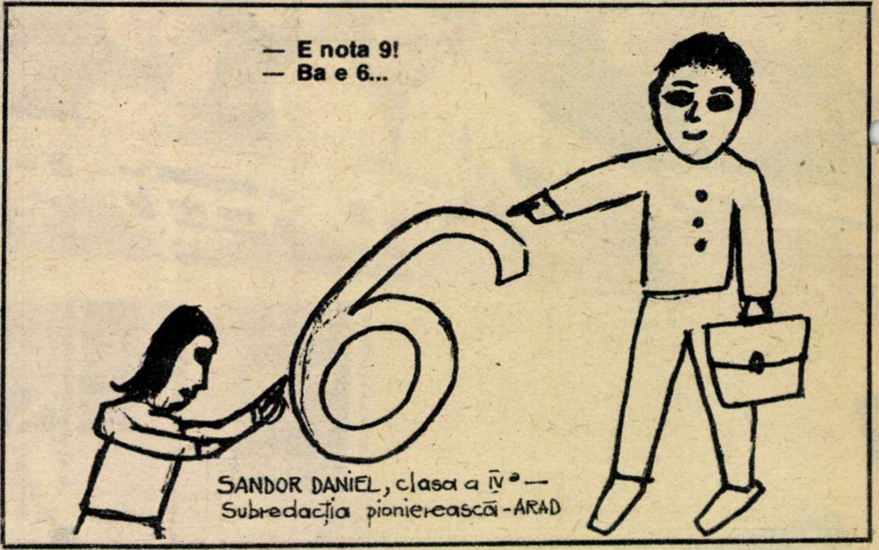

— E nota 9!
— Ba e 6...

SANDOR DANIEL, clasa a IV-a —
Subredacția pionierească - ARAD

„Artistul" fără public...

La-nvațat, la fapte bune
N-are nici o siguranță,
Dar la chiul și la năzbîtii
E... artist de performanță!

Leonid Iacob,
Casa pionierilor și
șoimilor patriei,
Comănești — Bacău

Răspuns de nota 10...

Remarcabil pregătită,
Ea, eleva Spiridon,
A răspuns de nota 10
Cînd vorbea... la telefon!

Cătălina Ioniță, cl. VII-a,
Subredacția pionierească
Focșani

Scenariu: SANDU ALEXANDRU Desene: PUIU MANU

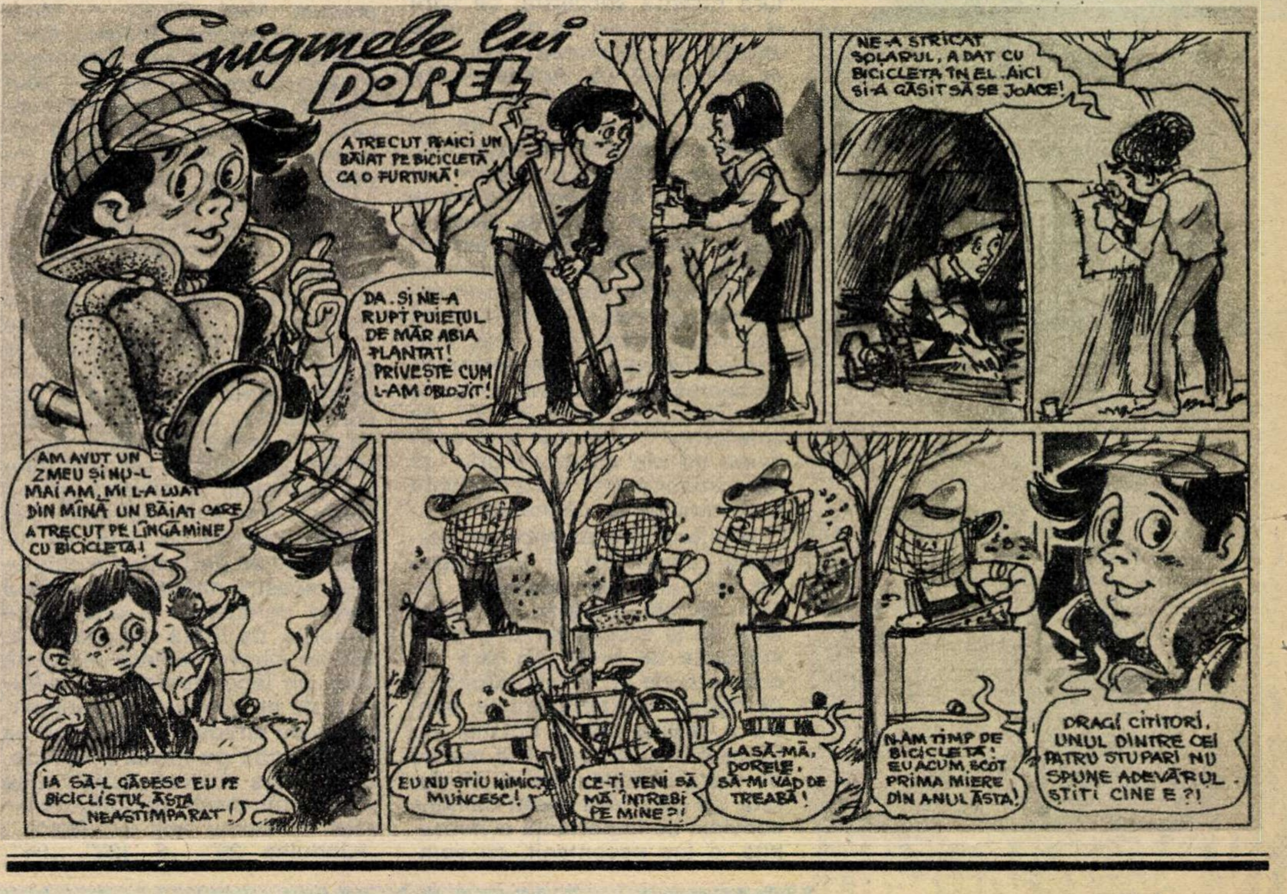
Enigmele lui DOREL
A TRECUT P-AICI UN BĂIAT PE BICICLETĂ CA O FURTUNĂ!
DA. ȘI NE-A RUPT PUIEȚUL DE MĂR ABIA PLANTAT! PRIVEȘTE CUM L-AM OBLOJIT!
NE-A STRICAT SOLARUL, A DAT CU BICICLETA ÎN EL. AICI ȘI-A GĂSIT SĂ SE JOACE!
AM AVUT UN ZMEU ȘI NU-L MAI AM, MI L-A LUAT DIN MÎNĂ UN BĂIAT CARE A TRECUT PE LÎNGĂ MINE CU BICICLETA!
IA SĂ-L GĂSESC EU PE BICICLISTUL ĂSTA NEASTÎMPĂRAT!
EU NU ȘTIU NIMIC! MUNCESC!
CE-ȚI VENI SĂ MĂ ÎNTREBI PE MINE?!
LASĂ-MĂ, DORELE, SĂ-MI VĂD DE TREABĂ!
N-AM TIMP DE BICICLETĂ! EU ACUM SCOT PRIMA MIERE DIN ANUL ĂSTA!
DRAGI CITITORI, UNUL DINTRE CEI PATRU STUPARI NU SPUNE ADEVĂRUL. ȘTIȚI CINE E?!

Olguța
VĂ SFĂTUIEȘTE

UN SINGUR TIPAR ȘI MAI MULTE ROCHIȚE DE PRIMĂVARĂ

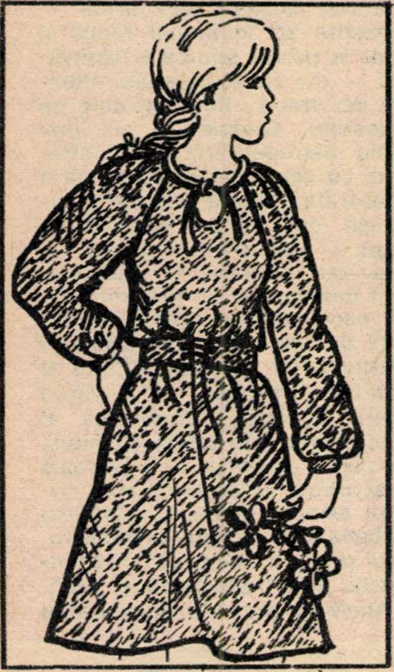

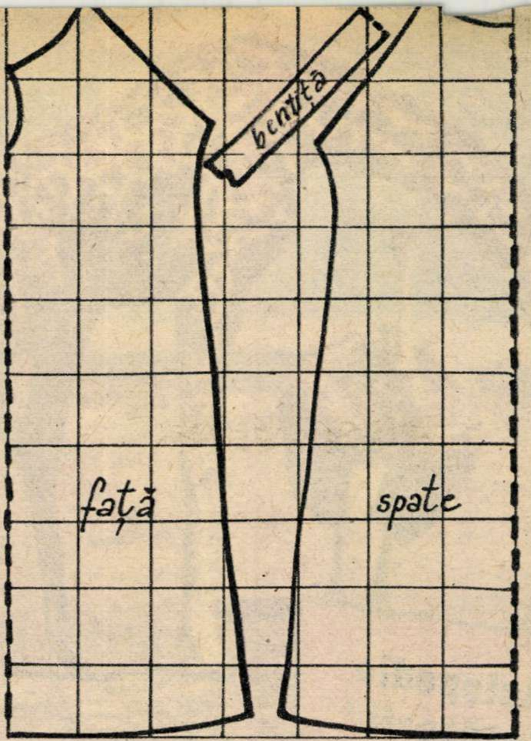

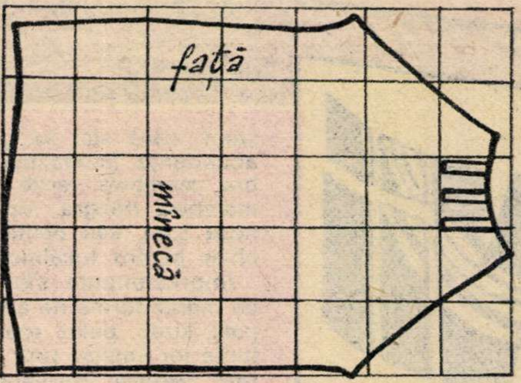

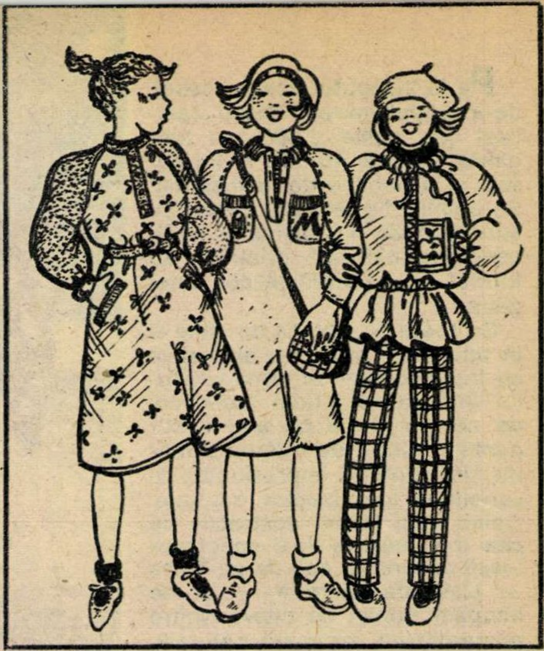

Un singur tipar și mai multe... rochițe de primăvară, cu o linie de o voită comoditate. *Combinațiile de materiale sînt moderne și practice, putîndu-se valorifica multe resturi de țesături. Fiind vorba despre rochițe de primăvară, materialele vor fi catifea, stofe subțiri, uni sau imprimate cu motive florale sau geometrice. Dacă modelele vă inspiră, treceți de îndată la lucru. Mai întîi, dragi prietene de 13–14 ani, pentru că de această dată mă adresez vouă, trebuie să măriți tiparul (laturile unui pătrat sînt de 10 x 10 cm), apoi să-l decupați și să-l așezați pe dosul materialului, pe direcția firului drept. După ce dați semne, croiți. Lăsați rezerve pentru toate cusăturile!*

Pentru a le înfrumuseța, pentru a le imprima o notă mai personală, coaseți pe buzunare monograme, aplicați diferite motive decupate din bucăți de țesături care să se armonizeze plăcut cu materialul de bază al rochiei.

Folosind același tipar, puteți să vă confecționați și un bluzon modern, foarte practic, fixat în talie pe un elastic lat. Bentițele de la gît, de la fentă, manșete și din talie pot fi din materiale înflorate, în carouri sau dungi. Poziția buzunarului este și ea interesantă.

Vă doresc succes!

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

Magnetismul terestru

●„Sînt un cititor pasionat al revistei „Cutezătorii" și aș dori să știu unde se află polii magnetici ai planetei noastre și cum se mișcă ei", ne scrie ADRIAN ȘTEFĂNESCU, clasa a VIII-a, Școala nr. 52, București.

S-a stabilit că miezul planetei noastre începe cam de la 2 900 kilometri adîncime, are o temperatură de aproximativ 6 000 grade Celsius și o vîscozitate diferită. Alunecarea mantalei terestre pe deasupra acestei „inimi", ca și rotația dau naștere cîmpului magnetic. Mișcarea nucleului fluid, ca și oscilațiile neregulate create de particulele cu sarcină electrică din ionosferă fac ca polii magnetici să migreze continuu. Polul nord magnetic se află azi în Groenlanda, lîngă colonia Thule, dar acum 83 de ani el era cu 800 kilometri mai la est. Polul sud se află în prezent la 144 kilometri în largul „Țării Adelie" din Antartica. Din mișcarea polilor magnetici de pînă acum s-a calculat că cel din nord va ajunge la est de Urali, iar cel din sud va atinge ecuatorul, lîngă insula Noua Guinee, peste... 875 de ani. Pentru determinarea poziției față de polii magnetici se folosește busola, al cărei ac magnetic indică totdeauna poziția nord-sud. În imagine, una dintre busolele perfecționate, folosită de cercetătorii subacvatici.

Busolă subacvatică.

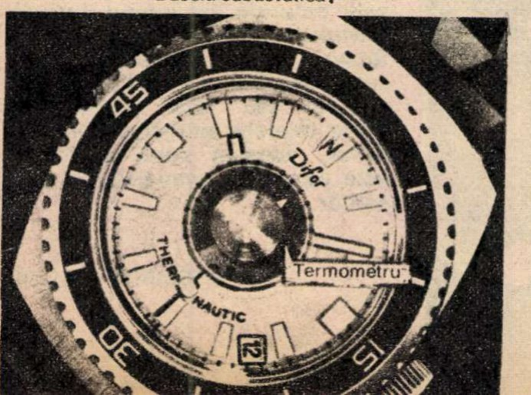

Dispozitiv automat pentru controlul timpului de scufundare.

Cea dintîi grădină zoologică

● DĂNUȚ MĂRGĂRIT din Petroșani vrea să știe care a fost prima grădină zoologică cunoscută în lume.

În secolul al III-lea î.e.n., orașul Alexandria din Egipt, întemeiat de Alexandru cel Mare, a devenit cel mai mare centru comercial al lumii și centrul mondial al științelor.

Sediul științei era **Museion,** „lăcaș al muzelor", care se deosebea mult de numeroasele muzee de mai tîrziu (de la care acestea își trag numele), căci Museion din Alexandria era nu doar un loc prielnic amenajat pentru adăpostirea unor colecții, ci și un centru de cercetări și învățămînt, fiind prima instituție finanțată de stat în vederea promovării științelor. Aici a luat ființă și cea dintîi grădină zoologică cunoscută în istorie. Ea era pusă la dispoziția învățaților care studiau viața animalelor. Prima grădină zoologică din Europa a fost amenajată abia în anul 1752 la Viena, în parcul Schönbrunn.

PE SCURT

Bogdan Bușniță, București: Prima centrală atomoelectrică din țara noastră, ce se construiește la Cernavodă, va intra în funcțiune în anii acestui cincinal. Ea va avea o putere instalată de 3 500 MW ● **Florentina Nicolae, Roșiori de Vede:** „Cele șapte minuni ale lumii antice" erau, de fapt, celebre monumente ale arhitecturii și construcțiilor din acea vreme. Acestea au fost: piramida lui Kheops de la Giseh, singura dintre cele șapte minuni care dăinuie pînă astăzi; grădinile suspendate ale Semiramidei din Babilon; templul zeiței Artemis din Efes; statuia lui Zeus din Olimpia; mausoleul din Halicarnas; colosul din Rodos; farul din Alexandria ● Același răspuns și pentru **Dana Sabău** și **Mihaela Pustai,** din **Copșa Mică,** și **Cristian Croitoru,** din **Domnești,** Sectorul agricol Ilfov ● **Angela Ristea, Craiova:** Șarpele cel mai veninos cunoscut în lume este șarpele feroce, care trăiește în Australia, a cărui lungime atinge doi metri. Veninul său este de 300 de ori mai puternic decît al șarpelui cu clopoței.